CONCETTA LA MAZZA

నీలాకాశం దాటి

జీవిత చరిత్ర

కాన్సెట్టా లా మజ్జా 1936లో నోవారా డి సిసిలియాలో డొమెనికో లా మజ్జా మరియు తెరెసా కొరెంటీల పెద్ద కుమార్తెగా జన్మించింది. 1950లో, తన తల్లి తరపు అత్తకు "అప్పగించడం" బాధాకరమైన కాలం తర్వాత, ఆమె తన తల్లిదండ్రులతో డోమోడోసోలాలో చేరింది, అక్కడ ఆమె ఇప్పటికీ తన భర్త గియుసెప్పేతో కలిసి నివసిస్తుంది. అతనికి ముగ్గురు పిల్లలు ఉన్నారు: అర్మాండో, లూసియానో మరియు డానియెలా. ఇటీవల నోవారాలో తన బాల్యాన్ని గుర్తుంచుకోవాలనే విపరీతమైన కోరిక అతని మనస్సులోకి ప్రవేశించింది మరియు ఇక్కడ ఈ సన్నిహిత, వ్యక్తిగత డైరీ పుట్టుక ఉంది, కానీ ఆ యుగపు పర్యావరణానికి సంబంధించిన కథలు మరియు సూచనలతో నిండి ఉంది: పట్టణం, పల్లెలు, ప్రజలు, అలవాట్లు, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం యొక్క చీకటి సంవత్సరాలలో ఆ భూభాగం యొక్క సంప్రదాయాలు.

రచన యొక్క ఆదిమ శక్తి

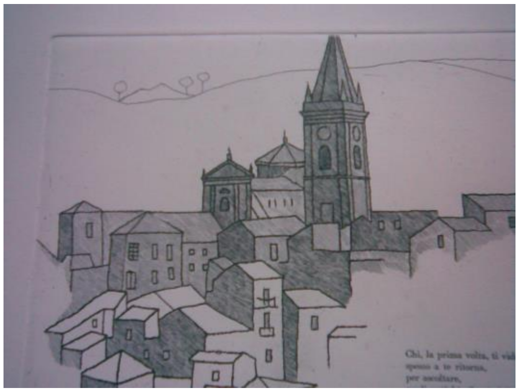

లిటిల్ కాన్సెట్టా తన మేనమామలకు అప్పగించబడింది మరియు ఆమె ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా క్యాస్ట్రాంగియాలో పట్టణం మరియు ఆమె సహవిద్యార్థులకు దూరంగా ఉన్న ఒక హోవెల్‌లో నివసించవలసి వస్తుంది. అందువలన అతను ఆకలి, సమయం అజ్ఞానం, మూఢ నమ్మకాలు మరియు దుర్వినియోగం మధ్య యుద్ధం యొక్క కఠినమైన సంవత్సరాలలో తన వ్యక్తిగత వయా క్రూసిస్‌లో ఏకాంతంగా ప్రయాణిస్తాడు. యుద్ధం తర్వాత అనివార్యమైన వలసలు మరియు సహజంగా ఉత్తరాన కష్టమైన ప్రారంభం.

ఇదంతా ఒక చిన్న అమ్మాయి చూపుల ద్వారా చెప్పబడింది, ఆమె తన స్వంత ఎదుగుదల యొక్క దశలను తన జ్ఞాపకార్థం తిరిగి చూసుకుంటుంది మరియు ఆశ్చర్యకరమైన తాజాదనం మరియు సూక్ష్మమైన వ్యంగ్యంతో మనకు చదివిన ఆనందాన్ని ఇస్తుంది - చివరకు - మా కుటుంబ సంఘం యొక్క చిహ్నంగా ఉన్న కథ, మనల్ని లోతుగా కదిలించగల సామర్థ్యం మరియు మనలో ప్రతి ఒక్కరికి చెందినది.

Concetta La Mazza యొక్క ఈ చిన్న నవలలో, రచన ప్రతి నియమాన్ని తారుమారు చేసి, మూలాలకు తిరిగి వస్తుంది, ఎటువంటి అధికారిక స్కీమాటిజం నుండి విముక్తి పొందింది, ఒక రహస్య అంతర్గత శక్తితో నడపబడుతుంది, ఇది ప్రతిదానిని అధిగమించే ఉగ్ర నదిగా మారుతుంది, ఇది ఆత్మ యొక్క కుండపోత వర్షం.

నోవారా యొక్క చిత్రం మరపురానిదిగా, ఉదారంగా, ఆవరించి మరియు తీపిగా ఉన్న ట్లే, ఆంటోనియా మరియు మిచెల్ అనే మేనమామల బొమ్మలు చిరస్మరణీయమైనవి.

చివరగా, కోలుకోలేనిది జరిగినప్పుడు కౌమారదశకు కష్టమైన పరివర్తన, కానీ చిన్న కాన్సెట్టా విషాద విధికి లొంగిపోలేదు, ఆమె ధైర్యానికి మరియు భవిష్యత్తులో అచంచలమైన ఆశకు ధన్యవాదాలు, ఆమె కళ్ళకు కృతజ్ఞతలు... లేత నీలి రంగు!

NINO BELVEDERE

“నాకు కష్టాలు మొదలయ్యాయి. ఇది బహుశా వేడి రోజు, 1938 వేసవి ప్రారంభమైంది, నాకు రెండు సంవత్సరాలు మరియు మా అత్త నన్ను తీసుకువెళ్లడానికి వచ్చింది. ఒక గుడ్డ సంచిలో ఆమె బ్లౌజ్ మరియు రెండు జతల ప్యాంటీలను ఉంచింది, అప్పుడు నేను నా ఇంటిని వదిలి వెళ్ళాను. నేను చాలా చిన్నవాడిని, ఆ రోజు నా వయా క్రూసిస్ ప్రారంభమవుతుందని నేను గ్రహించలేకపోయాను.

నీలాకాశం దాటి

మొదటి అధ్యాయం - తండ్రి ఇల్లు

ఇది ఇప్పుడు పాత జనావాసాలు లేని శిథిలావస్థకు చేరుకుంది, సాలెపురుగులచే ఊపిరాడకుండా మరియు చిమ్మటలచే కొరికివేయబడింది, కానీ చాలా కాలం క్రితం, నోవారాలో, మెస్సినా పర్వతాలలో ఒక గంభీరమైన కోట క్రింద ఉన్న ఒక పట్టణం, ఎంజియా జిల్లాలోని ఒక సందులో సమీపంలో ఒక ఇల్లు ఉంది. ఫౌంటెన్. ముందు తలుపు అంతర్గత మెట్ల మీదకి తెరిచింది, అది మొదటి అంతస్తుకి దారితీసింది, అక్కడ చెక్క పలకతో ఒక చిన్న గది ఉంది: అది పడకగది. మీరు పైకి వెళ్ళారు మరియు మీరు దానిని పిలవగలిగితే వంటగది ఉంది. ఒక మూలలో మంటలు వెలిగించే రాతి పలక మరియు పాస్తా కుండ ఉంచడానికి ఉపయోగించే ఇనుప త్రిపాద ఉన్నాయి. ముందు, గోడకు వేలాడదీయడం, పిచ్ లాగా నలుపు, చెక్క పార, రెండు జల్లెడలు, ఒకటి

చిన్నది మరియు ఒకటి పెద్దది, రొట్టె కాల్చడానికి ఓవెన్, వైపు సగం కుళ్ళిన ఛాతీ, ఒక టేబుల్, రెండు "ఫ్రిజ్జీ" మరియు కొంత రికెట్ కుర్చీ. చివరగా ఒక గది ఉంది, సందుకు ఎదురుగా ఒక చిన్న బాల్కనీ ఉంది, అక్కడ ఒకే మంచానికి స్థలం లేదు. ఆ రంధ్రమే 1934లో వితంతువు అయిన తాత నివసించిన రాజ్యం.మెట్ల కింద చెక్క మూతతో ఒక రాతి మరుగుదొడ్డి సృష్టించబడింది. మురుగు కాలువలు లేనందున, విడుదలైన దుర్వాసనను తగ్గించడానికి రెండవది ఉపయోగపడాలి. సహజంగా ఇంటికి మంచినీరు, కరెంటు లేదు, ఆ రోజుల్లో బ్యారన్లకు కూడా లేని సౌకర్యాలు. దాని ప్రక్కన ఒక చెక్క గేటు ఉంది, అది పొలానికి దారితీసింది, అక్కడ కలపపై కోళ్లు ఉన్నాయి.

ఈ మూలలో, ప్రపంచం వెలుపల, కుట్టేది అయిన మా అమ్మ, మా తాత, ఇద్దరు సోదరులు మరియు ఒక సోదరితో కలిసి నివసించారు, ఆమె కంటే పెద్దవారందరూ వివాహం చేసుకున్నారు మరియు నోవారాలో నివసించారు. నా తల్లి అందగత్తె, సన్నగా, చాలా బలహీనంగా ఉంది, ఆమె చాలా సున్నితమైన లక్షణాలను కలిగి ఉంది మరియు ఆమె ముఖంలో ఎక్కువగా గుర్తించదగినది, పాలలా తెల్లగా ఉంటుంది, రెండు పెద్ద నీలి కళ్ళు, దాదాపు ఎల్లప్పుడూ భయపడి మరియు విచారంగా ఉన్నాయి. బహుశా ఆమె ఇరవై నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సులో ఆమె తల్లి ఆకస్మిక మరణం, ఆమె శారీరక మరియు నైతిక బలహీనతకు కారణం కావచ్చు.

నా అమ్మమ్మ మరణించిన కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత, నా తల్లి, ఆమె భార్యలలో ఒకరి జోక్యానికి ధన్యవాదాలు, ఆమె ప్రిన్స్ చార్మింగ్‌ను కలుసుకుంది. నా తండ్రి బడియావెచియా నుండి ఒక గొప్ప కుటుంబానికి చెందినవాడు, అతను పొగాకు మరియు కిరాణా సామాగ్రితో చావడిని నడిపాడు. ఇది కష్టపడి పనిచేసే కుటుంబం, మరియు నా తండ్రి అన్ని ఖాతాల ప్రకారం, చాలా అందమైన, పొడవైన, చీకటి, ఆత్మవిశ్వాసం మరియు ఔత్సాహిక వ్యక్తి. అతను పట్టణానికి దూరంగా ఒక కుగ్రామంలో నివసించాడు: అతను కాలినడకన, మంచి వేగంతో, అరగంటలో అక్కడికి చేరుకోగలడు. అతని

తండ్రి బొగ్గును లాగాడు. తల్లి డైనమిక్ మహిళ, ఉదయం ఆమె దుకాణంలో సరఫరా చేయబడిన వస్తువులను కొనడానికి మ్యూల్‌తో నోవారాకు వెళ్లింది: పొగాకు, ఉప్పు మరియు తినదగినవి. ఆమె ఎప్పుడూ తన మెడ చుట్టూ పెద్ద నల్లటి శాలువాతో సొగసైన దుస్తులు ధరించేది మరియు తన వినియోగదారులకు సమాచారం అందించడానికి వార్తాపత్రికను కూడా కొనుగోలు చేసింది. ఆ కుగ్రామంలో అదొక్కటే దుకాణం, తిండికి ఎనిమిది నోళ్లు ఉన్నా ఆ ఇంట్లో సుఖానికి లోటు లేదు.

సాయంత్రం ఆలస్యమైనప్పుడు, అతను వైన్‌ను రంగు సోడాతో కరిగించడం ద్వారా ఇప్పుడు చిరాకుగా ఉన్న కస్టమర్‌లకు - మరియు అతని వాలెట్‌కి - ఆడంబరంగా సహాయం చేశాడు. పిల్లలు ఎల్లప్పుడూ వారి తల్లిదండ్రుల పనిని వారసత్వంగా పొందరు కాబట్టి, మా నాన్న చెప్పులు కుట్టే వ్యాపారాన్ని నేర్చుకున్నారు. కొన్ని నెలల పాటు జరిగిన నిశ్చితార్థం తరువాత, మా నాన్న మరియు అమ్మ, ఒకసారి వివాహం చేసుకున్నారు, ఎంజియా జిల్లాలోని ఫౌంటెన్ సమీపంలోని ఇంట్లో తమ ప్రేమ గూడు నిర్మించడానికి వెళ్లారు. సరిగ్గా తొమ్మిది నెలల తర్వాత నేను ఈ లోకానికి వచ్చాను మరియు పవిత్రమైన దక్షిణాది ఆచారం ప్రకారం, నేను నా తండ్రి తరపు అమ్మమ్మ కాన్సెట్టా పేరును తీసుకున్నాను. నా లేత వయస్సు ఉన్నప్పటికీ నేను ముదురు మరియు ముడతలు పడిన చర్మం కలిగి ఉన్నాను, నేను ఎప్పుడూ ఏడ్చేవాడిని. మాకు తొట్టి లేకపోవడంతో, మా తాత నన్ను రోజంతా తన చేతుల్లో బలవంతం చేసి, రాత్రి నేను మా నాన్న మరియు అమ్మతో కలిసి పెద్ద మంచంలో పడుకున్నాను. అన్ని ఖాతాల ప్రకారం నేను చాలా అసహ్యంగా మరియు భరించలేనివాడిని. కొన్ని నెలల తర్వాత, దేశంలో పని తక్కువగా ఉండటం చూసి, మా నాన్న సార్డినియాలో పనికి వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నారు. అతను ఇతర ద్వీపానికి బయలుదేరినప్పుడు అతను ఏడుస్తున్న శిశువు మరియు ఆమె కడుపులో తన్నుతున్న మరొక జీవితో తన తల్లిని విడిచిపెట్టాడు.

నాకు ఇరవై నెలల వయసులో నా సోదరి రోజా పుట్టింది. పేరు అతని అమ్మమ్మ. కాన్సెట్టా కాకుండా, రోసా - మళ్ళీ నా తల్లి ప్రకారం - అందంగా, తెల్లగా మరియు గులాబీ రంగులో ఉంది, గోధుమ రంగు జుట్టు రెండు అందమైన నీలి కళ్లతో అలంకరించబడిన శ్రావ్యమైన ముఖాన్ని రూపొందించింది: ఒక పువ్వు, ఆమె పేరు వలె! ఎంతగా అంటే, నా తల్లి తన చేతుల్లో రోజాతో నీరు త్రాగడానికి ఫౌంటెన్ వద్దకు వెళ్ళినప్పుడు, ఆమె స్నేహితులు ఇద్దరు పూర్తిగా భిన్నమైన కుమార్తెలకు జన్మనివ్వడం ఎలా సాధ్యమని అడిగారు. - ఇతను, రుసీనా, అవును, మీరు బిలియక్, కానీ మరొకరు ... - ఈ, రోసినా, అందంగా ఉంది, కానీ మరొకటి ... స్నేహితులు పెదవి విరుస్తూ చెప్పారు. ఇంతలో, ఈ పరిస్థితిలో, నేను నా పరీక్ష యొక్క సూచనను పసిగట్టినట్లుగా, అశాంతిగా కొనసాగాను, రాజీనామాతో కాకపోయినా, దేవునికి ధన్యవాదాలు, భరించాను.

మిగిలిన కథను చెప్పాలంటే, ముందుగా, నేను నిన్ను నా అత్త ఆంటోనియాకి పరిచయం చేయాలి, సంక్షిప్తంగా, zì 'Ntuoia. ఆమె మా అమ్మ అక్క, ఇద్దరి మధ్య పదిహేడేళ్ల తేడా ఉంది. ఆమె పొట్టిగా, బొద్దుగా, మురికి జుట్టుతో కళ్లలోకి జారుకుంది. నిర్లక్ష్యం చేయబడిన అతని ముఖం అతని కంటే పెద్దదిగా కనిపించింది మరియు అతని ఖాళీ చూపులో చాలా అవమానం మాత్రమే ఉంది. ఇరవైలో, వివాహ వయస్సులో, ఆమె తన మొదటి బంధువును వివాహం చేసుకుంది, ఆమె సెంపియోన్ సొరంగంలో పని నుండి తిరిగి వచ్చింది, ఆమె వితంతువు మరియు మూడు సంవత్సరాల కొడుకును కలిగి ఉంది. ఈ వ్యక్తి, నా మామయ్య మిచెల్, అంకుల్ మిచెరి, పొట్టి మనిషి మరియు కింగ్ విట్టోరియో ఇమాన్యుయేల్ III యొక్క ప్లీబియన్ కాపీలా కనిపించాడు, అతను పట్టణంలోని చాలా లక్షణమైన వీధిలో దాదాపు రెండు మీటర్ల వెడల్పు మెట్లు ఉన్న ఇంటిలో నివసించాడు. అది అందమైన ఇల్లు. గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో వడ్రంగి దుకాణం ఉంది, అక్కడ ఒక వైస్‌తో కూడిన పెద్ద సెంట్రల్ కౌంటర్, రెండు వాల్ క్యాబినెట్‌లు ఉన్నాయి, అక్కడ అతను రాస్ప్‌లు, ఉలి, గిమ్లెట్‌లు, గౌజ్‌లు

మరియు ఆగర్‌లను ఉంచాడు, అతను నిర్మించిన టేబుల్‌ల పాదాలకు గుండ్రంగా ఉండే లాత్, గ్రైండింగ్ వీల్. విమానాలు మరియు బ్లేడ్‌లను పదును పెట్టడానికి ఉపయోగపడుతుంది, జిగురును ద్రవీకరించడానికి సాస్‌పాన్‌తో కలపతో కాల్చే స్టవ్, ప్రతిచోటా పేర్చబడిన బోర్డులు, గోడకు జోడించిన కొన్ని రంపాలు, గుర్రపుడెక్కలు, మేక కొమ్ములు మరియు తాబేలు చర్మాలు వంటి కొన్ని అదృష్ట ఆకర్షణలు, సంక్షిప్తంగా, వాటిలో ఒకటి ఆ ప్రదేశాలు ఇప్పుడు జ్ఞాపకాల ప్రపంచానికి మాత్రమే చెందినవి.

ఒక చెక్క మెట్ల మొదటి అంతస్తుకు దారితీసింది, అక్కడ సిరామిక్ టైల్స్‌తో కూడిన రెండు విశాలమైన గదులు, ఆ రోజుల్లో విలాసవంతమైనవి, మామయ్య చేసిన సైడ్‌బోర్డ్, ఒక సోఫా, ఒక టేబుల్ మరియు రఫియాతో నేసిన కొన్ని కుర్చీలు, ఒక రకమైన కూరగాయల తాడు. ఆగష్టు మధ్యలో వీధికి ఎదురుగా ఉన్న చిన్న బాల్కనీ నుండి, ఊహల ఊరేగింపు అబ్బే వైపు ఎక్కినప్పుడు, ఒకరు మడోన్నా యొక్క కిరీటం తలని ఒకరి చేతితో తాకవచ్చు. అయితే, రెండవ అంతస్తు నుండి, మీరు రోకా సాల్వాటెస్టాను చూడవచ్చు మరియు ముందు, ఇళ్ల మధ్య పగుళ్ల ద్వారా, మీరు సముద్రం చేరుకునే వరకు, నీలాకాశం దాటి నెమ్మదిగా విస్తరించి ఉన్న పర్వతాల అద్భుతమైన ప్రకృతి దృశ్యాన్ని మీరు మెచ్చుకోవచ్చు, ముఖ్యంగా చల్లని వసంత రోజులలో పొగమంచు లేనప్పుడు, మీరు హొరిజోన్ అంచున ఉన్న వల్కనోను చూడవచ్చు, ఆపై లిపారి, స్ట్రోంబోలి మరియు అన్ని ఇతర ద్వీపాలు: సహజ దృశ్యం, మెరిసే రంగురంగుల పోస్ట్‌కార్డ్.

మరొక మెట్ల మొదటి అంతస్తు వరకు వెళ్ళింది, అక్కడ వంటగది మరియు పడకగది ఉన్నాయి, మొదటిది చాలా విశాలమైనది రొట్టె కోసం చెక్క పొయ్యి మరియు వంట కోసం కాస్ట్ ఇనుప బొగ్గు పొయ్యిని కలిగి ఉంది. ఇది నిస్సందేహంగా ఒక అందమైన ఇల్లు, అతి ముఖ్యమైన ఇంటి పనులను నిర్వహించడానికి కాలువతో కూడిన సింక్ లేకుండా వంటగది యొక్క అసౌకర్యానికి దూరంగా ఉంది. ఆ సమయంలో కొన్ని సౌకర్యాలు ఇప్పటికీ

ఊహించలేనివి. వాస్తవానికి, నీటిని పబ్లిక్ ఫౌంటెన్ నుండి జింక్ హాప్పర్‌లో తీసుకొని రెండవ అంతస్తుకు తీసుకువెళ్లారు, అక్కడ పాత్రలు కడగడం కోసం పెద్ద టెర్రకోట బేసిన్‌లో పోస్తారు. సింక్‌లో డ్రెయిన్ లేకపోవడంతో బేసిన్‌లోని నీటిని మళ్లీ గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌కు తీసుకొచ్చి టాయిలెట్‌లోకి విసిరారు. ఒక స్త్రీకి ఇది చాలా అలసిపోయే పని. అత్త ఆంటోనియా, తన భర్త పట్ల గౌరవంతో, అతను ఇంతకు ముందు తిన్న ప్లేట్‌లోనే తినవలసి వచ్చినప్పుడు, మరియు, బహుశా, దైవసన్నిధి నుండి తినవలసి వచ్చినప్పుడు, అన్ని మానవ సహనానికి పరిమితికి, సేవకుడైన మరియు అవమానకరమైన పరిస్థితి దాని గరిష్ట స్థాయికి చేరుకుంది. అదే విషయాన్ని పునరావృతం చేసాను, కానీ నాకు దీని గురించి స్పష్టమైన జ్ఞాపకం లేదు.

అంకుల్ మిచెల్ చీకటి మరియు క్రోధస్వభావం గల వ్యక్తి, అతను మూర్ఛుడైనంత కష్టపడి పనిచేసేవాడు, అతనికి హృదయానికి బదులుగా ఇసుకరాయి మేలట్ ఉంది. అతని కళ్లలో ఇతరుల పట్ల సున్నితత్వం లేదా కరుణ నేనెప్పుడూ చూడలేదు. ఆమె తన కొడుకును చూసుకోవడానికి తన అత్తను ఇంట్లో ఉంచుకుంది, ఆమె అతనికి ఆహారం సిద్ధం చేయాలి, అతని సేవకుడిగా వ్యవహరించాలి మరియు ఎల్లప్పుడూ అవును, అవును, అవును అని చెప్పాలి. అతను బాల్కనీ వైపు కూడా చూడలేదు, లేకపోతే ఇబ్బంది ఉంటుంది, దాదాపు ప్రతి సాయంత్రం పని తర్వాత అతను తన స్నేహితులతో మద్యం తాగడానికి చావడిలోకి వెళ్ళాడు.

అతను తడబడుతూ, చెమటతో తడిసి, తన దగ్గర ఉండలేనంత దుర్వాసనతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. బదులుగా, మా అత్త, ఆయిల్ లైట్ వద్ద, భోజనం కూడా చేయకుండా అర్ధరాత్రి వరకు అతని కోసం వేచి ఉంది. చిన్న రాజు తిరిగి వచ్చినప్పుడు - తరచుగా అతనికి మెట్లు ఎక్కే శక్తి కూడా లేదు - అతను అలసిపోయి మురికి పనిబెంచ్‌పై తనను తాను విడిచిపెట్టి, రాత్రంతా ప్రశాంతంగా ఉండేవాడు. అత్త ఆంటోనియా, ప్రతిదీ ఉన్నప్పటికీ, అతనిని ఓవర్ కోట్‌తో కప్పి, ఉదయం వరకు అతనిని చూడటానికి ప్రేమగా అతని

పక్కన కూర్చుంది. అలా సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి మరియు చాలా భక్తికి బదులుగా, ఆమె దృశ్యాలను నివారించడానికి తన బంధువులను సందర్శించడానికి కూడా వెళ్ళలేకపోయింది. అతను, అసూయతో, చిల్లరగా మరియు ఆధిపత్యం చెలాయించేవాడు, ఆమె ఇంటి నుండి బయటకు రాకుండా నిరోధించడానికి ఆమె చురుకైన దారం, దువ్వెనలు, జుట్టు క్లిప్‌లు మరియు ఇతర వస్తువులను కొనడానికి వెళ్ళాడు. వివాహ వేడుకకు వారిని ఆహ్వానించినప్పుడు, చివరి క్షణం వరకు అంకుల్ మిచెల్ ఇంటికి తిరిగి రాలేదు మరియు బంధువులు తన భర్తను గుర్తించే వరకు అత్త ఆంటోనియా ఒంటరిగా వెళ్లలేకపోయింది. ప్రతిసారీ వారు అతనిని ఒప్పించగలిగారు, ఇతర సమయాల్లో అతను సమయానికి వచ్చాడు, అయితే, పార్టీ మధ్యలో, అతను అదృశ్యమయ్యాడు మరియు అత్త ఆంటోనియా, నిరాశ మరియు క్షమించండి, నిరుత్సాహంగా ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది. సమయం గడిచేకొద్దీ, ఆమె ఒంటరిగా ఉన్నందున ఎవరితోనూ చెప్పుకోలేక చేదు మరియు దుఃఖాన్ని పోగుచేసుకుంది మరియు భయంకరమైన తలనొప్పి మరియు పంటి నొప్పులకు బలైపోయింది, అది వారాలపాటు ఆమెను హింసించింది.

ఒకరోజు పొరుగువాడు, చాలా మంచివాడు మరియు భక్తిపరుడు, అంకుల్ మిచెల్‌ని పిలిచి, అతను తన భార్యను బాధపెట్టినందుకు అతనిని నిందించాడు: - మీరు సిగ్గుపడాలి - ఆమె అతనిపై అరిచింది - ఒక స్త్రీని అలా బాధపెట్టడానికి ... ఆంటోనియాకు అవసరం కొంచెం గాలి పొందండి, మీరు ఆమెను ఇంట్లో వేరు చేయనవసరం లేదు, ఆమె బయటికి వెళ్లాలి, సామూహికానికి వెళ్లాలి, బంధువుల వద్దకు వెళ్లాలి, అందరు క్రైస్తవులలాగే. అన్నింటికంటే మించి, ఆమె ఒక నడకకు వెళ్లాలి, ఆమె తలనొప్పులు పోవాలంటే ఒక్కటే మార్గం... - పొరుగువాడు కొద్దిసేపు విరామం తీసుకున్నాడు, ఆపై ఇలా చెప్పడం కొనసాగించాడు: - ఇక్కడ నుండి ఒక గంట లోపు, మ్యూల్ ట్రాక్‌లో నడుస్తూ, మేము కొంత భూమి మరియు ఒక చిన్న ఇల్లు చాలా నిరాడంబరంగా ఉంటుంది, పైకప్పు క్రింద వంటగది మరియు వేసవిలో

పడకగదిలా ఉపయోగించవచ్చు. ఈ భూమిలో హాజెల్ నట్ మొక్కలు, అత్తి పండ్లు, మాండరిన్లు, మెడ్లార్లు, ద్రాక్ష, జిజోల్, ఆపిల్, బేరి, ఆలివ్, క్లుప్తంగా, దేవుని నుండి ప్రతి మంచి విషయం ఉన్నాయి.

అన్నయ్య చనిపోయాక అత్తని చూసుకోవాల్సిన నేనే ఇక పల్లెబాట పట్టలేను అందుకే అమ్మేద్దామనుకున్నాను అని నీకు తెలుసు. మీరు ఎందుకు కొనుగోలు చేయరు? ఈ విధంగా మీ భార్యకు మంచి గాలి పీల్చుకునే అవకాశం ఉంటుంది... మొదట్లో అంకుల్ మిచెల్ సంకోచించినప్పటికీ, అతను దానిని సందర్శించడానికి వెళ్ళాడు మరియు దానిని కొనడానికి కూడా ఒప్పించాడు. అనతికాలంలోనే ఒప్పందం కుదుర్చుకుని ఆస్తి అతడికి దక్కింది. ఆ విధంగా, విట్టోరియో ఇమాన్యుయెల్ III యొక్క రూపాన్ని, చురుకైన మరియు నమ్మకద్రోహంగా, అత్త ఆంటోనియాకు ప్రతిపాదించారు: - మీరు అత్తి పండ్లను ఎంచుకొని వాటిని పొడిగా ఉంచడం నేర్చుకుంటారు. మీరు బట్టలు ఉతకవలసి వచ్చినప్పుడు మీరు నదికి దిగి, దానిని శుద్ధి చేయడానికి ఇసుకలో ఒక రంధ్రం తవ్వి త్రాగడానికి మరియు వంట చేయడానికి అవసరమైన నీటిని పొందుతారు. శాన్ బాసిలియో, వల్లన్‌కాజ్జా, బడియావెచియా మరియు పియానో విగ్నా సమీపంలోని కుగ్రామాలలో నివసించే కుటుంబాలు. శీతాకాలంలో నది నీటితో ఉబ్బినప్పుడు అసౌకర్యంగా ఉంటుంది, కానీ నేను ఈ అడ్డంకిని అధిగమిస్తాను. మరోవైపు, మీరు గ్రామీణ ప్రాంతాలను ఆస్వాదించగలరు. తన చూపులను తగ్గించడంతో, అత్త ఆంటోనియా, మరోసారి, ఆమె ఆదేశించినట్లు చేసింది: - క్యూము టు వోయి, ఇయు ఫజ్జు - మీకు కావలసిన విధంగా, నేను చేస్తాను, పేద అమ్మాయి విధేయతతో సమాధానం ఇచ్చింది.

రెండవ అధ్యాయం - ఈ ప్రపంచం నుండి

1936 వసంతకాలం ప్రారంభంలో, పేద అమ్మాయి మరియు ఆమె మేనమామ మిచెరి గ్రామీణ ప్రాంతంలో, ప్రవాహం యొక్క మంచానికి సమీపంలో ఉన్న కాస్ట్రాంగియాకు వెళ్లారు. బడియావెచియా, శాన్ బాసిలియో మరియు వల్లన్కాజ్జాలోని వివిధ కుగ్రామాలలో అతను ఇంకా అందుబాటులో ఉన్నాడని ప్రచారం జరిగింది మరియు ప్రజలు అతన్ని ఉద్యోగాల కోసం పిలిచారు. ఆ రోజుల్లో ఒక ఆచారం ఉంది, ఈ రోజు వింతగా అనిపించినా, వారికి టేబుల్, కిటికీ, తలుపు లేదా వార్డ్‌రోబ్ అవసరమైనప్పుడు, వారు వడ్రంగిని పిలిచి, అతనిని వారి ఇంట్లో ఆతిథ్యం ఇచ్చారు: వారు అతని కోసం వర్క్‌బెంచ్‌ను మెరుగుపరిచారు మరియు వారు అవసరమైన కలపను అందుబాటులో ఉంచారు. అంకుల్ మిచెల్ పనిముట్లు తెచ్చి, పని పూర్తయ్యే వరకు సైట్‌లోనే ఉన్నాడు.

చెట్టును నరికివేయమని పిలిచి రెండేళ్ళపాటు ఆరబెట్టారు. అప్పుడు చెట్టు ట్రంక్ ఒక గోడపై అమర్చబడింది. వడ్రంగి పై నుండి రంపాన్ని మరియు క్రింద సహాయకుడిని పట్టుకున్నాడు: "సెర్రా సెర్రా మాస్ట్రో డాస్సియో చె డుమే ఫాగిమ్మో ఎ కాస్సియా" (సావ్ లేదా గ్రేట్ మాస్టర్ ఛాతీని రేపు తయారు చేద్దాం).

చెట్టు ట్రంక్ గోడపై అమర్చబడింది. భారీ రంపంతో వారు బోర్డులను పొందారు మరియు వాటితో వారు కిటికీలు, పడకలు మరియు వార్డ్‌రోబ్‌లను నిర్మించారు. ఈ పని చేయడానికి అతను 4 గంటలకు లేచి తన హ్యావర్సాక్

మరియు సూదులతో బయలుదేరాడు. అతను తన ఇంటికి వచ్చినప్పుడు, కష్టమర్లు అతనికి ఉల్లిపాయలు మరియు బ్రెడ్ ముక్కతో తాజా పాలు అందించారు. మధ్యాహ్నం ఒక ప్లేట్ పాస్తా మరియు జున్ను ముక్క. సంధ్యా సమయంలో అతను పని చేయడం మానేశాడు మరియు వారు నోవారాలో ఆదివారం బిల్లు చెల్లించే ముందు మొదటి డిపాజిట్‌గా అతనికి ఇంట్లో తయారుచేసిన రొట్టె ఇచ్చారు.

కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచాయి మరియు కొడుకు, తురిల్లు, పెద్దయ్యాక, తన జీవితాంతం పల్లెటూరిలో ఒంటరిగా గడపాలని ప్రపంచంలోని దేనికీ ఉద్దేశించలేదని ప్రత్యక్షంగా అర్థం చేసుకున్నాడు. అతను తన తండ్రి వృత్తిని నేర్చుకున్నాడు, కానీ నైపుణ్యం మరియు క్యాబినెట్ మేకర్ కావాలనుకున్నాడు. ఆ కళను నేర్చుకునే అవకాశం ఉన్న నగరానికి పంపమని తన తండ్రిని ఒప్పించగలిగాడు. అతను కాటానియాకు వెళ్లాడు మరియు రెండు సంవత్సరాల శిష్యరికం తర్వాత అతను చాలా మంచివాడయ్యాడు, అతను ఆ ఉద్యోగం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు మరియు ఇప్పుడు పంతొమ్మిది సంవత్సరాల వయస్సు నుండి అతను తన స్వంత కుటుంబాన్ని ప్రారంభించే సమయం ఆసన్నమైందని భావించాడు. కొన్నాళ్లుగా అతను ఒక గొర్రెల కాపరి కుమార్తెని తెలుసు మరియు వివాహం చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు, కానీ అది అతని మామ మిచెరి కోరికకు విరుద్ధంగా జరిగింది, అతను తన కొడుకు తన కులానికి చెందిన స్త్రీని వివాహం చేసుకోవాలనుకున్నాడు. ఆ రోజుల్లో, నమ్మశక్యం కానిది, కానీ ఇది ఇలా ఉంటుంది: ఒక హస్తకళాకారుడు గొర్రెల కాపరి కుమార్తెను వివాహం చేసుకోవడం గొప్ప అవమానానికి మూలం. తండ్రీకొడుకుల మధ్య అకస్మాత్తుగా పెద్ద వివాదం చెలరేగింది, ఇది తురిల్లును తన తండ్రి మరియు సవతి తల్లి నుండి ఖచ్చితంగా విడిపోయేలా చేసింది. తన కొత్త కుటుంబంతో అతను దేశాన్ని విడిచిపెట్టి కోమోకు వెళ్లాడు, అక్కడ అతను తన పని ద్వారా సంపదను సంపాదించాడు.

అమ్మానాన్నలకు పిల్లలు లేరు, కాబట్టి, తురిల్లు నిష్క్రమణతో, వారు ఖచ్చితంగా ఒంటరిగా మిగిలిపోయారు. ఈ ఒంటరితనం నుండి చాలా బాధపడ్డ వ్యక్తి అత్త ఆంటోనియా, ఆమె తన చుట్టూ తిరిగే పక్షులు, ఈగలు మరియు దోమలతో మొత్తం రోజులను గడిపింది. పల్లెటూరులోని ఆ గుహలో ఎవరితోనూ మాట్లాడే అవకాశం లేదు. క్రిస్మస్, ఈస్టర్ లేదా ఆగస్టు మధ్యలో మడోన్నా అసుంటా యొక్క విందు వంటి ముఖ్యమైన సెలవుల సందర్భంగా మాత్రమే అతను నా తల్లిని సందర్శించడానికి పట్టణానికి వెళ్లగలిగాడు. ఈ సందర్శనలలో ఒకదానిలో, ఆమె పరిస్థితి గురించి చాలా కాలంగా ఫిర్యాదు చేసిన తర్వాత, ఆమె తన సోదరికి ఇలా ప్రతిపాదించింది: - ప్రియమైన తెరెసా, ఇద్దరు చిన్నారులతో వ్యవహరించడానికి మీకు చాలా ఎక్కువ ఉందని నేను గమనించాను, కాన్సెట్టాను నాకు అప్పగించండి. చిన్నవాడికి మిమ్మల్ని మీరు అంకితం చేసుకోవడం మరింత ఉచితం. నేను ఆమెను గ్రామీణ ప్రాంతాలకు తీసుకెళ్తాను, అక్కడ గాలి మెరుగ్గా ఉండి, ఆమెకు మేలు చేస్తాను - నా తల్లికి మొదట్లో ఖచ్చితంగా తెలియదు కానీ, ఎప్పటిలాగే, ఆమె సులభంగా కండిషన్ చేయబడిన పాత్రను అందించింది, ఆమె సోదరి యొక్క ఒత్తిడి తర్వాత ఆమె అంగీకరించింది.

నాకు కష్టాలు మొదలయ్యాయి. ఇది బహుశా వేడి రోజు, 1938 వేసవి ప్రారంభమైంది, నాకు రెండు సంవత్సరాలు మరియు మా అత్త నన్ను తీసుకువెళ్లడానికి వచ్చింది. ఒక గుడ్డ సంచిలో నేను బ్లౌజ్, రెండు జతల ప్యాంటీలు వేసుకున్నాను మరియు ప్రతిదీ తెలియకుండానే నేను మా ఇంటి నుండి బయలుదేరాను. నేను చాలా చిన్నవాడిని, ఆ రోజు నా వయా క్రూసిస్ ప్రారంభమవుతుందని నేను గ్రహించలేకపోయాను. మేము మ్యూల్ ట్రాక్‌ని అనుసరించి అరగంట లేదా అంతకంటే ఎక్కువ సమయం గడిచే వరకు కాస్ట్రాంగియా (కాసాండ్రా!) అనే పెద్దగా భరోసా ఇవ్వని పేరు ఉన్న ఈ ఏకాంత ప్రదేశానికి దాదాపు దురదృష్టాన్ని ఊహించినట్లుగానే, క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, ఆ పేరు ఇప్పటికే పూర్తి ప్రణాళికగా ఉంది. ఆ సమయంలో నేను

గ్రహించలేకపోయాను. మొదట్లో భర్త నన్ను బాగా స్వాగతించారు, అత్త అప్పుడప్పుడూ నా ఇష్టానికి స్వీట్లు కొనిచ్చి, నాతో పాటు నా తల్లిని నోవారా వద్దకు వెళ్ళినప్పుడు, నేను ఇంటికి తిరిగి వెళ్లకూడదని ఆమె ఎప్పుడూ పట్టుదలతో చెప్పింది, కానీ అది మంచిది. ఒంటరిగా ఉన్న ఆమెతో పెరుగుతాయి మరియు ఆమె నాకు తల్లి అవుతుంది. నేను పాటించడం తప్ప ఏమీ చేయలేకపోయాను.

ఇంతలో, మా నాన్న సార్డినియా నుండి తిరిగి వచ్చాడు, మా అమ్మను గర్భవతిని చేయడానికి ఒక వారం మాత్రమే ఉండి, మళ్లీ వెళ్లిపోయాడు. అది 1939 మరియు మరుసటి సంవత్సరం ఆంటోనియెట్టా జన్మించింది. మా అత్త ఆంటోనియా నన్ను మా అమ్మను చూడడానికి నోవారాకు తీసుకెళ్లిందని మరియు నేను మా సోదరిని మొదటిసారి చూశాను అని నాకు ఇప్పటికీ అస్పష్టంగా గుర్తుంది. నేను చిన్న ఆంటోనియెట్టాను కౌగిలించుకోవడానికి ఇంట్లోనే ఉండాలనుకున్నాను, కాని మా అత్త, నా జీవితాన్ని మరింత అదుపులో ఉంచుకుని, సైనికుడిలా కఠినంగా, నాకు చెప్పింది: - ఇంట్లో టర్నెమ్ముం, నేను మీకు అందమైన కారణం చేస్తాను - (ఇంటికి వెళ్దాం, నేను నిన్ను అందమైన బొమ్మను చేస్తాను).

మేము గుడిసెలోకి వచ్చినప్పుడు, అతను నా చేతుల్లో ఎరుపు రంగు, భయంకరమైన కళ్లతో నింపిన "కాసిట్టా"ని ఉంచాడు. నేను భయపడ్డాను. ఇది నేను ఎప్పుడూ ఏడుస్తూ ఉండే కాలం, ఎందుకంటే నేను నా తాత మరియు తల్లి వద్దకు నోవారాకు తిరిగి వెళ్లాలనుకుంటున్నాను, కానీ మామయ్య ఆంటోనియాను ఒప్పించే మార్గం లేదు: నా ప్రతి ఫిర్యాదుకు ఆమె హృదయం భయపడింది మరియు చెవిటిది. మొదటి మూడు సంవత్సరాలలో మేము కాస్ట్రాంగియాలోని కంట్రీ హౌస్‌లో చాలా సమయం గడిపాము, అక్కడ ఆత్మ సజీవంగా లేదు, చుట్టూ చెల్లాచెదురుగా ఉన్న ఇళ్లలో హాలిడే మేకర్స్ చాలా అరుదుగా మాత్రమే కనిపించారు.

ఆదివారాలు మేము గ్రామానికి వెళ్ళాము మరియు నేను మా అమ్మ, మా చెల్లెలు మరియు మా అమ్మానాన్నలను సందర్శించాను. తాత మీసాలు మెలితిరిగిన మంచి మనిషి. అతను అప్పుడప్పుడు పసిగట్టే ఒక స్నఫ్‌బాక్స్‌ని తన వెంట తీసుకెళ్లాడు. చలికాలంలో అతను నన్ను తన అంగీ కిందకి తీసుకెళ్లి, కొన్ని స్వీట్లను కొనుక్కోవడానికి మరియు ఆసుపత్రి పైన ఉన్న "సైన్‌కాడిట్టా" చావడి వద్ద వైన్ రుచి చూడడానికి నన్ను స్క్వేర్‌కి తీసుకెళ్లేవాడు. సాయంత్రం మేము కాస్ట్రాంగియాకు తిరిగి వచ్చాము.

కొన్ని సాయంత్రాల్లో మామయ్య బ్యాండ్‌తో రిహార్సల్ చేయడానికి వెళ్ళాడు, అక్కడ అతను ట్రోంబోన్ వాయించాడు, తర్వాత అతను చావడి వద్ద తాగడం ఆపి, ఉత్సాహంగా గ్రామీణ ప్రాంతాలకు తిరిగి వచ్చాడు. కాస్ట్రాంగియా నుండి 500 మీటర్ల దూరంలో అతను "కాన్స్టెటినా, 'స్టోయా..." అని పిలవడం ప్రారంభించాడు. ఈలోగా ఇంట్లో అత్త త్రిపాద మీద నీళ్ళు వేడి చేయడానికి మట్టి కుండ సిద్ధం చేసింది. వంట సగం అయ్యేసరికి, బహుశా వైన్‌ని పారవేయడానికి ఒక గరిటె వేడినీరు పోసాడు. ఒక ఇనుప పాన్‌లో, మా అత్త పాస్తాను సీజన్ చేయడానికి టమోటాలతో ఉల్లిపాయను సిద్ధం చేసింది. కందిపప్పు బాగా ఉడికిపోయి నాకు వాంతి వచ్చేలా చేసింది. "తిను, లేకుంటే పట్టీ తీసుకుని బాడీలు ఇస్తాను...".

ఆ రోజుల్లో వెనీషియన్ మూలానికి చెందిన ఒక మహిళ శాన్ బాసిలియోలో మంత్రసాని. చలికాలంలో నదికి వరదలు వచ్చినప్పుడు, నోవారాలోని ఫార్మసీలో కొనుగోళ్లు చేయడానికి అంకుల్ మిచెల్ ఆమెను తన భుజంపై (సియాన్‌కాలియా) మోసుకెళ్లాడు. అతను ఇంట్లో ఆగి "ఆంటోనియా, ఆమెకు శాలువా ఇవ్వండి, చల్లగా ఉంది" అని చెప్పాడు. పేద అత్త, ఆమె మిచెల్ ప్రేమికురాలు అని అర్థం చేసుకున్నారో లేదో నాకు తెలియదు.

నాకు ఇప్పుడు ఐదేళ్లు, పల్లెల్లో ఒంటరిగా, ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా అడవి జంతువులా మారిపోయాను. నేను అందరికి సిగ్గుపడ్డాను. మేము నోవారాకు

వెళ్ళినప్పుడు నేను ప్రజలకు భయపడి దాక్కున్నాను. పొరుగువారు ఈ పరివర్తనను గ్రహించారు మరియు నన్ను కిండర్ గార్టెన్‌కు పంపమని మా అమ్మానాన్నలకు సలహా ఇచ్చారు. అదృష్టవశాత్తూ అమ్మానాన్నలు ఒప్పుకున్నారు. అలా ఒకరోజు ఉదయాన్నే మా అత్త మామయ్య మిచెల్‌ని పంపించి నాకు బిస్కెట్ కొనిచ్చి మా నాన్నమ్మ ఇచ్చిన తెల్లటి గడ్డి బుట్టలో పెట్టింది. బిస్కెట్‌తో పాటు తాజా గుడ్డు కూడా ఉంచాడు. అతను నాతో పాటు గ్రామ అబ్బే సమీపంలో ఉన్న నర్సరీకి వెళ్ళాడు. నన్ నన్ను స్వాగతించడానికి తలుపు తెరిచినప్పుడు, నేను కేకలు వేయడం ప్రారంభించాను. భయంతో నేను బుట్టను నేలపై పడవేసాను, గుడ్డు పగిలిపోయి నేల అంతా మురికిని మిగిల్చింది. మా అత్త నన్ను గట్టిగా కొట్టి దండం పెట్టి ఇంటికి తీసుకెళ్లింది. కాబట్టి కిండర్ గార్టెన్‌లో నా మొదటి రోజు కూడా నా చివరిది.

ఇది జరిగింది, నాకు నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సు నుండి, మా మామ ఇలా అంటాడు: - కాన్స్టెటినా, నోవారాకు వెళ్లి నాకు తలనొప్పికి కొన్ని కార్మిరీ (శాంతులు) తీసుకురండి. నేను ఫెర్రేట్ లాగా మ్యూల్ ట్రాక్ వెంట పరిగెత్తాను, గ్రీకో జిల్లా గుండా వెళుతున్నాను, కొన్నిసార్లు దాహం తీర్చుకోవడానికి ఫౌంటెన్ వద్ద ఆగి, "డు సుర్సెట్టు" ఫార్మసీకి చేరుకున్నాను. అతను, ఫార్మాసిస్ట్, ఆశ్చర్యపోయాడు మరియు తన స్నేహితులకు కొద్దిసేపటిలో నేను మెరుపులాగా నోవారాకు వెళుతున్నాను అని చెప్పాడు. ఐదేళ్ల వయసులో నన్ను దూరపు బంధువులు బార్సిలోనాకు తీసుకెళ్లారు. అక్కడ నేను మొదటిసారి చాలా ఆశ్చర్యంతో చూశాను మరియు విన్నాను... రేడియో! మేము కూడా బఠానీ రంగు గుడ్డ ముక్క కొనడానికి ఒక దుకాణానికి వెళ్ళాము. సేల్స్ అసిస్టెంట్ ప్రతిపాదించాడు: - టోపీ మరియు తెల్లటి కండువా కూడా కొనండి. చివరికి వారు ఒప్పించారు మరియు షాప్ అసిస్టెంట్ మెరిసే నీలం మరియు లేత నీలం శాటిన్ యొక్క రెండు స్క్రాప్‌లను ఉచితంగా ఇచ్చాడు. మరుసటి రోజు మేము కొన్ని రోజుల్లో బట్టలు తయారు చేసిన మా అమ్మ వద్దకు బట్టలు

తీసుకున్నాము. ఆదివారాలు నేను నోవారా యొక్క మార్క్యూస్ మరియు బారన్ల కుమార్తెలుగా భావించాను.

1941 శీతాకాలంలో, యుద్ధం మధ్యలో, మా నాన్న, సార్డినియాలో తన ఉద్యోగాన్ని ముగించి, తన స్నేహితుడితో కలిసి ఉత్తర నగరంలో తన అదృష్టాన్ని వెతకాలని మరియు చెప్పులు కుట్టేవాడుగా తన పాత ఉద్యోగాన్ని కొనసాగించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. మా అమ్మ నాన్నను చేరదీసిందనే భావన గాలిలో కలగడం వల్ల నేను చాలా కలత చెందాను, ఒక రోజు నేను ఆమె మంచం క్రింద పాకుతూ రెండు బియ్యపు గింజలు, పొట్టుతో ఉన్న చనుమొనలను గమనించాను ఎందుకంటే మా అత్త నన్ను ఎప్పుడూ కడగలేదు. వారు హింసాత్మకంగా వాటిని నా నుండి దూరంగా తీసుకున్నారు. నాకు నేను గాయపడినందున రక్తాన్ని చూసినట్లు నాకు గుర్తుంది. నేను పగలు మరియు రాత్రి అవసరమయ్యే కాన్వాస్ షర్ట్, ఆపై దుస్తులు ధరించాను మరియు ఎవరూ గమనించలేదు.

బయలుదేరే ముందు, పేదవాడు ఒంటరిగా ఉన్నందున తల్లి తాత ఇంటిని విడిచిపెట్టడానికి ప్రయత్నించింది. అతను విద్యుత్ దీపాలను ఏర్పాటు చేయడం గురించి ఆలోచించాడు, ఆ సమయంలో ప్రభువుల హక్కు. ఇంతకుముందు, నూనెతో "యు లుసు" వాడేవారు. అంకుల్ మిచెల్ దీనితో కలవరపడ్డాడు: కొన్ని రోజుల తరువాత అతను ఎలక్ట్రీషియన్‌ను పిలిచి అతని ఇంట్లో లైట్‌ను కూడా అమర్చాడు, కాబట్టి నేను గ్రామానికి వెళ్ళినప్పుడు నేను కూడా నిటారుగా ఉన్న చెక్క మెట్లపై కొద్దిగా కాంతిని ఆస్వాదించాను. నేను టాయిలెట్‌కి (లాట్రియా) వెళ్ళవలసి వచ్చినప్పుడు, ప్రాథమికంగా అతని ప్రయోగశాల వెనుక గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో ఉన్న ఒక సాధారణ రంధ్రం, దాని ప్రక్కన ఎల్లప్పుడూ శవపేటికలు పేర్చబడి ఉంటాయి, నా మామయ్య అభ్యర్థన విషయంలో సిద్ధంగా ఉండటానికి నిర్మించారు.

మార్చి 1, 1942 ఉదయం, లేత నీలం రంగు స్లీవ్‌లతో నీలిరంగు శాటిన్ ధరించి, మా మామ మరియు తాత టోర్‌తో కలిసి, నేను మా అమ్మ మరియు

ఆమె చెల్లెళ్లతో కలిసి పియాజా డి శాన్ సెబాస్టియానోలోని పోస్టాఫీసుకు వెళ్లాను, అంటే అవును. బస్సు, ఇది వారిని విగ్లియేటర్ రైల్వే స్టేషన్‌కు తీసుకువెళుతుంది. ఆమె 4 ఏళ్ల సోదరి రోసా పైకి వెళ్లడానికి ఇష్టపడలేదు మరియు ఆమె మామ ఆమెను ఒప్పించడానికి, ఆమెతో ఇలా చెప్పింది: - మీరు పైకి వెళ్లకపోతే మీరు అనారోగ్యం పాలవుతారు - (నేను నిన్ను రెండుసార్లు అపానవాయువు చేస్తాను).

నేను, పెద్దవాడైన, మా అత్త ప్రభావంతో, వదల్లేదు మరియు నోవరాలో ఉండిపోయాను. నాకు ఏడుపు ఆగలేదు. తాతగారి చేతుల్లో ఓదార్పు కోరాను. అతను కూడా ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు మరియు ఆ రోజు నేను అతనితో కలిసి ఉండిపోయాను. దాదాపు ఇరవై రోజుల తర్వాత యాత్ర విజయవంతమైందంటూ తల్లి నుంచి మొదటి ఉత్తరం వచ్చింది. నాన్న ఆమెకు ఇంట్లో నీరు మరియు గ్యాస్ స్టవ్‌తో హాయిగా ఉండే అపార్ట్‌మెంట్‌ను కనుగొన్నారు, ఆమెకు కొత్తది. కథను కొనసాగిస్తూ, వచ్చిన మరుసటి రోజు ఆమె తనకు నాగరీకమైన హ్యారీకట్ ఇవ్వడానికి ఒక కేశాలంకరణను ఇంటికి పిలిచింది. గ్రామంలో దాదాపు అందరు స్త్రీలు తమ పొడవాటి జుట్టును ట్యూప్‌తో ధరించేవారు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, మా అమ్మ తన జీవితంలో మొదటిసారి సంతోషంగా మరియు సంతృప్తి చెందింది. కథ చివర్లో అతను నన్ను తన అత్తకు సిఫార్సు చేశాడు. కాస్ట్రాంగియాలో నా బాధను అతను ఖచ్చితంగా ఊహించలేదు.

మేము వెళ్ళిన మరుసటి రోజు, అత్త ఆంటోనియా నన్ను తిరిగి పల్లెటూరికి తీసుకువెళ్లి, నేను మొదటి తరగతికి బదులుగా అక్టోబర్‌లో రెండవ తరగతికి హాజరయ్యేలా ఎలా రాయాలో నేర్పడానికి మొదటి తరగతి పుస్తకాన్ని నాకు కొనమని తన భర్తకు చెప్పింది. పేద నేను: నేను ఇకపై ఆడలేను, కానీ వేలం మరియు సంఖ్యలు రాయడానికి నా సమయాన్ని వెచ్చించాల్సి వచ్చింది. ఆమె బోధించిన శాన్ బాసిలియో నుండి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు టీచర్ కాస్ట్రాంగియా గుండా వెళుతుంది. ఆమె పేరు మారియా, ఆమె అత్తకు తెలిసిన కెప్టెన్

కుమార్తె. అతను ఆమెకు ఒక గ్లాసు నీరు అందించాడు. ఇంతలో నేను ఆమెకు నోట్బుక్ చూపించాను మరియు ఆమె నాకు లాలించింది. ఆమె తన సంచిలోంచి ఎర్రటి పెన్సిల్ తీసి "బాగా చేసారు" అని రాసింది. నన్ను నేను ప్రశంసించడాన్ని చూడటం ఎంత ఆనందం, ఏమి ఆనందం, ఇది నాకు అసాధారణమైనది. నేను ప్రతిరోజూ మరింత విచారంగా ఉన్నాను, నన్ను మా అమ్మానాన్నలు మరియు తాతయ్యల వద్దకు తీసుకెళ్లమని నేను వారిని వేడుకున్నాను, కానీ మా అత్త అది అవసరం లేదని చెప్పింది.

నేను ఎలా ట్రీట్ చేశానో, తినిపించానో వాళ్లకు చెప్తానేమోనని భయపడ్డాడు. వాస్తవానికి, పెరగడానికి మరియు అభివృద్ధి చెందాల్సిన చిన్న అమ్మాయికి ఆహారం సరిపోదు: ఉదయం వారు నాకు జున్నుతో కూడిన గట్టి రొట్టె ముక్కను, మధ్యాహ్నం టమోటాలు మరియు రెండు ఆలివ్ల సలాడ్ ఇచ్చారు. సాయంత్రం, ఆమె భర్త ఉన్నప్పుడు, అత్త ఆంటోనియా పచ్చి ఉల్లిపాయ ఆధారంగా మెరుగుపరచబడిన సాస్‌తో కొంత పాస్తాను వండుతారు. మరియు నేను తినకపోతే చాలా దెబ్బలు తినే ప్రమాదం ఉంది. వివిధ రకాల కోసం, కొన్ని సాయంత్రాలలో అతను పాస్తా మరియు బీన్స్ లేదా ఒక రకమైన మృదువైన, మృదువైన పోలెంటాను వండాడు. క్రిస్మస్, న్యూ ఇయర్, కార్నివాల్ మరియు ఈస్టర్ సమయంలో మాత్రమే వారు కోడి లేదా కుందేలును చంపారు. జనవరిలో వారు ఒక పందిని చంపారు, దాని నుండి వారు స్పైసీ సలామీ మరియు పందికొవ్వును పొందారు, కానీ వాటిని చుక్కల వారీగా తినవలసి ఉంటుంది, లేకుంటే అవి సంవత్సరం మొత్తానికి సరిపోవు. అప్పుడప్పుడూ ఆదివారాల్లో మా మావయ్య కొన్ని మురికి ట్రిప్‌లు కొనేవాడు, ఇప్పుడు కూడా దాని గురించి ఆలోచించడం నాకు అసహ్యం కలిగిస్తుంది, లేదా కొన్ని పేగులు పార్స్లీ కొమ్మపై చుట్టబడ్డాయి, చిప్పలు, అప్పుడు వేయించబడ్డాయి. అవన్నీ చవకైన ఆహారాలు, ఎందుకంటే, వారి ప్రకారం, మనం మా తాతముత్తాతల వలె వ్యర్థం కాకూడదు మరియు వారు నాకు పదేపదే చెప్పారు: - మీరు చూడండి, వారు ఎల్లప్పుడూ సాసేజ్‌లు మరియు

స్టాక్‌ఫిష్‌లతో నిండిన పాన్‌లను కలిగి ఉంటారు, వారు తింటారు మరియు త్రాగుతారు. మనం అలాంటి వ్యక్తులకు దూరంగా ఉండాలి - వారు చెప్పారు -. మా అమ్మానాన్నలు ఖండంలో చేరాలని పట్టుబట్టి ఇతర బంధువులు నన్ను ఒప్పిస్తారని మా అమ్మానాన్నలు భయపడ్డారు. వారు నన్ను ద్వేషించేలా చేయడానికి చాలా ప్రయత్నించారు, కొన్నిసార్లు, నేను వారిని కలిసినప్పుడు, వారిని చూడకుండా నా కళ్ళపై చేతులు వేసుకున్నాను.

సెప్టెంబర్ వచ్చింది మరియు నేను రెండవ తరగతికి ప్రవేశ పరీక్షలు రాయవలసి వచ్చింది. మా అమ్మానాన్నలు నన్ను గ్రామానికి తీసుకెళ్లారు, వారు నన్ను పర్యవేక్షించడానికి కాపలాదారుని, నేను రెండవ తరగతిలో ఉండే ఉపాధ్యాయుడిని మరియు పరీక్షా బోర్డు ఉపాధ్యాయుడిని సంప్రదించారు. వారంతా నా ప్రమోషన్ కోసం గుడ్లు బహుమతిగా తెచ్చారు. ఆ వ్యక్తులతో నాకు ఎప్పుడూ పరిచయం లేదు, క్లాస్‌రూమ్‌లో ఇంక్‌వెల్‌లతో కూడిన రెండు-సీట్ల చెక్క డెస్క్‌లు ఉన్నాయి. నాతో పాటు మరికొందరు అమ్మాయిలు రెమిడియల్ పరీక్షలు రాస్తున్నారు. వారు నన్ను బ్లాక్‌బోర్డ్‌లో కూడిక మరియు తీసివేత సమస్యలను పరిష్కరించేలా చేశారు. ఇంక్‌వెల్‌లు మరియు బ్లాక్‌బోర్డ్ రెండూ నాకు పూర్తిగా కొత్తవి. భయంతో, సిగ్గుతో ఆకు కూరలా వణుకుతున్నాను, ఆపరేషన్లు ఎలా పరిష్కరించాలో తెలియలేదు, ఎందుకంటే ఆంటోనియా అత్త నాకు ఒకటి నుండి పది వరకు సంఖ్యలు రాయడం మాత్రమే నేర్పింది. వారు నన్ను ఒక వాక్యం వ్రాయమని అడిగారు, నోట్‌బుక్‌లో కొంచెం ఆలోచించండి, కానీ ఎక్కడ ప్రారంభించాలో నాకు తెలియదు. ఆ గొడవలు ముగియగానే, కాపలాదారు నన్ను ఇంటికి తీసుకెళ్లాడు. పరీక్ష ఎలా సాగిందని అత్త ఆమెను అడిగాడు మరియు ద్వారపాలకుడి అది బాగా జరగలేదని, అయితే తుది తీర్పు ఉపాధ్యాయులదేనని బదులిచ్చారు.

ఆశ్చర్యకరంగా, ఫలితం సానుకూలంగా ఉంది మరియు నేను రెండవ తరగతిలో చేరాను: నేను పాఠశాలకు వెళ్లడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను, కానీ ఆప్రాన్ సమస్య తలెత్తింది. అంకుల్ మిచెల్ మునుపటి రోజు దుకాణానికి వెళ్లి నల్ల బట్ట

యొక్క అవశేషాన్ని కొనుగోలు చేశాడు. అత్త ఆంటోనియా నా కోసం ఒక రోజులో నా యూనిఫాంను తయారు చేసింది. ఫోల్డర్ని కొనుగోలు చేయడానికి మరింత డబ్బు అవసరమైంది. మా అమ్మానాన్నల దగ్గర డబ్బు ఉంది, కానీ వారు పొదుపు చేయడంలో నిమగ్నమయ్యారు కాబట్టి అతను, నీచుడు, తన వంతు కృషి చేసి, విండో క్లిప్‌తో ప్లైవుడ్ ఫోల్డర్‌గా చేసాడు. వాళ్ళు నాకు పెన్ను కూడా కొనలేదు. మామయ్య ఒక సన్నని చెక్క ముక్కతో చివరకి నిబ్‌తో కట్టాడు. వారు రెండు నోట్‌బుక్‌లు మరియు పెన్సిల్‌ను భర్తీ చేయలేకపోయారు మరియు వాటిని కొనవలసి వచ్చింది. 1942 అక్టోబరు 1వ తేదీన మా అత్త నాతో పాటు పాఠశాలకు వెళ్లింది. నేను తరగతికి దూరంగా ఉన్నందున పాఠశాలకు అవసరమైన జనన ధృవీకరణ పత్రాన్ని అడగడానికి మొదట ఆమె పోడెస్టాకు వెళ్లింది. టీచర్ దయతో నిండిపోయింది మరియు నన్ను ఆప్యాయంగా స్వాగతించారు, కాని నేను ఆమెకు భయపడ్డాను, బహుశా ఆమె తండ్రి పాస్తా ఫ్యాక్టరీలో చిన్నతనంలో జరిగిన ప్రమాదం కారణంగా ఆమె కుడి చేతికి బదులుగా రబ్బరు ప్రొస్థెసిస్ కలిగి ఉండవచ్చు. నాకు ముందు వరుసలలో సీటు కేటాయించారు. ఇంతకు ముందు సంవత్సరం నన్ను చూడని నా కొత్త సహచరులు, నా ఉనికిని చూసి ఆశ్చర్యపడి, తమలో తాము గొణుగుతున్నారు: - ఇది సిక్కా-సిక్కా ఎందుకు కలిగిస్తుంది? - (ఈ సన్నగా ఉండే చిన్న అమ్మాయి ఎవరు?). నేను చాలా బెదిరిపోయి సిగ్గు పడ్డాను, నోరు విప్పలేకపోయాను, గురువుగారు ప్రేమగా అడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానం కూడా చెప్పలేదు.

నేను అడవి పిల్లవాడిని, మూత్ర విసర్జన చేయమని అడిగే ధైర్యం నాకు లేదు మరియు ఒకసారి నేనే మూత్ర విసర్జన చేసాను. నేను ఇంటికి రాగానే మా అత్త నన్ను కొట్టింది ఎందుకంటే మరుసటి రోజు ఎలాగైనా ఆరిపోని నా దుస్తులను ఆమె ఉతకాలి. రోజులు గడిచాయి, ప్రతిసారీ అదే జరిగింది. మ ధ్య లో ఈ విష యం తెలుసుకున్న టీచ ర్ నన్ను టాయిలెట్ కు పంపారు. నా క్లాస్‌మేట్స్ నన్ను పట్టించుకోలేదు మరియు నేను ప్లేగు బారిన పడ్డానంటూ నన్ను తప్పించారు మరియు నాతో స్నేహం చేయడానికి కూడా ప్రయత్నించలేదు.

వారు గ్రామంలో కలుసుకున్నందున వారు ఒకరికొకరు తెలుసు, నేను పల్లెల్లోని ఇంటికి వెళ్ళడానికి దాదాపు గంటసేపు నడవవలసి వచ్చింది మరియు వారితో స్నేహం చేయడానికి అవకాశం లేదు. అమ్మానాన్నలు ఆదివారం మాత్రమే పట్టణానికి వచ్చి స్నేహితులను కలవడానికి మరియు వైన్ బాటిల్ ముందు వారితో కొన్ని సంతోషంగా గడిపారు. అయితే చాలా సార్లు అత్త తన భర్తకు వర్క్ ఆర్డర్లు అందుకోవడానికి ఇంట్లోనే ఉండేది. ఆరు సంవత్సరాల వయస్సులో నేను పొడవైన ఎత్తుపైకి మ్యూల్ ట్రాక్ వెంట నడిచాను. టీచర్‌కి అందించడానికి ఆకులతో చుట్టుముట్టబడిన వైలెట్‌ల గుత్తిని ఎంచుకోవడానికి నేను మధ్యలో ఆగిపోయాను.

నేను అలసిపోయి పాఠశాలకు చేరుకున్నాను. మధ్యాహ్నమైన తర్వాత నేను సికాడాస్ యొక్క చెవిటి కిలకిలారావాలు మరియు మండే సూర్యునితో కలిసి పల్లెలకు తిరిగి వచ్చాను, జీవాత్మను ఎప్పుడూ కలవకుండా.

నేను ఆ గుంటలో బంధించబడ్డాను మరియు మా అత్త నా పట్ల మరింత కఠినంగా ఉండటంతో ప్రశాంత వాతావరణం కంటే తక్కువ వాతావరణంలో నన్ను నేను ఊహించుకోవడానికి ఒంటరిగా ఉన్నాను. మామయ్య, అతను పని ముగించిన తర్వాత, దాదాపు ఎల్లప్పుడూ చావడి దగ్గర ఆగి, రాత్రి ఆలస్యంగా ఇంటికి తిరిగి వస్తాడు, ఎప్పుడూ తాగుతూ ఉండేవాడు. కొన్నిసార్లు, సాధారణం కంటే ఎక్కువ చిలిపిగా, అతను తప్పిపోతాడు మరియు ఇంటికి తిరిగి రాడు. అతని అత్త మరియు కొంతమంది ఇరుగుపొరుగు లాంతర్ల వెలుగుతో వాగులో అర్ధరాత్రి అతని కోసం వెతుకుతున్నారు. అతను నేలపై కుప్పకూలినట్లు గుర్తించిన వారు అతనిని ఇంటికి వెళ్ళమని ఒప్పించారు.

ఇంతలో, నేను పాఠశాలలో మంచి ఏమీ చేయలేకపోయాను. మొదటి త్రైమాసికం ముగింపులో ఉపాధ్యాయుడు నివేదిక కార్డులను పంపిణీ చేశాడు, ఆపై ఫాసిస్ట్ చిహ్నంతో మరియు దురదృష్టవశాత్తూ సరిపోని అన్ని సబ్జెక్టులతో: నా రిపోర్ట్ కార్డ్ తరగతిలో అత్యంత పేదది. మా అత్తను ప్రోత్సహించడానికి నేను ఇతర రిపోర్ట్ కార్డ్‌లు కూడా నాలాగే ఉన్నాయని చెప్పాను మరియు మా

అత్త దాదాపు ఎరను తీసుకుంది. అలా రోజు రోజుకి నేను సొంతంగా ధైర్యం తెచ్చుకుని క్లాస్‌లో కొంతమంది క్లాస్‌మేట్స్‌తో స్నేహం చేయడానికి ప్రయత్నించాను. నేను వారిని సంప్రదించాలనుకున్నాను, కాని వారు నన్ను వారి సంభాషణల నుండి మినహాయించారు, బహుశా వారి దృష్టిలో నేను పేద అమ్మాయిని.

అధ్యాయం మూడు - ఇసుకపై ఆటలు

కాౖస్ట్రాంగియాలో ఏకాంతంగా గడిపిన సంవత్సరాల్లో, సమయం గడిచిపోలేదు, ఎందుకంటే మీరు చేయగలిగేది రోజంతా పక్షుల కిలకిలరావాలు మరియు వేసవిలో సిరోకో సముద్రం నుండి చొచ్చుకు వచ్చినప్పుడు సికాడాస్ యొక్క చెవిటి కిలకిలారావాలు వినడం మాత్రమే. ప్రవాహం యొక్క జిగ్‌జాగ్ మార్గం వెంట మరియు లోయకు నిప్పు పెట్టండి. గ్రామీణ జంతువులు నా స్నేహితులు. కాబట్టి నేను నా సమయాన్ని కల్పనగా గడిపాను. ఆకాశ నేపథ్యం లేదా చెట్ల కొమ్మల మధ్య నాకు కనిపించిన బొమ్మల నుండి నేను నా స్వంత ప్రపంచాన్ని నిర్మించుకున్నాను: మాట్లాడే అడవి జంతువులు, నేను హెడ్‌సేవర్ రాక్ అంచున వరుసలో ఉన్న నైట్స్ మరియు నాతో మాంత్రిక శక్తులు నేను వారిని పడగొట్టాను, భయంతో నాశనం చేయబడటం నేను చూశాను. అప్పుడు నేను రాక్‌ను ఒక డ్రాగన్‌గా మార్చాను, అది పర్వతం నుండి అకస్మాత్తుగా విడిపోయింది మరియు ఎత్తైన ఎగురుతూ, పల్లెల్లో భయాందోళనలను వ్యాపించింది. నేను మేఘాలను మార్చాను, అవి ఎగిరే పడవలుగా మారాయి మరియు నా తల్లి మరియు నా సోదరీమణులు నా కోసం వేచి ఉన్న సుదూర సముద్రం దాటి వెళ్లాలని ఆలోచిస్తూ ఆకాశంలో ప్రయాణించాను. ప్రవాహపు నీటి నుండి బయటకు వచ్చిన పీతలు పెద్ద జంతువులుగా రూపాంతరం చెందే

వరకు ఉబ్బి, అవి ప్రవాహంలో ముందుకు సాగినప్పుడు మొక్కలను కూడా నిర్మూలించాయి.

కొన్నిసార్లు నాకు మా అత్త ఆంటోనియా అసహ్యకరమైన ముఖం గుర్తుకు వచ్చింది. ఆమె నన్ను ప్రేమించలేదు, ఆమె నన్ను ప్రేమించలేదు మరియు నేను ఆమెను అసహ్యించుకున్నాను: మా అమ్మ నన్ను తన సోదరికి అప్పగించింది, కానీ ఒక రోజు వచ్చి నన్ను తీసుకువెళతానని ఆమె నాకు మాట ఇచ్చింది: అందుకే నేను తరచుగా చెట్లు ఎక్కుతాను, ఆమె నా తండ్రితో పాటు తెల్లటి గుర్రం వెనుకకు రావడాన్ని చూడాలని ఆశతో హెూరిజోన్‌ని స్కాన్ చేసాను. సమీపంలోని శాన్ బాసిలియో మరియు వల్లన్‌కాజ్జా కుగ్రామాలలో పురుషులు అందరూ వెళ్లిపోయారు. మిగిలింది స్త్రీలు, పిల్లలు మరియు కొంతమంది వృద్ధులు. అవి నిశ్శబ్ద గ్రామాలు, జీవితాన్ని కేవలం తాకలేదు. సమయం ఆగిపోయింది మరియు ప్రతిదీ మారుతుందని ప్రజలు విశ్వసించారు, ఒక రోజు, యుద్ధం ముగిసిన తర్వాత, నాగరికత చెల్లాచెదురుగా, చనిపోయిన మరియు అస్థిరమైన ఇళ్ల సమూహంలోకి దాని విజయవంతమైన ప్రవేశాన్ని చేస్తుంది. నేను ఒంటరిగా లేనని మరియు విడిచిపెట్టబడనని తెలుసుకోవడం, రక్షించబడడం, నేను ఈ లేదా ఆ వ్యక్తి యొక్క ఇళ్లలో ఆశ్రయం పొందగలనని తెలుసుకోవడం కోసం నేను స్నేహితులను కలిగి ఉండాలనుకుంటున్నాను. నేను కుటుంబం లేకుండా ఉన్నానని, నా తల్లిదండ్రులు సముద్రానికి ఎదురుగా ఉన్న ఒడ్డున ఉన్నారని, అంతులేని నీలం దాటి, నాకు మరియు వారికి మధ్య ఎత్తైన మరియు అగమ్య పర్వతం ఉందని చెప్పే హక్కు కూడా నాకు లేదు. బదులుగా నన్ను అసభ్యంగా ప్రవర్తించిన మా అత్తతో కలిసి జీవించవలసి వచ్చింది. నేను దాని గురించి ఆలోచించినప్పుడు మరియు ఆమె కనిపించడం చూసినప్పుడు, ఆమె ఆ చురుకైన మరియు క్రూరమైన స్వరంతో నన్ను చికాకు పెట్టింది. కేకలు వేయడానికి, కేకలు వేయడానికి, అవమానించడానికి మరియు దుర్వినియోగం చేయడానికి చేసిన స్వరం.

జంతువులు కూడా అతని స్వరానికి భయపడుతున్నాయి. ఆమె భర్తతో మాత్రమే ఆమె తన చిహ్నాన్ని తగ్గించింది మరియు ఆమె స్వరం యొక్క పరిమాణం పూర్తిగా మారిపోయింది, ఇది గొర్రె యొక్క బ్లీటింగ్‌గా రూపాంతరం చెందింది. ఒక చిన్న అమ్మాయి తన చుట్టూ ఏమి జరుగుతుందో అర్థం చేసుకోలేదని మా అత్త భావించింది. నేను ప్రతిదీ అర్థం చేసుకోవడమే కాకుండా, నేను మౌనంగా లేదా నిష్క్రియంగా ఉండలేదు. ఇది నిరంతర యుద్ధం. అంతులేని మరియు అలసిపోయే పోరాటం. ప్రతిసారీ నేను భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచించాను: ఆమె ముసలిది మరియు నిస్సహాయంగా ఉంది, నేను యవ్వనంగా మరియు బలంగా ఉన్నాను, కానీ నేను ఆమెతో చెడుగా ప్రవర్తించను, అది నా స్వభావంలో భాగం కాదు.

అప్పుడప్పుడు నేను నదికి దగ్గరగా వచ్చేవాడిని, అక్కడ బట్టలు ఉతకడానికి, ఉతకడానికి, అంటే వారు షీట్లు మరియు దుప్పట్లను ఉతికి, మొదట బూడిదలో నానబెట్టడానికి వెళ్ళేవాళ్ళు. లేదా ఎప్పుడు, కోత కాలం తర్వాత, వారు గొర్రెల ఉన్నిని కడగడానికి వచ్చారు మరియు దానిని తెల్లగా చేయడానికి ఎండలో ఆరబెట్టి, ఆపై మంచాల దుప్పట్లను నింపడానికి ఉపయోగిస్తారు. నేను ఒడ్డున రాళ్ల మధ్య మిగిలిపోయిన రేకులను సేకరించడానికి వెళ్లి వాటితో నా రాగ్ బొమ్మను ధరించాను. నేను ఏమి చేయాలో తెలియక, నేను క్రేఫిష్‌ను వెతుకుతూ ప్రవాహం ఒడ్డున ఉన్న రాళ్లను ఎత్తడం ప్రారంభించాను, వాటి గోళ్లు నా వేళ్లను నొక్కకుండా ఉండటానికి నేను వాటిని నా తలపై నా వేళ్లతో నేర్పుగా కట్టిపడేసాను. నేను వాటిని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాను మరియు సాయంత్రం మా అత్త మంటలను కాల్చినప్పుడు నేను వాటిని కాల్చి తిన్నాను: నాకు ఇది ప్రత్యేకమైన విందు. కొన్నిసార్లు పీతలకు బదులుగా, రాయిని ఎత్తగానే, చిన్న చిన్న కప్పలు నిలువుగా దూకడం వల్ల నన్ను భయంతో దూకుతున్నాయి. వాళ్ళు నా ఆడపడుచులు అని నేను అనుకున్నాను మరియు కొన్నిసార్లు నేను దూరంగా వెళ్ళవలసి వచ్చినందుకు చింతిస్తున్నాను, రాత్రంతా చీకటిలో ఒంటరిగా వదిలివేసాను. నేను

సాయంత్రం ఇంటికి తిరిగి రావలసి వచ్చినప్పుడు, లోయలో సృష్టించబడిన ప్రతిధ్వనిని సద్వినియోగం చేసుకుంటూ నేను అంకుల్ మిచెల్‌ని బిగ్గరగా పిలిచాను. కొన్నిసార్లు వేసవిలో స్కార్డినో కుటుంబం లోయలో ఉన్న ఒక ఇంటిలో నివసించినప్పుడు, నేను వారిని సందర్శించడానికి వెళ్తాను. సోదరులలో చిన్నవాడైన మిమ్మోతో నేను ఆడాను.

 గూఫీ బొమ్మల కోసం కుర్చీలు మరియు బల్లలు నిర్మించడానికి ఉపయోగిస్తారు. కొన్ని గంటలు కంపెనీలో గడపడం ఎంత బాగుంది. ఉదయం పాలు పట్టేందుకు నదికి అవతలి వైపు వెళ్లినప్పుడు నన్ను పిలిచారు. వారు నింపడానికి బకెట్ కలిగి ఉన్నారు, "కాన్సెట్టినా" అతను దానిని పాలు చేయడం చూసి సంతృప్తి చెందాడు. ఆవుల యజమాని, మిక్కా కాపెల్లియా, నాపై జాలిపడి, నాకు సగం గ్లాసు ఇచ్చింది. మా అత్త ఇంట్లో మేము సంవత్సరానికి రెండుసార్లు పాలు చూసాము: ఆమె బిస్కెట్లు చేసినప్పుడు మరియు ఈస్టర్ సందర్భంగా ఆమె రంగు ఉంగరం గుడ్డుతో పావురాలను సిద్ధం చేసినప్పుడు. పాలు మరిగినప్పుడు నేను దాని చివరి బిట్‌ను తీసివేసాను. దేశం ఇంటి గదిలో మామయ్య మంచం ఉంది, దానిని మంచం అని పిలవగలిగితే, వారు గుర్రపు వెంట్రుకను నోవారాలో విడిచిపెట్టినందున, ఒక గడ్డి పరుపుతో కూడిన రెండు ఇనుప ట్రెస్టల్స్‌పై బోర్డులు ఉంచారు. నేను పైన ఒక పాత సైనిక దుప్పటితో, జిడ్డుగా మరియు చిరిగిన గడ్డి పరుపుపై నిద్రించవలసి వచ్చింది. ప్యాంటీ లేకుండా పగటిపూట కూడా వేసుకున్న కాన్వాస్ షర్ట్ తో పడుకున్నాను. ప్రతి రాత్రి నేను పడే చలిని వర్ణించడం సాధ్యం కాదు. వర్షం పడినప్పుడు, పైకప్పు నుండి చొచ్చుకుపోయే నీటిని సేకరించడానికి కంటైనర్లు ఉంచాలి. రాత్రిపూట మూత్ర విసర్జన చేయవలసి వస్తే, నేను ఇంటి నుండి బయలుదేరి, మెట్టు దగ్గర చేయవలసి వచ్చింది. నేనెందుకు కలలు కంటున్నానో, గడ్డి పరుపుల మీద చేస్తున్నానో తెలియకపోతే, ఉదయాన్నే నేను కూడా చాలా దెబ్బలు తినేవాడిని. అత్త ఆంటోనియా కూడా పగటిపూట ఉపయోగించిన అదే చొక్కా

ధరించి నిద్రపోయింది, అంకుల్ మిచెల్ తన తల్లి చేసినట్లుగా ముడుచుకున్నాడు.

స్లీపింగ్ వేడుక సాధారణ ఆచారం ప్రకారం జరిగింది: మొదట నేను మంచానికి వెళ్ళాను, అది అత్త వంతు, అప్పుడు మామ తన ప్యాంటు మరియు చారల కాన్వాస్ లోదుస్తులను తీసివేసాడు. పగటి పూట వేసుకున్న కాస్త వదులుగా ఉన్న చొక్కాతో మంచం వైపు వెళ్లి గోడకు ఆనుకుని టేబుల్‌పై ఉంచిన నూనె దీపాన్ని ఆఫ్ చేశాడు. కొంటెగా ఉన్న నేను, ఎలాగైనా చూడనట్లు నటించాను మరియు ఎలాగైనా పీకేశాను: అతను మంటను ఆర్పడానికి క్రిందికి వంగి ఉన్నప్పుడు, చైనీస్ నీడలాగా, డింగ్-డాన్ వేలాడుతున్న అతని సిల్హౌట్ గోడపై కనిపించడం చూశాను. - ఓహ్, ఎంత బాగుంది! - అతను చెప్పాడు, ఎందుకంటే అతను తాగిన వైన్ మొత్తం అతనిని వేడి చేసింది. వారి మంచానికి పక్కనే రెండు మూతలు ఉన్నాయి, అవి ఎండిన అత్తి పండ్లను ఉంచే రెండు పెద్ద చెరకు బుట్టలు ఉన్నాయి. వారు వాటిని మురికి మరియు జిడ్డుగల గుడ్డలతో కప్పారు మరియు తరువాతి వాటిపై మామయ్య యొక్క శుభ్రమైన లోదుస్తులు ఉన్నాయి. నేను చలికాలంలో స్కూల్‌కి వెళ్లినప్పుడు నా తలకు చుట్టిన బ్రెడ్ మరియు స్కార్ఫ్, నా లోదుస్తులు మరియు మా అత్త నా మంచం దగ్గర ఒక పెట్టెలో ఉంచారు. మేము నోవారాలో మాస్‌కి వెళ్ళినప్పుడు నేను వాటిని ఆదివారాల్లో మాత్రమే ఉపయోగించాను. మా అమ్మానాన్నలు వాటిని పల్లెటూరిలో వేసుకోకూడదని, పనికిరాకుండా పోతామని చెప్పారు.

జనవరిలో వారు పందిని చంపారు. వారు కొన్ని సాసేజ్‌లను సిద్ధం చేసి, పందికొవ్వుకు ఉప్పు వేశారు. ఉడకబెట్టిన పాదాలను పందికొవ్వులో ముంచి టెర్రకోట కుండలో భద్రపరిచారు. వారు సాధారణంగా మేలో తాజా బ్రాడ్ బీన్స్‌తో తింటారు, ఎందుకంటే సాంప్రదాయకంగా వారు ముందు తినలేరు. ఒకసారి, ఏప్రిల్, నాకు చాలా ఆకలిగా ఉంది మరియు రొట్టెతో ఏమి తినాలో తెలియక మా అత్తను దాని గురించి అడిగాను. నాకు పిచ్చి పట్టిందని అత్త అరవడం మొదలుపెట్టింది. ఒకరోజు నేను పాఠశాల నుండి తిరిగి వస్తుండగా,

మ్యూల్ ట్రాక్‌లో ఆమె సోదరితో కలిసి ఒఫెలియాను కలిశాను. వారు తమ తల్లిని కోల్పోయారు మరియు ఫ్రాన్స్ నుండి వారి తండ్రితో తిరిగి వచ్చారు.

వాళ్ళు నాకంటే చాలా లేతగా ఉన్నారు, నేను వాళ్ళని చూసి జాలిపడి ఇలా అన్నాను: నేను నివసించే చోటికి రండి, ఈ సమయంలో మా అత్త నీళ్లు తాగుతోంది, ఓవెన్‌లో ఆహారంతో కూడిన కుండ ఉంది, తీసుకోండి, మీకు ఆహారం ఇవ్వండి కానీ చేయవద్దు. అప్పుడు ఎవరికైనా ఏదైనా చెప్పండి.- వారు నాకు కృతజ్ఞతలు తెలిపారు మరియు ఆకలితో నడపబడుతూ, సంకోచం లేకుండా నా సలహాను అనుసరించారు. మేలో, అమ్మానాన్నలు పప్పులు వండినప్పుడు, వారు పంది పాదాలను తీసుకురావడానికి వెళ్లారు మరియు బదులుగా పందికొవ్వు ఉన్న కుండ మాత్రమే దొరికింది: సహజంగా ఇది నేనే అని భావించి, చాలా రోజులు వారు నన్ను చెల్లించమని నాపై ఆగ్రహం వ్యక్తం చేశారు. ఆ సమయంలో నేను చాలా గర్వంగా భావించాను ఎందుకంటే మొదటిసారిగా వారి దురాశకు వ్యతిరేకంగా గొప్ప యుద్ధంలో గెలిచిన అనుభూతిని పొందాను. పారిశుద్ధ్యం లోపించడంతో ఇంటింటా ఈగలు నిర్విఘ్నంగా రాజ్యమేలుతున్నాయి. వారు రాత్రి నా మెడను కుట్టారు మరియు ఈగలు నా రక్తాన్ని పీల్చకుండా నిరోధించడానికి మా అత్త ప్రతిరోజూ సాయంత్రం నాకు ఆలివ్ నూనెతో గ్రీజు వేసింది. మరుక్షణం నా మెడకు రంగు పూసినట్లుంది. మా అత్త లాగా, నాకు కూడా పేను ఉంది, తల కడగడం అలవాటు చేసుకోలేదు. మరోవైపు, మా అత్త నా జుట్టును ముడుచుకుని, నీళ్ళు మరియు చక్కెరతో గ్రీజు వేసి స్టైల్‌గా ఉంచేది.

నా క్లాస్‌మేట్స్, మరోవైపు, ఎల్లప్పుడూ శుభ్రంగా ఉండేవారు. వాళ్లలో పేదవాడు కూడా నాలా మురికిగా లేడు. గురువుగారు కూడా నన్ను అందరి నుండి చివరి డెస్క్‌కి దూరంగా నెట్టి మార్జినలైజేషన్ పనికి సహకరించారు. నా శరీరం వర్ణించలేని విధంగా మురికిగా ఉంది. పట్టణంలో అత్యంత ముఖ్యమైన ఫెర్రాగోస్టో పండుగ సందర్భంగా వారు నన్ను సంవత్సరానికి ఒకసారి నదిలో కడుగుతారు. ఒకసారి నేను మా అమ్మ గురించి ఆలోచిస్తూ ఉండగా, నాకు

దాదాపు ఏడేళ్లు, నేను బ్రజియర్ యొక్క మరుగుతున్న బూడిదలో పడిపోయాను. నా కుడి చేయి కాలింది మరియు మా అత్త నన్ను డాక్టర్ వద్దకు తీసుకెళ్లలేదు, కానీ ప్రతిరోజూ నాకు మూలికలతో చికిత్స చేసింది. నాకు రెండు పావురం గుడ్ల మాదిరిగానే రెండు బుడగలు ఉన్నాయి, నేను నొప్పితో అరిచాను కానీ ఆమె కదలలేదు. నన్ను ఎలుకలు కొరికేస్తున్నట్లు అనిపించింది.

నేను కొన్ని నెలల తర్వాత అద్భుతంగా కోలుకున్నాను మరియు దాని సంకేతాలు ఇప్పటికీ నా వద్ద ఉన్నాయి. పాఠశాల సమయంలో, నేను ఒక ఆదివారం బాల్కనీలో ఉండగా, క్రిందికి వస్తున్న ఒక చిన్న అమ్మాయి మిస్ విన్సెంజినా యొక్క కాటేచిజం పాఠానికి ఆమెతో వెళ్లాలనుకుంటున్నారా అని నన్ను అడిగింది. మా అత్త నన్ను చాలా ముఖ్యమైన సెలవుల్లో మాత్రమే మాస్‌కి తీసుకువెళ్లడం వల్ల నాకు అది ఏమిటో తెలియదు, చర్చికి వెళ్లడం అంటే ఏమిటో నాకు అర్థం కాలేదు. ఒక పూజారి, ఫాదర్ బ్యూమీ, మా ఇంటికి ఎదురుగా నివసించారు, కానీ నేను అతనిని చాలా తక్కువ సార్లు కలుసుకున్నాను మరియు అయిష్టంగానే చూశాను. "నువ్వు అతనితో మాట్లాడితే, ఆ పూజారి నీ నాలుక కోసుకుంటాడు" అని నా అత్త నాతో పదే పదే చెప్పింది. అయితే, నేను కాటేచిజం పాఠాలు తీసుకోవడానికి అడిగాను మరియు అనుకోకుండా అనుమతి పొందాను. నేను వెంటనే ఆ వాతావరణంలో తేలికగా భావించాను. ఆ యువతి నాకు ఒక బుక్‌లెట్ మరియు వార్తాపత్రిక ఇచ్చింది. జీసస్ గురించి విని నాకు ఎనలేని సంతోషం కలిగింది.ఒకరోజు అతను నా మొదటి కమ్యూనియన్ కోసం నన్ను సిద్ధం చేస్తానని చెప్పాడు. నేను ఇంట్లో దాని గురించి మాట్లాడాను మరియు నేను ఇంకా చాలా చిన్నవాడినని వారు నాకు చెప్పారు. గుంపులోని అమ్మాయిలందరూ చేసి ఉంటారని నేను అబద్ధం చెప్పాను. వాస్తవానికి అవి ఇప్పటికే ధృవీకరించబడ్డాయి, అయితే యువతి మరియు నేను ఒప్పందంలో ఉండి, శాన్ నికోలా పూజారితో తేదీని నిర్ణయించుకున్నాము: కార్పస్ క్రిస్టి రోజు.

తెల్లటి దుస్తుల సమస్య తలెత్తింది, అయితే ఎవరో సన్యాసినులు దానిని అద్దెకు తీసుకుంటున్నారని అత్తకు సమాచారం ఇచ్చారు. చాలా కాలంగా ఎదురుచూస్తున్న రోజు వచ్చింది: ఉదయం అతను నాతో పాటు చర్చి ఉపవాసానికి వచ్చాడు. కాటేచిజం లేడీని సంప్రదించడానికి ఆమె ఎప్పుడూ చొరవ తీసుకోనందున ఇతర అమ్మాయిలు అక్కడ ఉన్నారని ఆమె భావించింది. నేను ఒంటరిగా ఉన్నానని గ్రహించి, ఆమె నన్ను అవమానించింది: "అబద్ధం, మొరటుగా." నా గురువు కూడా ఆ ఉదయం ఇతర వ్యక్తులతో సామూహికంగా ఉన్నారు. అక్కడున్న కొందరు మహిళలు ఆమెను శాంతింపజేశారు. పూజారి వచ్చి నన్ను చేయి పట్టుకుని ఒప్పుకోలు కోసం పవిత్ర స్థలం వద్దకు తీసుకెళ్లాడు. నేనెప్పుడూ వినని అందమైన మాటలు చెప్పాడు. నేను స్వర్గానికి ఎగురుతున్నట్లు అనిపించింది మరియు నేను ఇలా చెప్పాను: "పూజారులు నాలుకను కత్తిరించడం నిజం కాదు, దీనికి విరుద్ధంగా ఒక చిన్న అమ్మాయి బాధను ఎలా అర్థం చేసుకోవాలో వారికి తెలుసు." నేను చేయగలిగితే నేను ఆనందంతో అతనిని కౌగిలించుకుని ముద్దుపెట్టుకున్నాను.

అతను తపస్సుగా ఐదు మేరీలు అని నన్ను పిలిచాడు మరియు నేను నా సీటుకు తిరిగి వచ్చాను. అత్త వెంటనే నేను పూజారితో ఇంతకాలం అక్కడ ఉండమని ఏమి చెప్పాను అని నన్ను అడిగాడు, మరియు నేను ఇలా అన్నాను: - ఒప్పుకోలు రహస్యమని యువతి నాకు నేర్పింది -. - అవును, కానీ మీరు నాకు మొదటిసారి చెప్పాలి - హార్పీ పట్టుబట్టారు. అవకాశమే లేదు. అక్కడ మాస్, కమ్యూనియన్ మరియు బయటికి వెళ్ళేటప్పుడు వారు నన్ను బలవంతంగా నా మామయ్య చేతిని ముద్దుపెట్టుకుని, "దయచేసి నన్ను ఆశీర్వదించండి" అని చెప్పారు. నేను నా తాతతో ప్రారంభించాను, ఎల్లప్పుడూ అదే పదబంధం, అప్పుడు నేను బంధువులందరి చుట్టూ తిరిగాను. అత్త గీతానా నాకు ఒక బుక్‌లెట్ ఇచ్చింది. నేను ఆకలితో ఉన్నాను, కానీ ఎవరూ నాకు ఆహారం ఇవ్వలేదు. సాధారణంగా, వేడుక ముగిసిన తర్వాత, బిస్కెట్లతో గ్రానిటా తీసుకోవడానికి బార్‌కి వెళ్లడం ఆనవాయితీ, కానీ వారు పొదుపు

ఉన్మాదంతో అధిగమించారు: మధ్యాహ్నం మేము పాస్తా ప్లేట్ తిన్నాము మరియు మధ్యాహ్నం మేము ఫోటోగ్రాఫర్ వద్దకు వెళ్ళాము. బంధువులు అమ్మ ఫోటో పంపమని సూచించారు.

నేను రెండవ తరగతి పూర్తి చేసి చాలా తక్కువ మార్కులతో పాసయ్యాను. ఆ ఏడాది వేసవి అంతా పల్లెల్లోనే ఉండాల్సి వచ్చింది. నేను అభ్యంతరం చెప్పాను: - కనీసం ఆదివారమైనా నేను సామూహికానికి వెళ్లి ఒంటరిగా ఉన్న మా తాతగారిని సందర్శించాలి -. అతను చాలా మంచి వ్యక్తి, ఆస్తమాతో బాధపడుతున్నాడు. ఇరుగుపొరుగు, బంధువులు, మామగారితో ఎప్పుడూ కోపగించుకునే భర్త కండిషన్ పెట్టడం వల్ల కూతురు అతన్ని నిర్లక్ష్యం చేసింది.

నేను ఉతకడానికి లాండ్రీని తీసుకొని మిచెలిల్లో నుండి రహస్యంగా మా అత్త దగ్గరకు తీసుకువెళ్లాను, లేకపోతే ఇబ్బంది. అతను తన తండ్రి పట్ల ప్రేమను కూడా అనుభవించలేదు: ఒక రోజు అతని సవతి సోదరీమణులలో ఒకరు అతను చనిపోయాడని చెప్పడానికి కాస్ట్రాంగియాకు వచ్చారు. "నువ్వు వెళ్ళకపోతే, నేను నిన్ను గాడిదలో తన్నుతాను," అతను ఆమెతో చెప్పాడు.

గ్రామంలో పార్టీ ఉన్నప్పుడు, మ్యూజికల్ బ్యాండ్ సభ్యులకు "పెజ్జో డ్యూరో" అనే ఐస్ క్రీం అందించబడింది, దాని ప్రత్యేకత కారణంగా దీనిని పిలుస్తారు. అంకుల్ మిచెల్, అతను ఇష్టపడని కారణంగా లేదా అతను అసాధారణమైన దాతృత్వానికి ప్రేరేపించబడ్డాడో స్పష్టంగా తెలియదు, నేను పాస్ చేయడం చూసి అతను నన్ను పిలిచాడు: "కాన్సెట్టినా, వచ్చి ఐస్ క్రీం తీసుకురండి". అందుచేత నేను ఆ అరుదైన సందర్భాలలో ఏదో ఒక మంచిదాన్ని ఆస్వాదించే అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకున్నాను.

కొంతకాలం క్రితం బాసెనో నుండి డాక్టర్ కోసెంటినో నా జ్ఞాపకశక్తిలో కోల్పోయిన ఒక వివరాలను నాకు గుర్తు చేశారు. పట్టణంలోని వీధుల గుండా బ్యాండ్ వాయించగా, పిల్లలు కవాతులో చేరడానికి ప్రయత్నించారు. కానీ వారి ఉనికిని సమర్థించుకోవడానికి సభ్యుడిని "తెలుసుకోవడం" అవసరం. అది నిరూపించడానికి, అతను తన జాకెట్ జేబులో చేయి చేసుకున్నాడు. ఈ విధంగా నేను నా మామ మిచెల్‌ని అనుసరించాను, అయితే ఎలిమెంటరీ స్కూల్ టీచర్ కొడుకు మరియు తండ్రి లేని జియాని కోసెంటినో గ్యాంగ్ లీడర్ జేబులో తన చేతిని ఉంచుకున్నాడు.

యుద్ధం మధ్యలో, నోవారాలో కొన్ని బాంబులు పడటం ప్రారంభించాయి. అందరూ పారిపోయారు మరియు కొంతమంది పరిచయస్తులు మాతో కాస్ట్రాంగియాలో ఆశ్రయం పొందారు. నాకు ఇది ఒక పార్టీ ఎందుకంటే నేను కంపెనీలో ఉండగలను. ప్రతిసారీ మీరు ష్రాప్నల్ యొక్క విజిల్ వినవచ్చు. ఓర్లాండో పేస్ట్రీ దుకాణం యజమాని కొడుకు బాంబుతో నలిగిపోయాడనే విషాద వార్త కూడా వచ్చింది. డొమోడోసోలాలోని తల్లి, నాల్గవ సారి గర్భవతి, రోసా మరియు ఆంటోనిట్టాతో ఒంటరిగా మిగిలిపోయింది. బెర్సాగ్లియర్‌గా ఉండటానికి మా నాన్నను సిసిలీకి తిరిగి పిలిచారు. వెళ్లిన కొన్ని నెలల తర్వాత అతను తన తల్లి ఎమ్మా అనే చిన్న అమ్మాయికి జన్మనిచ్చిందని మరియు

అతను నలుగురు పిల్లలతో మినహాయించబడాలని భావించినందున అతను ఇంటికి తిరిగి వచ్చే అవకాశం ఉందని తెలుసుకున్నాడు.

దురదృష్టవశాత్తు, అతను డొమోడోసోలాకు వచ్చినప్పుడు అతను ఒక చేదు ఆశ్చర్యాన్ని కనుగొన్నాడు: ఎమ్మా 12 రోజుల తర్వాత జీవించడం మానేసింది. రెండు రోజుల తర్వాత అతను ఎదురుగా తిరిగి రావాల్సి వచ్చింది. కొన్ని నెలల తరువాత - ఇది సెప్టెంబర్ 8 తరువాత అనిశ్చితి మరియు అస్థిరత కాలం - అతను సైనిక సేవ నుండి తప్పించుకోగలిగాడు మరియు తన తల్లితో చేరడానికి యుద్ధం ముగిసే వరకు వేచి ఉండటానికి నోవారాకు తిరిగి వచ్చాడు. అతను ఒక చిన్న చెప్పుల తయారీదారుల దుకాణాన్ని తెరిచాడు. ప్రతిరోజూ నేను అతనిని చూడటానికి వెళ్ళాను. నా వయస్సుకు సిగ్గుపడినప్పటికీ తెలివిగల, నాన్న పెళ్లయిన స్త్రీతో కానీ మిలటరీ భర్తతో కానీ పడుకోబోతున్నాడనే అంతర్ దృష్టి నాకు వచ్చింది. ఒకరోజు నేను పియాజ్జా బెర్టోలామిలోని ఎత్తైన వీధిలో బాక్సాఫీసులోకి ప్రవేశించాను. పక్క షాపులోని వ్యక్తి నాన్నతో కబుర్లు చెబుతున్నాడు. అమ్మను మోసం చేస్తున్న నాన్న కళ్లను బయటకు తీయడానికి నా చూపుడు మరియు మధ్య వేళ్లతో ఎగిరిపోయాను. మా నాన్న చిరునవ్వుతో "మీ స్వంత వ్యాపారాన్ని చూసుకోండి" అని చెప్పగా, పొరుగువాడు నన్ను పట్టుకోగలిగాడు. 44లో ఒక నల్లటి జుట్టు గల అబ్బాయి పుట్టాడు, అతనిలా గిరజాల జుట్టుతో...

బడియావెచియాలో అతని తాత కడుపు క్యాన్సర్‌తో అనారోగ్యానికి గురయ్యాడు. వెళ్లి చూడమని అత్త దగ్గర అనుమతి తీసుకున్నాను. నేను తరచుగా కాస్ట్రాంగియా నుండి దిగి నది వెంట సాగిపోతుంటాను. నేను అతనిని బెడ్‌లో, ప్రశాంతంగా గుర్తుంచుకున్నాను. అమ్మమ్మ ఇప్పటికీ దుకాణంలో బిజీగా ఉంది మరియు దానికి తక్కువ సమయం కేటాయించగలిగింది. ఆమె ఈగలను తరిమికొట్టడానికి అతని చేతిలో ఒక ఆలివ్ కొమ్మను పెట్టింది, కానీ అతను మరింత దిగజారాడు మరియు ఇక బలం లేదు మరియు నేను వాటిని అతని నుండి తరిమికొట్టాను. నవంబర్ 2, 1944 న 66 సంవత్సరాల వయస్సులో

అతను స్వర్గానికి వెళ్లాడు. నాన్న ఇంకా సిసిలీలో ఉన్నారు. అతని అమ్మానాన్నలు కూడా అంత్యక్రియలకు హాజరయ్యారు.

అప్పుడప్పుడూ అమ్మ నుంచి ఉత్తరాలు వస్తుంటాయి. '45లో నాన్న డొమోడోసోలాకు తిరిగి వచ్చాడు మరియు '46లో నా సోదరుడు గియుసెప్పే జన్మించాడు.

నాలుగవ అధ్యాయం - నూనె, సాలెపురుగులు మరియు చెడు కన్ను

ప్రపంచమంతటా యుద్ధం ఉధృతంగా ఉంది, కమ్యూనికేషన్లు కష్టంగా ఉన్నాయి మరియు మేము ఇకపై తల్లి నుండి వినలేదు. అదృష్టవశాత్తూ, నా తండ్రిని బెర్సాగ్లీరీ కార్ప్స్‌లో సిసిలీకి పిలిపించారు మరియు అతనికి కొన్ని రోజుల స్వేచ్ఛ ఉన్నప్పుడు అతను నన్ను సందర్శించడానికి వచ్చాడు. యుద్ధం కారణంగా పల్లెల్లో చాలా మంది ఉన్నారు. స్థానభ్రంశం చెందిన ప్రజలు సాధారణంగా పదిహేను రోజులు ఉంటారు, కానీ అప్పుడు పట్టణం బాంబు దాడికి గురయ్యే ప్రమాదం ఉంది మరియు వారు ఏడాది పొడవునా గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ఉండడానికి ఇష్టపడతారు.

అప్పుడప్పుడూ ఆ వ్యక్తులను ఆశ్రయించాను. తిండి కరువైనప్పటికీ ఎప్పుడూ ఉల్లాసంగా ఉండే కుటుంబం నలుగురు పిల్లలతో ఉండేది. ఎండిపోయిన అత్తి పండ్లను ఎవరికీ ఇవ్వని మా అమ్మానాన్నల అత్యాశను నేను చూశాను: నేను ఒక మంచి పిడికెడు తీసుకొని వాటిని రహస్యంగా వారి వద్దకు తీసుకువచ్చాను. నేను వారి కోసం అల్పాహారం కోసం ఇచ్చిన బీన్స్‌లో కొన్నింటిని సేవ్ చేసాను. గట్టి రొట్టె కూడా: బడికి వెళ్ళే ముందు మా అత్త జేబులో పెట్టిన ముక్కను నేను ఆ పిల్లలతో పంచుకున్నాను మరియు బదులుగా వారు నాకు వ్రాయడానికి కొంత కాగితం ఇచ్చారు, వారు నన్ను ఊయల మీద ఆడించారు మరియు

వారిలో ఒకరు బొమ్మలు, కుర్చీలు మరియు ఆమె నాకు మరియు ఆమె చెల్లెలికి ఇచ్చిన బొమ్మల పడకలు, ఆమె అక్క మా కోసం రాగ్ బొమ్మలు చేసింది.

అప్పుడప్పుడు నేను నదికి వెళ్ళాను, అక్కడ చుట్టుపక్కల మహిళలు బూడిదతో బట్టలు ఉతకడానికి వెళ్ళారు, మరియు రెండు పెద్ద రాళ్లతో ఉంచిన కంటైనర్‌లో నీటిని వేడి చేయడానికి వెలిగించిన మంటలను నేను ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ నిలబడిపోయాను.. మా అత్త ఈ ఆపరేషన్లు చేయడం నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు. అతను దాదాపు ఎప్పుడూ ఉతకలేదు లేదా ఎవరూ లేనప్పుడు నదికి వెళ్ళాడు, తద్వారా అతని జిడ్డైన మరియు చాలా మురికి బట్టలు బహిర్గతం చేయకూడదు.

ఇంకొన్ని సార్లు ఇంట్లో అల్లిన నారను రాళ్లపై పరచిన స్త్రీలను రెండు మూడు రోజులు గమనించాను. వారు దానిని తడిపి, తెల్లబడే వరకు మండే ఎండలో ఆరబెట్టారు. అత్త నన్ను ఎప్పుడూ ఇంటికి పిలిచినా నేను విననట్లు నటించాను. యుద్ధ సమయంలో, ఆమె కోడలు కూడా టురిన్ నుండి ఒక చిన్న అమ్మాయితో తిరిగి వచ్చింది. ఆమె సవతి కొడుకు సాల్వటోర్ పట్ల గౌరవంతో, ఆమెను రాణిలా చూసుకున్నారు. ఆ కాలంలో వారు గ్రామంలోనే ఉన్నారు మరియు ఈ సందర్భంగా అత్త సువాసనగల సబ్బు, నార తువ్వాలు, డిష్ డ్రైయర్, టేబుల్‌క్లాత్ మరియు నాప్‌కిన్‌లను మంచి ముద్ర వేసేందుకు బయటకు తీశారు. బదులుగా నన్ను సేవకుడిలా చూసుకున్నారు, పనులు చేయడానికి మరియు ఫౌంటెన్ నుండి నీరు తీసుకురావడానికి పంపబడ్డారు, ఎందుకంటే అతిథిని పంపడం అవమానకరం.

క్రిస్మస్ వచ్చింది మరియు ఉత్తర ఆచారం ప్రకారం, ఉదయం వధువు తన కుమార్తెకు బేబీ జీసస్ నుండి ఒక అందమైన బహుమతిని ఇచ్చింది: ఒక బొమ్మ కోసం కుండలు మరియు సాసర్ల అందమైన సెట్. నేను ఆమె పట్ల సంతోషించాను, కానీ అదే సమయంలో నాకు అలాంటివి జరగలేదు కాబట్టి కోపంతో పగిలిపోయాను. నేను మరింత బలహీనంగా ఉన్నాను. ద్రాక్షపండ్లు ఉన్నాయి, కానీ వాటిని తినడానికి బాధ: ద్రాక్షారసం కోసం వాటిని ఒత్తిడి

చేయవలసి వచ్చింది. మీరు పొరుగువారి నుండి దొంగిలించబడినది మాత్రమే తినవచ్చు. హాజెల్ నట్స్ సేకరించబడింది కానీ వాటిని విక్రయించడానికి. అడవుల్లోని ఉడుతల్లాగా కొన్ని రహస్యంగా తిన్నాను. మా అమ్మానాన్నలు బిస్కెట్లు చేయడానికి క్రిస్మస్ మరియు ఈస్టర్‌లలో మాత్రమే పాలు కొన్నారు మరియు అది ఉడకబెట్టినప్పుడు నేను ఒక టీస్పూన్‌తో తీసివేసాను. మా అత్త నా కోసం చాలా అరుదుగా వేయించిన గుడ్లు సిద్ధం చేసింది. ఆమె నా కోసం వేయించి పెడుతుందని నేను తరచుగా ఆశించాను: - మనం దానిని ఉంచి, గుడ్డు పెట్టడం గడిచినప్పుడు (అతను మెస్సినాకు చెందిన ఒక యువకుడు, అతను గుడ్లు సేకరించి వాటిని ఫ్రెష్ గా పంపించేవాడు) వాటిని అమ్మి డబ్బు పొందవచ్చు -. రెండు నెలలకోసారి గుడ్లు సేకరించి విక్రయించాడు.

గుడ్లు కొనుగోలు చేసిన మెస్సినా ప్రజలు బహుశా వారి చేతుల్లో ఒక కోడిపిల్లను కలిగి ఉంటారు. అత్తి పండ్లను సిప్ చేయవలసి వచ్చింది, కొన్ని మాత్రమే తినవచ్చు, మిగిలినవి శీతాకాలం కోసం విక్రయించడానికి లేదా నిల్వ చేయడానికి ఎండలో ఆరబెట్టడానికి వదిలివేయబడ్డాయి. అక్టోబర్ నెలలో, సాయంత్రం అందమైన చెస్ట్‌నట్‌లు తయారు చేయబడ్డాయి. ఒలిచినవి ఏమైనా మిగిలి ఉంటే, మామయ్య వాటిని చిన్న గదిలో టేబుల్‌పై ఉంచేవాడు (పళ్ళెంలో కాదు, దీపం నుండి కారుతున్న నూనెతో జిడ్డు వేసిన చాప మీద) మరియు ఉదయం లేవగానే నలుగురు పనికి వెళ్ళడానికి, అతను నన్ను నిద్రలేపి, చెస్ట్‌నట్‌లను నాకు అందజేసి, "నీకు అల్పాహారం తీసుకోండి" అని చెప్పేవాడు. నేను వాటిని పాటించి ఆకలితో తిన్నాను, కానీ అవి నూనెలా రుచి చూసి కడుపు నొప్పిని కలిగించాయి. మామ గొప్పగా చెప్పుకున్నాడు: - నేను నా మేనకోడలును ప్రేమిస్తున్నాను, రాత్రి ఇంకా ఆలస్యం అయినప్పుడు నేను ఆమె కోసం చెస్ట్‌నట్‌లను కూడా సిద్ధం చేస్తాను -. నిజానికి మామయ్య దృష్టిలో ద్వేషం ఉంది. కొన్నిసార్లు అతను కోపంగా ఉన్నప్పుడు అవి పసుపు, మండుతున్న ఎరుపు: చిన్నవి అయినా, ఆ కళ్ళు అతని ముఖంపై దాడి చేశాయి. అవి ద్వేషం కురిపించే ఇరుకైన రంధ్రాల వలె చిన్నవిగా మరియు

లోతుగా ఉన్నాయి. ఇంతలో, విరేచనాలు మరియు పురుగులు విజయం సాధించాయి. అప్పుడప్పుడు మా అత్త నాకు ఒక టీస్పూన్ నూనె ఇచ్చింది. ఇది పురుగులను దూరంగా ఉంచుతుంది, ఆమె తనను తాను ఒప్పించుకోవడానికి గొణిగింది... తర్వాత ఆమె "ప్రిచెంటు"తో ప్రారంభించింది: - మజ్జాయ్ అన్ వర్మ్ గ్రూస్సు క్వేన్ను ìa పగానా, ùa యు మజ్జు చి సుగ్ను ఆల్ క్రిస్టియన్. లేదా సోమవారం మీరు వింటారు, లేదా మంగళవారం మీరు వింటారు, లేదా బుధవారం మీరు వింటారు, లేదా గురువారం మీరు వింటారు, లేదా వినర్డిలో మీరు వింటారు, లేదా సబుటులో మీరు వింటారు, ఈస్టర్ యు వీర్మ్ స్టుర్డుడు ఎ టియెర్రా కాస్కా.-

(నేను అన్యమతస్థుడిగా ఉన్నప్పుడు కొవ్వు పురుగును చంపాను మరియు ఇప్పుడు అతన్ని క్రైస్తవుడిగా చంపాను. పవిత్ర సోమవారం, పవిత్ర మంగళవారం, పవిత్ర బుధవారం, పవిత్ర గురువారం, గుడ్ ఫ్రైడే, పవిత్ర శనివారం, ఈస్టర్ రోజు ఉదయం ఆశ్చర్యపోయిన పురుగు నేలమీద పడిపోతుంది).

నేను ఎలా బతికిపోయానో నాకు తెలియదు.

ఇక్కడ మేము కుండలీకరణాలను తెరుస్తాము.

చాలా సంవత్సరాలు గడిచాయి మరియు నాకు కడుపు నొప్పి వచ్చింది. నేను గది పరిమాణంలో ఉన్న యంత్రాలతో ఎక్స్-రేలు చేయడానికి వెళ్ళాను. పుండ్లు ఉన్నాయేమో చూడడానికి తెల్లటి పాప్ ఇచ్చారు. దురదృష్టవశాత్తు, ఏమీ కనిపించలేదు. రేడియాలజిస్ట్ గ్యాస్ట్రిటిస్ అని చెప్పాడు మరియు నొప్పిని తగ్గించడానికి నాకు కొన్ని పాలియేటివ్స్ ఇచ్చాడు. నేను ఒక చెంచా నీళ్ళు పొట్టి చేత పట్టుకోలేని స్థితికి వచ్చాను. నా వయసు దాదాపు యాభై ఏళ్లు. పియాసెంజా నుండి అర్మాండో స్నేహితుడు పాలో, నన్ను స్పెషలిస్ట్ వద్దకు తీసుకెళ్లాలని ప్రతిపాదించాడు. అతను డాక్టర్ మజ్జియో వద్దకు కూడా వచ్చాడు. గ్యాస్ట్రోస్కోపీ పరికరం గొంతు దాటి ప్రవేశించలేకపోయింది. "ఈ స్త్రీని

ఎలా రక్షించాలో నాకు తెలియదు," అని డాక్టర్ చెప్పాడు, "పైలోరస్ మూసివేయబడింది." గ్యాస్ట్రోస్కోపీని కలిగి ఉన్న వ్యక్తులందరూ వారి స్వంత కాళ్ళపై గదిని విడిచిపెట్టారు. నేను IVతో స్ట్రెచర్‌పై ఉన్నాను. డాక్టర్ నాకు రెండు నెలల పాటు బలమైన నివారణను సూచించాడు. నేను తిరిగి వచ్చినప్పుడు పరికరం ఇప్పటికీ పాస్ కాలేదు. మూడు నెలల పాటు మరో బలమైన నివారణ.

మొదటి సందర్శన తర్వాత ఐదు నెలల తర్వాత పరికరం పైలోరస్ ద్వారా విచ్ఛిన్నం చేయడం ప్రారంభించింది. "అద్భుతం!" డాక్టర్ మజ్జియో అన్నారు. ట్యూబ్‌ని తొలగించిన తర్వాత అది పుట్టుకతో వచ్చినదా లేదా కారణమా అని అర్థం చేసుకోవడానికి అతను నన్ను చాలా ప్రశ్నలు అడిగాడు. నేను ఏడుపు ప్రారంభించాను: "బహుశా అది పురుగుల కోసం జిజి నాకు అప్పుడప్పుడు ఇచ్చిన నూనె కావచ్చు." డాక్టర్ అతని జుట్టులో చేతులు పెట్టాడు: "నూనె? మరియు మీరు ఇంకా బతికే ఉన్నారు!". చికిత్సను కొనసాగిస్తూ, నేను అప్పుడప్పుడు గ్యాస్ట్రోస్కోపీని పునరావృతం చేసాను.

నా ప్రాణాన్ని కాపాడిన డాక్టర్ మజ్జియోకి ధన్యవాదాలు, ఇప్పుడు సంవత్సరాల తర్వాత నేను కొన్ని కంబైన్‌మెంట్ మెడిసిన్‌తో ఆహారాన్ని ఆస్వాదించగలను.

బాల్కనీలోంచి ఎవరో పిలిస్తే అత్త తల తిప్పుతూనే ఉంది. ఖాళీ కడుపుతో ఒక చిన్న గ్లాసు ఫెర్రోక్విన్ తీసుకోవాలని వారు ఆమెకు సలహా ఇచ్చారు. అది కొనమని భర్తను ఒప్పించి, ఉదయం గ్లాసు కూడా ఇచ్చింది.

అంతేకాదు ఆ ఇంట్లో మూఢ విశ్వాసం కూడా రాజ్యమేలింది. అతని మేనమామకు అతను త్రాగే వైన్ నుండి ఎల్లప్పుడూ తలనొప్పి ఉంటుంది, కానీ అతని ప్రకారం ఎవరి చెడు కన్ను కారణం. భార్య అతనిని పారద్రోలవలసి వచ్చింది: ఆమె ఒక పళ్ళెంలో కొంచెం నీళ్ళు తీసుకుని, కొంచెం ఉప్పు

మరియు ఒక చుక్క నూనె పోసి, ఆపై తలనొప్పికి ప్రిచెంటుతో ప్రారంభించింది: - ఒగ్లియు బిరిడిట్టు, ఒగ్లియు శాంతిసిము, ఈ ఇంటికి వచ్చి దీనిని తరిమికొట్టండి. morocchiu, ogliu biriditto, get out and shase away this mammucca... (బ్లెస్డ్ ఆయిల్, అత్యంత పవిత్రమైన తైలం, ఈ ఇంట్లోకి ప్రవేశించి, ఈ చెడు కన్ను, దీవించిన తైలం, దృఢంగా ఉండి, ఈ దెయ్యాన్ని తరిమికొట్టండి...).

దీవించిన నూనె యొక్క ఈ ప్రదేశం, అది విస్తరించినప్పుడు, వారి నమ్మకం ప్రకారం, చెడు కన్ను నుండి దూరంగా ఉంటుంది. ఆ తర్వాత కొద్దిసేపటికే గది నాలుగు మూలల్లో నీళ్లు చల్లడంతో తలనొప్పి తగ్గింది.

గాయాలను నయం చేయడానికి, కోబ్‌వెబ్‌లను నూనెతో కలుపుతారు మరియు ఉడకబెట్టిన పులుసును తయారు చేయడానికి చిన్న మాంసం ముక్కను కలుపుతారు. ఆ భయంకరమైన మిశ్రమం తప్పుకాదని వారు చెప్పారు! ఉదయం వారు నాకు మెగ్నీషియాతో ఒక గ్లాసు నీరు ఇచ్చారు. కాసేపయ్యాక, ఒళ్లంతా వణుకుతూ, నన్ను విడిపించుకోవడానికి చలిలోకి వెళ్లాల్సి వచ్చింది. నేను కోలుకున్నప్పుడు, వారు నన్ను మాయా మాయలు చేసే మహిళ వద్దకు పంపారు: ఆమె నన్ను తల నుండి కాలి వరకు ఒక తీగతో మరియు నా క్షితిజ సమాంతర చేతులతో కొలిచింది. ఒక ముక్క తప్పిపోయినట్లయితే అది ఆ సంవత్సరానికి మరణాన్ని నివారించింది.

తమదైన రీతిలో అమ్మానాన్నలకు దేవుడిపై, సాధువులపై, మడోన్నాపై విశ్వాసం ఉన్నప్పటికీ. ప్రతి సంవత్సరం సెప్టెంబరు 8వ తేదీన వారు పట్టణం నుండి నలభై కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న బ్లాక్ మడోన్నాకు అంకితమైన అభయారణ్యం వరకు తిండారీకి నడిచారు. అప్పటికే ఐదేళ్ల నుంచి ఆ తపస్సు చేయాల్సి వచ్చింది.

తిందారి అభయారణ్యంలో తీర్థయాత్రల సందర్భంగా, అత్త ఒకరోజు ముద్దతో కప్పిని (చెప్పులు) తయారు చేసింది. మేనమామ సమయస్ఫూర్తితో వేటకు వెళ్లి

వండడానికి ఒకట్రెండు అడవి కుందేళ్లను ఇంటికి తీసుకొచ్చాడు. మంచి ముద్ర వేయడానికి, అత్త సగ్గుబియ్యం వంకాయలను కూడా సిద్ధం చేసింది. అద్దంలో చూసుకుని గుడ్డతో ముఖం శుభ్రం చేసుకున్నాడు. ఆ సమయంలో "వేర్ ఈజ్ జాజా, నా అందం" అనే పాట వాడుకలో ఉంది మరియు నేను దానిని "జిజ్" అని పిలవడం అలవాటు చేసుకున్నాను.

తెల్లవారుజామున రావడానికి సాయంత్రం పదకొండు గంటలకు తిందారీకి బయలుదేరాము. నా పెళుసుదనం వల్ల అలసిపోయి అలసిపోయాను, నేను మంచినీళ్లు కావాలని చాలాసార్లు అడిగాను, కానీ వారు ఇతర అలసిపోయిన వ్యక్తుల మాదిరిగా స్టాల్స్ నుండి కొనుగోలు చేయలేదు: చర్చి సమీపంలో ఉన్న ఏకైక ఫౌంటెన్ వద్ద వారు క్యూలో ఉన్నారు, దాని నుండి వేడినీరు ప్రవహిస్తుంది. అది వేడిని శాంతపరచడానికి సహాయం చేయలేదు. సాంప్రదాయం ప్రకారం, వారు చిక్‌పీస్, బ్రాడ్ బీన్స్ మరియు కానెల్లిని బీన్స్‌లను కొనుగోలు చేశారు, తరువాత వారు సామూహికానికి వెళ్లి, మదినుజాను ప్రార్థించారు మరియు బయటికి వెళ్ళేటప్పుడు వారు తమ తోటి గ్రామస్థులను మరియు నా తండ్రి బంధువులను కలిశారు. మధ్యాహ్న సమయంలో మేము చుట్టుపక్కల ఒలీవ చెట్ల క్రింద తినడానికి వెళ్ళాము. నేను చాలా అలసిపోయాను, నిజానికి ఆ రోజు స్నేహితుల ముందు మంచి అభిప్రాయాన్ని కలిగించడానికి ఎల్లప్పుడూ ఆకలి పుట్టించే ఆహారం ఉండేది. లంచ్‌లో ఓవెన్‌లో వండిన అడవి కుందేలు కూడా ఉంది, మామయ్య దానికి ముందు కొన్ని సాయంత్రం వేటకు వెళ్లాడు, వంకాయలు మరియు మిరియాలు, ద్రాక్ష మరియు ఇంట్లో తయారుచేసిన బిస్కెట్‌లను నింపాడు. ఇంటికి తిరిగి రావడానికి స్నేహితులు రవాణా సాధనం తీసుకున్నారు: కారు లేదా గుర్రపు బండ్లు. నేను చూశాను, కాలినడకన తిరిగి రావడానికి ఇప్పటికే రాజీనామా చేసాను. మామయ్య ఉంటేనే గుర్రపు స్వారీ చేసే స్థోమత, లేకుంటే బాధగా ఉండేది.

ఐదవ అధ్యాయం - గుడ్లగూబలు

ఇప్పటికీ మతం విషయంలో, మా మామయ్య సోదర సభ్యుడిగా ఉన్నందున, శాన్ జార్జియో చర్చిలో పామ్ సండే రోజున ఒప్పుకోవడం మరియు సంభాషించే బాధ్యత వారికి ఉంది. వేడుక ఉదయం ఐదు గంటలకు జరిగింది, పూజారి మొదట పురుషులందరినీ ప్రార్థనా మందిరంలో ఒప్పుకున్నాడు, తరువాత స్త్రీల కోసం ఒప్పుకోలు వైపు వెళ్ళాడు.

పెద్ద నల్లటి శాలువా కట్టుకున్న అత్త వంతు రాగానే, వీలైనంత వరకు కప్పుకోవడానికి గార్మెంట్‌ని గ్రేటు దగ్గరికి తెచ్చింది: చామంతి పీల్చాలని అనిపించింది. అతను ఒప్పుకున్నాడు మరియు తరువాత: - ఇప్పుడు ఇది మీ వంతు - అతను నాకు చెప్పాడు. ఏడాదిలోగా ఒప్పుకోవాలనుకున్నా కుదరలేదు. మా అత్త నన్ను తిట్టింది: "మీరు ప్రభువును ఎగతాళి చేయకూడదు, సంవత్సరానికి ఒకసారి సరిపోతుంది, లేకపోతే మీరు మీ కళ్ళతో కూడా పాపం చేయగలరు కాబట్టి మీరు ఆతిథ్యం తీసుకునే అర్హత లేదు."

దాదాపు తొమ్మిది గంటలకు పవిత్ర మాస్, కమ్యూనియన్ మరియు వెంటనే ఇంటికి. ఎప్పటిలాగే, చిన్న చిన్న కారణాల వల్ల, ఆమె మామ తిట్టడం ప్రారంభించింది మరియు ఆమెకు నరాల దగ్గు వచ్చింది. వర్ణించలేని దృశ్యాలు జరిగాయి: ఆ రోజు ఎవరికైనా అవసరమైతే, వారు ఉమ్మి వేయలేరు, లేకుంటే వారు తమ నోటి నుండి ప్రభువును విసిరివేస్తారు. దురదృష్టవశాత్తు అది జరిగితే, అతను కూజా మూత తీసుకుని, దానిలో ఉమ్మి వేసి, నీరు మరియు చక్కెరతో ద్రవాన్ని మళ్లీ త్రాగేవాడు. పవిత్ర వారంలో, సన్యాసి

నిర్వహించిన సాయంత్రం ఉపన్యాసాలకు హాజరు కావడానికి ప్రజలు రాత్రి కూడా పట్టణంలోనే ఉన్నారు. గురువారం నాడు కొలంబే తయారు చేయబడింది, నీరు మరియు అనెల్లాతో ఉడకబెట్టిన హార్డ్-ఉడికించిన గుడ్లతో వివిధ ఆకారాలలో బిస్కెట్ పిండి, విషపూరిత రంగు పదార్థం. గుడ్ ఫ్రైడే రోజు ఉపవాసం ఉదయం మేము గోధుమ మొలకలతో అలంకరించబడిన అన్ని చర్చిలను సందర్శించాము, అప్పుడు మేము మూడు మనుమరాలు (తీవ్రమైన సువాసనతో కూడిన ఔషధ మూలిక) ను మింగాము, ఇది మొత్తం సంవత్సరానికి శ్రేయస్సుకు హామీ ఇస్తుంది.

సిలువ వేయబడిన యేసును బాధించకుండా ఉండటానికి మీరు పగటిపూట పని చేయవలసిన అవసరం లేదు, మీరు కుట్టినట్లయితే సూది కుట్టడం, మీరు చూస్తే మీ శరీరానికి హాని కలిగించే ప్రమాదం ఉంది మరియు మొదలైనవి. ఆ రోజుకి నేనేం చేసినా దెబ్బ కూడా తగలలేదు, లేకుంటే జీసస్ ఏడ్చేస్తాడు. శనివారం పదకొండు గంటలకు శాంతి మరియు పునరుత్థాన మాస్ ఉంది. పిల్లలందరూ పూజారి ఆశీర్వాదం పొందేందుకు పావురాలను తీసుకువచ్చారు మరియు దానిని తినేవారు. ఈస్టర్ తర్వాత మంగళవారం నిర్వహించిన పాఠశాల పర్యటన కోసం నా పావురాన్ని రెండు గుడ్లతో రక్షించవలసి వచ్చినందున నేను ఆ సంతృప్తిని ఎన్నడూ తీసివేయలేకపోయాను. నేను గురువుగారికి గుడ్డు అందించవలసి వచ్చింది. ఈస్టర్ రోజున, వారు నాకు రాయల్ పాస్తాతో చేసిన చిన్న గొర్రెపిల్లను కొనుగోలు చేశారు, అది చాలా చిన్నది కాబట్టి ఎక్కువ ఖర్చు చేయకూడదు. మేనమామ చాలా జిగటగా ఉన్నాడు, అతను నిప్పు మీద ఏర్పడిన పాన్ నుండి మసితో తన బూట్లు మెరుస్తూ ఉన్నాడు. మా అత్తకు అతను ఉద్యోగం పూర్తి చేసి, దాని కోసం డబ్బు చెల్లిస్తున్నారని తెలిస్తే, ఆమె నాకు సలహా ఇచ్చింది: "అతను డబ్బు తెచ్చాడో లేదో మీ మామయ్యను అడగండి."

అతను కదిలి, ఆమెకు పది లీర్లు మరియు నాకు ఐదు ఇచ్చే వరకు ఆమె మరియు నేను అతనిని ఇద్దరు చిన్న బానిసల వలె ఆరాధించవలసి

వచ్చింది. నా డబ్బు పిగ్గీ బ్యాంకు కోసం ఉద్దేశించబడినందున నేను దానిని ఖర్చు చేయలేకపోయాను. ఒకసారి నేను లాటరీ ఆడాలని మా అత్తతో చెప్పాను. గెలుస్తానన్న ఆశతో ఆమె అంగీకరించింది. నాది అబద్ధం. వాస్తవానికి నా క్లాస్‌మేట్స్‌తో పోలిస్తే నేను డ్రెస్సింగ్‌లో కూడా బలహీనంగా భావించాను: వారికి స్కర్టులు ఉన్నాయి, కానీ మా అత్త వాటిని ఇష్టపడలేదు మరియు నేను పూర్తి దుస్తులు ధరించవలసి వచ్చింది. అందరూ తెలుపు, గోధుమ లేదా నీలం కాటన్ మోకాలి సాక్స్‌లు ధరించారు, నేను ఆమె నారింజ రంగులో చేసిన సాక్స్‌లతో సరిపెట్టుకోవలసి వచ్చింది, ఈ రంగు ఇతరుల కంటే తక్కువ ధర. నేను వాటిని ఒక సాగే బ్యాండ్ మద్దతుతో మోకాలి పైన ధరించాను, కానీ అతి పెద్ద సమస్య ఏమిటంటే, పాదం లేకుండా, అవి చీలమండ వరకు చేరాయి. దాని మీద నేను కఫ్స్‌తో కూడిన ఒక జత పొట్టి సాక్స్ ధరించాను. నేను ఇప్పటికే తగినంతగా అట్టడుగున ఉన్నాను మరియు నేను నా బట్టల కోసం కూడా నిలబడవలసి వచ్చింది. ఐదు లైర్‌తో నేను తరగతిలోకి ప్రవేశించే ముందు ఉదయం ధరించే మరింత మంచి సాక్స్‌లను కొనుగోలు చేయాలని ప్లాన్ చేసాను. ఆ రోజు దుకాణం మూసి ఉంది. అత్త దొరికిందేమోనని డబ్బు తీసుకుని ఇంటికి వెళ్లలేకపోయాను. మ్యూల్ ట్రాక్ వెంట ఒక రాయి కింద వాటిని దాచిపెట్టాలని అనుకున్నాను. రాత్రి వర్షం కురిసింది మరియు కాగితంతో తయారు చేయబడినందున, అవి పూర్తిగా విరిగిపోయాయి, మరుసటి రోజు ఉదయం నేను వాటిని తిరిగి పొందేందుకు వెళ్ళినప్పుడు నేను గ్రహించాను.

పదిహేను రోజులు గడిచాయి, మా అత్త నాకు లాటరీ వచ్చిందా అని అడిగింది. అప్పుడు కూడా నేను నిజాయితీగా లేను మరియు అవును అని చెప్పాను. ఆ డబ్బు ఎప్పుడూ రాలేదు. గుడ్ ఫ్రైడే రోజున, అవర్ లేడీ ఆఫ్ సారోస్ గౌరవార్థం ఊరేగింపు సందర్భంగా, ఉపాధ్యాయుడిని కలుసుకుని, అతను ఆమెను వివరణలు అడిగాడు. నేను సిగ్గుతో చచ్చిపోతున్నాను. సహజంగానే ఆమెకు అవన్నీ తెలియవు, కాబట్టి నేను మా అత్త నుండి ఆమె

తీవ్రమైన చూపుల క్రింద రెండు చెంపదెబ్బలు అందుకున్నాను. నేను ఎల్లప్పుడూ ఇష్టపూర్వకంగా పాఠశాలకు వెళ్లాను, కానీ ఫలితాలు తక్కువగా ఉన్నాయి. ఎవరూ నన్ను అర్థం చేసుకోలేదు మరియు సిఫార్సుల కారణంగా నేను ఎల్లప్పుడూ పదోన్నతి పొందాను, కాబట్టి మా అమ్మ ప్రశాంతంగా ఉంది, వారు నన్ను ఎల్లప్పుడూ చదివేలా చేసారు. నేను పిల్లితో బాగానే ఉన్నాను, ఒక రోజు తాగిన మామ కొంత ట్రిప్‌తో పట్టణం నుండి తిరిగి వచ్చాడు మరియు జంతువు ఆహారం కోసం ఒక ముక్కను తీసుకుంది. సైనికులు విడిచిపెట్టిన మస్కెట్ తీసుకొని, అతను బహిరంగ గ్రామీణ ప్రాంతంలో అతన్ని చంపాడు. ఇది నాకు పెద్ద నిరాశ కలిగించింది.

నూర్పిడి సమయంలో నేను పొరుగువారి పొలంలో మిగిలిపోయిన గోధుమలు మరియు బార్లీ గింజలను కోయడానికి వెళ్లి, వాటిని ఒక సంచిలో ఉంచి, నదిలోని శ్రీమతి తిండారా యొక్క మిల్లుకు తీసుకువెళ్లాను. నేను నోవారాకు పిండిని నా తల్లి బంధువు వద్దకు తీసుకువెళ్లాను, ఆమె ఇద్దరు చిన్న పిల్లలతో వితంతువు కావడంతో, ఉదయం అడవుల్లో కలప సేకరించడానికి వెళ్లి, పిండి తెచ్చిన వారికి రొట్టె సిద్ధం చేయడానికి పొయ్యి వెలిగించి, కొంత డబ్బు సంపాదించాను. పిల్లలకు కొద్దిగా రొట్టె.

సెప్టెంబరులో, అత్తి పండ్లను పక్వానికి వచ్చినప్పుడు, నేను మొక్కలు ఎక్కి రుచికరమైన పండ్లను తీసుకున్నాను, వాటిని కొమ్మల నుండి హుక్తో వేలాడదీసిన చెరకు బుట్టలలో ఉంచాను. అత్తి పండ్లను కోసి పందిరిపై ఎండలో ఆరబెట్టారు. కొన్ని రోజుల తర్వాత అవి ఎండిపోయాయి. పెద్ద బుట్టలలో నాటిన వారు శీతాకాలంలో తింటారు. ఆ అందమైన సమయాల్లో, పల్లెటూరి నుండి పొరుగున ఉన్న శ్రీమతి మారియా ఎండిన అత్తి పండ్లను సిద్ధం చేయడానికి వచ్చింది. నేను తరచుగా ఆమెను సందర్శించడానికి వెళ్ళాను. ఆమె చాలా మంది పిల్లలకు తల్లి. వారిలో ఒకరైన కార్మెలో మూర్ఛరోగి. అప్పుడప్పుడూ అతను కనిపించడం లేదు. ఆందోళన చెందిన తల్లి అతనిని వెతకడానికి వెళ్ళింది మరియు నేను దాదాపు సరదాగా గడిపాను.

నేను ఐదవ తరగతిలో ఉన్నప్పుడు, "ది లిటిల్ ఆల్పైన్" సినిమా చూడటానికి మమ్మల్ని సినిమాకి తీసుకెళ్తానని మా తల్లిదండ్రులకు తెలియజేయమని ఉపాధ్యాయురాలు మమ్మల్ని అడిగారు. అమ్మానాన్నలు: "నువ్వు ఆ చెత్త చూడ్డానికి వెళ్ళకు." ఎదురుగా ఉన్న పూజారి మేనల్లుడు విన్నాడు: "మీరు ఆమెను పంపాలి, నేను కూడా అతనిని చూడలేదు." అప్పుడు వారు కదిలిపోయారు మరియు నేను వెళ్ళగలిగాను.

తల్లి నుండి స్వీట్లతో కూడిన ప్యాకేజీ వచ్చింది. నేను కొన్నింటిని పాఠశాలకు తీసుకువచ్చాను. అది కరువు కాలం మరియు స్వీట్లకు కూడా కొరత ఉండేది. నేను ఐదవ తరగతి చదువుతున్నప్పుడు మా టీచర్ సోదరి నాల్గవ తరగతి బోధించింది. ఆమె అనారోగ్యంతో ఉన్న నా కంటే పేద అమ్మాయి కోసం స్వీట్లు కోరింది మరియు నేను ఆమె కోసం వాటిని వదిలిపెట్టాను.

1945లో మా నాన్న డొమోడోసోలాకు తిరిగి వచ్చాడు. ఏప్రిల్ 1946లో నేను అతనిని మళ్ళీ చూశాను మరియు అతనితో పాటు ఒక బిడ్డ కోసం ఎదురుచూస్తున్న నా తల్లి కూడా ఉంది.

నేను నా తల్లిదండ్రులతో దాదాపు పది రోజులు సంతోషంగా గడిపాను. నేను తరచుగా మా తాత, అమ్మానాన్నల దగ్గరకు వెళ్తుంటాను, కాబట్టి నేను వాటిని అమ్మిన అమ్మమ్మ నుండి నాకు కావలసినంత తిని, చాలా సోడాలు తాగాను. చివరికి నా తల్లి నన్ను తనతో ఉత్తర ఇటలీకి తీసుకువెళ్లాలని కోరుకుంది, కానీ నా అత్త, ఎప్పుడూ తప్పుడు మరియు స్వార్థపూరితమైనది, నన్ను తనతో విడిచిపెట్టమని ఆమెను ఒప్పించింది. నేను ఐదవ తరగతిలో ఉన్నాను, నా పెళుసుదనం కారణంగా ఎప్పుడూ కష్టపడుతున్నాను. పరీక్ష రోజుల్లో అతని తమ్ముడు పుట్టిన వార్త వచ్చింది. పూర్తిగా సంతోషంగా, అదే సమయంలో బాధగా ఉన్నా, ఆనందంతో బాధతో ఏడ్చాను. బహుశా ఈ కారణంగానే పరీక్షల సమయంలో నేను నోరు విప్పక పోయినా గురువుగారు నాకు పదోన్నతి కల్పించారు. ఆ సంవత్సరం వారు గ్రామంలో ఒక ఉన్నత పాఠశాల విభాగాన్ని స్థాపించారు మరియు దాదాపు నా సహవిద్యార్థులందరూ ప్రవేశ పరీక్షలకు

సిద్ధమయ్యారు. నాకు అవకాశం లేదు: గుడ్లగూబలు మాత్రమే ఆ రకమైన పాఠశాలకు హాజరవుతాయని మా అమ్మానాన్నలు నమ్మారు. వాస్తవానికి, వారు హైస్కూల్ పూర్తి చేసిన తర్వాత వారి మాస్టర్స్ డిగ్రీల కోసం మెస్సినాకు వెళ్లాలి. పుస్తకాల కోసం డబ్బు పంపడం గురించి నా తల్లిదండ్రులు ఆలోచించవలసి వచ్చింది, వారు ఎటువంటి ఖర్చులు చేయరు. నేను నా చదువు కొనసాగించాలనుకుంటున్నాను అని ఏడుస్తూనే ఉన్నాను. వారు నాకు రెండేళ్ల ప్రొఫెషనల్ కోర్సులో చేరే అవకాశాన్ని అందించారు, ఇది రెండు సంవత్సరాల పాటు కొనసాగే చాలా పేద మధ్య పాఠశాల. పేద ప్రజలు అక్కడికి వెళ్లారు, ఏ సందర్భంలోనైనా నేను అంగీకరించాను. అటూ ఇటూ నడుస్తూ, ఉదయం, మధ్యాహ్నం కోర్సుకు హాజరయ్యాను. పాఠశాల మిశ్రమంగా ఉంది: గణితం బోధించే దర్శకుడిపై చాలా రౌడీ మగవారు చేతులు ఎత్తారు, వారు ఇటాలియన్ మరియు ఫ్రెంచ్ ఉపాధ్యాయులను కూడా ట్రిప్ చేశారు. ఆడపిల్లలకు ఇంటిపని, మగవారికి వ్యవసాయ పరిజ్ఞానం నేర్పించారు. వాస్తవానికి, మేము ఏమీ నేర్చుకోలేదు. నా లాభం సిగ్గుపడటం మరియు నేర్చుకోవాలనే గొప్ప దాహంతో ఉండటం మంచిది.

పాఠశాల సంవత్సరం ముగిసేలోపు ఉపాధ్యాయులు మమ్మల్ని ఛారిటీ థియేటర్ కోసం సిద్ధం చేశారు. నేను వీధి వేషధారణలో కనిపించవలసి వచ్చింది. అక్కడ అతని మామయ్య క్యాప్ ఉంది, షార్ట్ లేదు. నేను మా అత్తతో చెప్పినప్పుడు, ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది: "నువ్వు బంధాలు పెట్టడానికి మూర్ఖుడివి." నేను ధైర్యం కోల్పోలేదు: నేను తన కొడుకు ప్యాంటును అరువుగా తీసుకోమని బార్బర్ భార్య లిజ్జా వద్దకు వెళ్లాను. కాబట్టి ప్రదర్శన సాయంత్రం, నేను చాలా చప్పట్లు మరియు ఈ సందర్భంగా ప్రేక్షకులకు హాజరైన మా అమ్మానాన్నల నిరాశ మధ్య, వీధి అర్చిన్ వేషం వేసుకున్నాను.

దురదృష్టవశాత్తు, ఆ రెండు సంవత్సరాలు కూడా గడిచిపోయాయి మరియు నేను మునుపటిలా మరియు మరింత అజ్ఞానంగా ఉండిపోయాను అని అనుకుంటూ ఎప్పటికీ పాఠశాలను ముగించాను.

ఆరవ అధ్యాయం - దయచేసి నన్ను క్షమించండి

(నక్షత్రాల కాంతి)

నేను మొదటిసారి చూసిన నాన్న, తమ్ముడితో కలిసి ఆగస్టులో మా అమ్మ నన్ను చూడటానికి వచ్చినప్పుడు నాకు పన్నెండేళ్లు. అతని చిన్ని మొహం చూడగానే నాకు సంతోషం కలిగింది మరియు ఆ రోజు నా జీవితంలో అత్యుత్తమమైన వాటిలో ఒకటిగా గుర్తుచేసుకున్నాను. నా తల్లిదండ్రులు పాఠశాలకు తిరిగి వెళ్లడానికి నన్ను వారితో తీసుకెళ్లాలని నిశ్చయించుకున్నారు, కానీ మా అత్త పదేండ్లపాటు ఈ ఆలోచన నుండి వారిని విరమించుకుంది: ఆమె బాగా వర్తకాన్ని నేర్చుకునే అవకాశంతో నన్ను కుట్టేదిగా పంపుతుంది. మరియు అది నా ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా జరిగింది. నా తల్లిదండ్రులు వెళ్లిపోయారు మరియు నేను ఒక మూర్ఖుడిలా సిసిలీలో ఉండిపోయాను. అప్పటి నుండి నాకు శాంతి లేదు మరియు ఎప్పుడూ రహస్యంగా ఏడ్చేది. మా అమ్మానాన్నలు మా అమ్మానాన్నలు ఖచ్చితంగా నన్ను వారిలా ప్రేమించి ఉండరని, వాళ్లు నన్ను కూతురిలా పెంచారని అన్నారు (కూతురు నాలాంటి బాధను తప్పకుండా అనుభవించేది). ఒకరోజు మా అత్త పట్నంలో ఉన్న ఉత్తమ కుట్టేది వద్దకు వెళ్ళింది, అక్కడ మా అమ్మ కూడా వ్యాపారం నేర్చుకుంది, నన్ను పనికి తీసుకుంటారా అని అడగడానికి. తనకు ఇప్పటికే ఎనిమిది మంది అమ్మాయిలు ఉన్నారని, ఆ సంఖ్యను పెంచలేమని డ్రెస్ మేకర్ సమాధానమిచ్చారు. మరుసటి రోజు ఆమె అత్త

ఆమెను ఒప్పించటానికి కొన్ని గుడ్లు తెచ్చింది మరియు ఆమె ఇలా చెప్పింది: - ఒక నెలలో తిరిగి రండి, బహుశా శిష్యులలో ఒకరు టురిన్‌కి బయలుదేరుతున్నారు మరియు మీ మేనకోడలు కోసం ఒక స్థలం ఉచితం -. సమయానికి, ఒక నెల తర్వాత మా అత్త నన్ను ప్రయోగశాలకు పంపింది. ఒకటిన్నర మీటర్ల కంటే ఎక్కువ పొడవు లేని యువతి నన్ను స్వాగతించింది: "సరే, నేను నిన్ను తీసుకెళ్తాను ఎందుకంటే నేను మీ పట్ల జాలిపడుతున్నాను, మీరు పల్లెల్లో ఉండకుండా నా దగ్గరకు రావడానికి ఇష్టపడతారని నేను ఊహించాను. మీ అత్తతో." అతను అలా అనుకోవడంలో పూర్తిగా తప్పులేదు. మరుసటి రోజు ఎనిమిది గంటలకు నేను కనిపించాను. "ప్రయోగశాలను తుడుచుకోవడం ప్రారంభించండి," అతను నాకు చెప్పాడు, "అప్పుడు మీరు నేల కడుగుతారు." కథ నాకు దుర్వాసన మొదలైంది. నేను సాధ్యమైనంత ఉత్తమంగా శుభ్రపరచడం ప్రారంభించాను. నేను ఎత్తులో చిన్నవాడిని, నాకు పన్నెండేళ్లు, కానీ నేను ఎనిమిదేళ్లను చూశాను.

నేల కడగడం ఎలాగో నాకు తెలియదు: పల్లెల్లో అది రాతితో తయారు చేయబడింది మరియు పలకలు ఉన్న గ్రామంలో, మా అత్త వాటిని ధరించకుండా ఉండటానికి ఎప్పుడూ ఉతకలేదు. నేను నా వంతు ప్రయత్నం చేసాను, కానీ నేను బాగా కడగనందున కుట్టేది నన్ను గాడిద అని పిలిచింది. తొమ్మిది గంటలకు కార్మికులు వచ్చారు మరియు కొత్త కారణం (చిన్న అమ్మాయి) పట్ల ఆసక్తి చూపడం ప్రారంభించారు. వారంతా నా వైపు జాలిగా చూశారు. నేను వారి ప్రసంగాలు విన్నాను మరియు జీవితంలోని ముఖ్యమైన విషయాలు తెలియక చలించిపోయాను. అప్పుడప్పుడు వారు నాకు కొన్ని కుట్టుపని ఉద్యోగాలు ఇచ్చారు, నేను చేయడానికి ఇష్టపడని పనులు, ఎప్పుడూ చదువుకోలేకపోయినందుకు చేదుగా ఉండేవారు. రోజుకి సానుకూల వైపు ఉంది: మధ్యాహ్న సమయంలో, పల్లెలకు తిరిగి రానవసరం లేదు, నేను ఇంట్లో నిశ్శబ్దంగా తిన్నాను, టేబుల్‌పై రుమాలు వేసి, గ్లాస్, వాటర్ బాటిల్ మరియు ప్లేట్ ఏర్పాటు చేసాను. సంక్షిప్తంగా, హార్డ్ బ్రెడ్ మరియు జున్ను ముక్క

తినడానికి నేను అన్ని సాధారణ ప్రజలు వంటి టేబుల్ సెట్ ఆనందించండి. మధ్యాహ్న భోజనం అయ్యాక నాకంటే తొమ్మిదేళ్లు పెద్దవాడైన పొరుగింటి దగ్గరికి వెళ్లాను. ఆమె నా అమాయకత్వానికి కళ్ళు తెరవడానికి సహాయపడింది. ఆమె తల్లి, ఏనుగు కాళ్లు ఉన్న సోదరి మరియు మరొకరు ఆమెతో నివసించారు.

కొన్నిసార్లు వారు నన్ను ఒక గిన్నె సూప్ తినమని ఆహ్వానించారు. పిల్లల దుస్తులపై క్రాస్-స్టిచ్ ఎంబ్రాయిడరీ చేయడంలో సహాయం చేయమని కుట్టేది నన్ను కోరింది. ఒకసారి నాకు విషాదం ఏర్పడి ఉద్యోగం సగం అయిపోయింది. మరొక సారి, అది ఉన్నప్పటికీ, నేను బ్రేజియర్ నుండి బూడిదను తీసుకొని మెట్ల వెంట విత్తాను. వారు ఇలా అన్నారు: “ఎవరు ఉన్నారు? నాకు జబ్బు వస్తుందా?". చివరికి వారు నన్ను అర్థం చేసుకున్నారు మరియు నన్ను క్షమించారు.

కొన్నిసార్లు నేను అనాథలతో ఆడుకోవడానికి ఆంటోనియానో అనాథాశ్రమంలోని సన్యాసినుల వద్దకు వెళ్లాను. నేను వారికి కొంచెం అసూయపడ్డాను ఎందుకంటే వారు వారి రోజులను క్రమంలో జీవించారు. వారు ఎల్లప్పుడూ టేబుల్‌ను బాగా సెట్ చేసి తిన్నారు, ఆపై వారు ఆడారు మరియు చివరికి వారు ప్రార్థన చేయడం ద్వారా దేవుని భక్తికి అంకితం చేసుకున్నారు. నేను అనుకున్నాను: - అదృష్టవశాత్తూ, వారికి ఇకపై వారి తల్లిదండ్రులు లేరు మరియు ఇంకా వారు సన్యాసినులతో బాగా జీవిస్తున్నారు, నాకు తల్లిదండ్రులు ఉన్నారు కానీ ఈ మేనమామలతో కలిసి జీవించవలసి వచ్చింది -. వారికి తెలియకుండా, తదుపరి బోరింగ్ విచారణను నివారించడానికి, నేను అప్పుడప్పుడూ గ్రామంలో నివసించే ఒక అత్తను సందర్శించడానికి వెళ్ళాను. నన్ను తమతో తీసుకెళ్లమని వేడుకుంటూ నా తల్లిదండ్రులకు ఉత్తరం పంపడానికి నేను ఆమెను డబ్బు అడిగాను.

ప్రతి సంవత్సరం నవంబర్‌లో పియానో విఘ్నలో జరిగే సంత్ ఉగో ఫెయిర్‌కి నన్ను తీసుకెళ్లేవారు. ఈ ప్రదేశంలో తాతయ్యలు ఒక షెడ్‌ను ఏర్పాటు చేశారు, అక్కడ వారు కాల్చిన మాంసం మరియు సాసేజ్‌లను తయారు చేసి మంచి

గ్లాసు వైన్‌తో విక్రయించారు. నా తండ్రి తరపు బంధువులతో కలిసి, మంచి మాంసాన్ని రుచి చూసి, రంగు సోడా తాగడానికి, బ్రేజియర్‌లు, లాంతర్లు, మట్టి కుండలు, క్వార్టర్‌లు మరియు బంబెల్లి అమ్మే స్టాల్స్‌ని చూడటం నాకు ఇది ఒక అవకాశం.

మరుసటి రోజు మేము మళ్ళీ బడియా వెచియాకు సంత్'ఉగో విందు కోసం వెళ్ళాము, ఒక సామూహిక, ఒక చిన్న ఊరేగింపు మరియు మళ్లీ నాకు సాసేజ్, బ్రెడ్ మరియు సోడా అందించిన మా తాతముత్తాతల దుకాణానికి, ఇది ఒక చిన్న బాటిల్ నుండి ఒక బంతితో మూసి ఉంచబడింది. అంతర్గత వద్ద.

ఒకసారి క్రిస్మస్ ముందు మేము 3 రోజులు మెస్సినాకు వెళ్ళాము. మేము బంధువుతో పడుకున్నాము. నేను ఆమెను కొంచెం ఇష్టపడలేదు: ఆమె తన మేనమామలకు చెప్పింది, ఆమె మార్కెట్‌లో ఒక రైతు నుండి గుడ్లు దొంగిలించిందని, ఆమె దృష్టి మరల్చింది. దొంగతనం చేయకూడదని నేను కేటీకిజంలో నేర్చుకున్నాను. సాయంత్రం మేము నా కుమార్తెతో విగ్రహాలు తయారు చేసే పెద్దమనిషి వద్దకు వెళ్ళాము. ఉదారంగా ఉండటానికి, వాటిని కొనడానికి మా అమ్మానాన్నలు నాకు డబ్బు ఇచ్చారు. కాస్ట్రాంగియా యొక్క గ్రీజు టేబుల్‌పై నేను నేటివిటీ సన్నివేశాన్ని నిర్మించగలిగాను. ఆస్పరాగస్ కొమ్మలు మరియు కొన్ని పత్తి రేకులతో నేను ఒక గుడిసెను ఏర్పాటు చేసాను. సాయంత్రం వేళ బేబీ జీసస్ పక్కన నూనెలో నానబెట్టిన వాల్‌నట్ షెల్స్ మరియు స్ట్రింగ్ ముక్కతో సృష్టించబడిన రెండు కొవ్వొత్తుల వాతావరణాన్ని నేను ఆస్వాదించాను. అంకుల్ మిచెల్ కూడా ఈ ఆలోచనను మెచ్చుకున్నారు మరియు నాకు బహుమతి ఇవ్వాలని కోరుకున్నారు: "న్వోయా, రెండు ప్రిక్లీ బేరి పండ్లను తొక్కండి", మరియు మా అత్త వాటిని ఉంచిన వారి మంచం క్రింద వాటిని పొందడానికి వెళ్ళింది.

నేను ఒంటరిగా నోవారాలో నిద్రించడానికి ఆగిపోయినప్పుడు, క్రిస్మస్ నోవేనా సమయంలో నేను నా పొరుగువారి ఆంటోనియెట్టాతో కలిసి అన్నున్జియాటా చర్చిలో ఉదయం 5 గంటలకు జరిగిన సేవకు వెళ్ళాను. చర్చి వెనుక భాగంలో

సాక్రిస్ట్ రుసుము కోసం కుర్చీలను అందించాడు. మేము వాటిని ఇంటి నుండి తీసుకువచ్చాము. మేము తిరుగు ప్రయాణంలో మెట్ల క్రింద ఉదయాన్నే పని చేస్తున్న ఇంజనీర్ యొక్క చాకలి మహిళ కరోలినాను సందర్శించాము. ఆ సమయంలో, ఆమె అప్పటికే శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో ఫౌంటెన్ నుండి పెద్ద క్వార్ట్స్‌తో నీటిని లాగడానికి, చెక్క టబ్‌ని నింపడానికి వెళ్ళింది. అతను ఇలా అన్నాడు: “కాసి, ఇక్కడ ఆగండి, నిన్న రాత్రి పెద్దమనుషుల వద్ద ఏవైనా బిస్కెట్లు మిగిలి ఉన్నాయో లేదో నేను చూడబోతున్నాను, కాబట్టి మీరు అల్పాహారం తీసుకోవచ్చు”. అతను దాదాపు ఖాళీ చేతులతో తిరిగి రాలేదు. నేను ఆంటోనియెట్టాను పైకి రావాలని ఆహ్వానించాను మరియు మేము బ్రజియర్‌ని వెలిగించాము. కరోలినాకి తినడానికి ఇంకేమీ దొరకనప్పుడు నేను గట్టి రొట్టె ముక్క మరియు ఒక గ్లాసు “బంబెల్లో” నీళ్లను తీసుకుని వంటగదికి వెళ్లాను. మేము డాయిలీలు చేయడానికి 8 వరకు ఆగిపోయాము, ఆపై మేము వీడ్కోలు చెప్పాము: నేను వర్క్‌షాప్‌కి వెళ్ళాను, ఆంటోనియెట్టా తన తల్లికి సహాయం చేయడానికి ఆమె ఇంటికి వెళ్ళింది, ఎందుకంటే ఆమె 8 మంది సోదరులతో పాటు ఆమె ఒక్కతే కూతురు.

నోవారాలో మాత్రమే నేను పౌరుడిగా భావించాను. నేను తాత టూరిని సందర్శించడానికి వెళ్ళినప్పుడు నేను అతని కిటికీలు శుభ్రం చేసాను మరియు అతను నాకు "ఒక స్రియా" (చిట్కా) ఇచ్చాడు. నెయిల్ పాలిష్ కొనడానికి వెళ్లాను. నేను మా అమ్మానాన్నలను కలుస్తానని పసిగట్టినప్పుడు దాన్ని తొలగించడానికి ద్రావకం కూడా కొన్నాను. నేను టాల్కమ్ పౌడర్‌ను పౌడర్‌గా ఉపయోగించాను. అయ్యో: ఒక రోజు నేను దానిని నా ముఖం మీద వదిలి నా కష్టాలు, చెంపదెబ్బలు మరియు అవమానాల ద్వారా వెళ్ళాను. "ఆ చెత్తకు మీకు డబ్బు ఎక్కడి నుంచి వచ్చింది?". మరియు నేను: "ఇది పిండి అని మీరు చూడలేదా?". ఇంతలో, ఇరుగుపొరుగు వారు వేరే ప్రాంతానికి వెళ్లారు. ఒకరోజు నన్ను సర్కస్‌కి రమ్మని ఆహ్వానించారు. “నా దగ్గర డబ్బు లేదు...” అన్నాను. వాటిని నాకు అప్పుగా ఇచ్చారు. మధ్యాహ్నం నావికులు ప్రయోగశాలకు

ప్రదర్శనను ఆస్వాదించడానికి: ట్రాపెజీపై కోతులు, చిన్న గుర్రాల మీద పిల్లలు, ఏనుగులు, విదూషకులు, మునుపెన్నడూ చూడని విషయాలు. దురదృష్టవశాత్తు నేను 8 లీర్ పొందవలసి వచ్చింది.

కొన్ని రోజుల తరువాత, నేను కాస్ట్రాంగియాకు వెళుతున్నప్పుడు, శాన్ సాల్వటోర్‌లో రైతుల నుండి కొనుగోలు చేసిన కూరగాయలతో ఒక బ్యాగ్‌తో ఒక పాఠశాల విద్యార్థి తల్లిని కలిశాను. ఊరికి తిరిగి వెళ్లగలనా అని అడిగాడు (ఆనాటి మనస్తత్వం వల్ల బ్యాగుతో కూడలికి వెళ్లాలంటే సిగ్గుపడ్డాడు!). చిట్కాతో కొంత డబ్బు సంపాదించాలని ఆలోచిస్తూ నేను అంగీకరించాను. దురదృష్టవశాత్తు, కష్టపడి ఆమె ఇంటికి చేరిన ఆమె నాకు నాలుగు వేరుశెనగలు బహుమతిగా ఇచ్చింది. నేను హృదయాన్ని కోల్పోలేదు. ఫాంటినాకు చెందిన ఒక మహిళకు డోయిలీని అమ్మడం ద్వారా నేను ఒక లీరా సంపాదించాను. నేను కార్డ్‌బోర్డ్ పినోచియోస్‌ని కాళ్లు మరియు చేతులతో స్ట్రింగ్‌తో కదిపి తయారు చేసాను. కొంతమంది పిల్లలు వాటిని కొన్ని సెంట్లు పెట్టి కొన్నారు. మరొక ఆలోచన: పేద పిల్లలకు సన్ గ్లాసెస్. నేను బార్‌ల ముందు పారదర్శక రంగుల మిఠాయి రేపర్‌ల కోసం వెతుకుతున్నాను. చక్కెర కాగితంతో నేను ఫ్రేమ్‌ను కత్తిరించాను మరియు ఇతర సెంట్లు తిరిగి పొందగలిగాను. రెండు నెలల తర్వాత నేను 8 లీర్‌ని తిరిగి ఇవ్వగలిగాను.

తాత, తన వయస్సులో ఉన్నప్పటికీ, అతనికి ఐదు సంవత్సరాల వయస్సు నుండి ఉన్న ఉబ్బసం మరియు హెర్నియా, అతని కుమార్తె దాదాపు ఎప్పుడూ అతనిని సందర్శించడానికి వెళ్ళనందున, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో తన దృష్టిని మరల్చడానికి ప్రయత్నించాడు. అతని కోడలు మెస్సినా నుండి వచ్చిన రెండు నెలల వేసవిలో అతను బాగానే ఉన్నాడు: ఆమె అతని బట్టలు ఉతికి, సంవత్సరంలో పేరుకుపోయిన ప్రతిదానిని శుభ్రం చేయడానికి ఇంటిని తలక్రిందులుగా చేసింది.

మేము కలిసినప్పుడు అతను నాతో ఇలా అంటాడు: "మీ అత్త అవమానకరం, మీరు ఒక పేద వృద్ధుడిని అపరిశుభ్రంగా బాధపెట్టలేరు." సాయంత్రం నేను

నివేదించడానికి వెళ్ళాను, కానీ అత్త తన కోడలిని విమర్శించింది: - ఆమె ఒక పోరురాలు, ఆమె తనకు ఏమి కావాలో ఆలోచించగలదు -. మరియు నేను బదులిచ్చాను: "మీరు చెప్పింది నిజమే, మీరు చేసే శుభ్రపరచడం నేను చూశాను: మీరు యాసిడ్‌తో యూరినల్‌ను కూడా కడుగుతారు మరియు అది మళ్లీ మెరిసిపోయింది." ఈ సమయంలో అతను నాకు ఒక చెంపదెబ్బ ఇచ్చాడు ఎందుకంటే ఈ విషయాలు మాట్లాడకూడదు మరియు నేను అసహ్యంగా ఉన్నాను.

ఒకరోజు మా తాత నాకు కొంత డబ్బు ఇచ్చి వర్క్‌షాప్‌లోని అమ్మాయిలు మాట్లాడుకుంటున్న పాటల పుస్తకం కొన్నాను. కొంత సమయం వరకు నేను దానిని దాచగలిగాను, కానీ ఒక సాయంత్రం నాకు సమయం లేదు మరియు మామయ్య, గమనించి, తిట్టడం ప్రారంభించాడు: - ఈ చెత్త చెత్త కూడా, ఇప్పుడు మీరు రౌడీగా మారుతున్నారు -. ఆ మాటలకు నేనే ముందు అతని ముఖంలోకి విసిరాను. అతను నా తిరుగుబాటును చూసి ఓడిపోయాడు, నా ప్యాంటు బెల్ట్‌ని తీసి నన్ను తీవ్రంగా కొట్టడం ప్రారంభించాడు. నాకు దాదాపు పదమూడు సంవత్సరాలు మరియు అతను తన భార్యతో ఇలా అన్నాడు: - ఒక మహిళ ఉత్తర ఇటలీకి బయలుదేరుతుందని నేను విన్నాను, మీ మేనకోడలిని గ్రామానికి వెంబడించండి మరియు ఆమెతో ఆమె తల్లిదండ్రుల వద్దకు పంపండి -. ఆ క్షణంలో నాకు ఆనందం కలిగింది, కొట్టిన దెబ్బల బాధను కూడా మర్చిపోయాను, ఆ తర్వాత ఆలోచనగా వెళ్లి గడ్డి మీద కూర్చున్నాను. రాత్రి నీడలు చెట్ల కొమ్మల్లోకి చొరబడి, నదిలోంచి తేలికపాటి చల్లటి గాలి రావడంతో చీకటి పడటం ప్రారంభించింది.

వాల్‌నట్ చెట్టుకి ఆనుకుని మేఘాలను చూస్తూ నిద్రపోయాను. నేను చాలా కలలు కన్నాను, రంగురంగుల కలల గుంపు. తేలికపాటి గాలి నా ముఖాన్ని తాకింది. నేను కళ్ళు తెరిచాను మరియు నేను ఎప్పుడూ అసహ్యించుకునే ఆ స్థలాన్ని నేను వింతగా ప్రేమించాను మరియు అది నక్షత్రాల కాంతి ద్వారా మాత్రమే ప్రకాశిస్తుందని నేను ఆశ్చర్యంతో మొదటిసారి గ్రహించాను. నేను ఈ

పరిత్యాగ స్థితికి వెళ్ళాను, నేను మళ్ళీ కలలు కన్నాను. ఒక రహస్యమైన ద్రవం వంటి ఆనందం నా చిన్నతనంలో చుక్కల కొద్దీ ప్రవేశించింది. నేను మధురమైన పిల్లవాడిని కాదు. నా పాదాలు ముడతలు పడ్డాయి, ఎందుకంటే అవి ప్రవాహం యొక్క పదునైన గులకరాళ్ళపై నడిచాయి, కానీ నా శరీరం మరియు నా ఆత్మ కూడా ఇప్పుడు తీపి మరియు లేతగా అనిపించే ప్రతిదాన్ని అసహ్యించుకోవడానికి అలవాటు పడ్డాయి. కానీ ఆ సాయంత్రం ఆ క్లుప్తమైన నిద్ర అద్భుతంగా ఉందని మరియు నేను దానిని మరలా కనుగొనలేదని నేను అంగీకరిస్తున్నాను. బహుశా అందుకే నాకు ఇప్పటికీ గుర్తుంది. అకస్మాత్తుగా నా భుజంపై చేయి వేసింది, అత్త ఆంటోనియా వచ్చి తనదైన మార్గంలో నన్ను నిద్రలేపింది: "ఇంటికి వెళ్దాం. మేము వచ్చినప్పుడు, మీరు మీ మామయ్య చేతిని ముద్దుపెట్టుకొని అతనికి చెప్తారు - దయచేసి నన్ను క్షమించండి -". మరియు అది జరిగింది.

ఆ సాయంత్రం నేను వణికిపోతూ పడుకున్నాను, ఆ రాత్రి నాకు నిద్ర పట్టలేదు మరియు ఆ రోజు కోసం చాలా గంటలు నిరీక్షిస్తూ గడిపాను. నాకు తెలియకుండానే నేను నిద్రలోకి జారిపోతే, నేను అకస్మాత్తుగా ఒక కాల్ లేదా స్పృహ యొక్క కుదుపులాగా ఆశ్చర్యపోతాను, ఇది నాకు మెలకువగా మరియు నొప్పిగా ఉండాల్సిన అవసరం ఉంది మరియు నాకు విశ్రాంతి ఇవ్వలేదు. రాత్రి చీకట్లు గోడలపై గీసుకున్న రాక్షసులను కూలంకషంగా పరిశీలిస్తూ, చేసేదేమీలేక ఏడ్చి ఏడ్చేశాను. కానీ అది విచారకరమైన ఏడుపు కాదు, అది నేను గ్రహించలేనిది. మరుసటి రోజు నేను లేబొరేటరీకి వెళ్ళలేదు ఎందుకంటే నా శరీరం మ్యాప్ లాగా ఉంది, అది చాలా గాయమైంది. సంకేతాలు మసకబారడం ప్రారంభించిన ఒక వారం తర్వాత మాత్రమే నేను తిరిగి వచ్చాను.

అధ్యాయం ఏడు - ఎమిలియా

ఆదివారం మధ్యాహ్నం నేను కొంతమంది స్నేహితులతో కలిసి అనాథాశ్రమానికి వెళ్లాను: ఒక సన్యాసిని కొన్ని సంబంధిత జోకులతో సువార్తను చక్కగా మాకు వివరించారు. ఆ ఘడియని ఆనందంగా గడపడం ఎంత ఆనందం. మెస్సినా బిషప్ కన్ఫర్మేషన్స్ కోసం అక్టోబర్‌లో వస్తారని ఒకరోజు అతను మాకు చెప్పాడు.

- మీకు ఈ మతకర్మ కావాలంటే మీ చేయి పైకెత్తండి, అప్పుడు నేను దానిని ప్రధాన పూజారి మోన్సిగ్నోర్ సాల్వటోర్ అబ్బాడెస్సాకు తెలియజేయగలను. కొన్ని రోజుల తర్వాత నేను zizìతో చెప్పాను. ఆమె సిగ్గుపడింది: మేము ఒక గాడ్ మదర్ కోసం వెతకవలసి వచ్చింది. నేను ఆమెకు పోస్ట్‌మ్యాన్ కుమార్తె మిస్ రినా అనే యువ ఉపాధ్యాయిని ప్రతిపాదించాను. మేము అతనిని ఎలా అడగగలం? మరుసటి రోజు మేము ఆమె ఇంటికి వెళ్ళాము మరియు ఆమె అంగీకరించింది. అక్టోబరు 9, 1948 మధ్యాహ్నం నేను ఒప్పుకోవడానికి మదర్ చర్చికి నా స్నేహితులతో వెళ్ళాను. మరుసటి రోజు నేను ఉదయం నా గాడ్ మదర్ ఇంటికి వెళ్ళాను, ఆమె నాకు చిన్న హృదయాలతో నేసిన ఫిలిగ్రీ బ్రాస్లెట్ ఇచ్చింది. నేను సంతోషించడం ప్రారంభించాను. 11 గంటలకు మేము చర్చికి వెళ్ళాము. బిషప్ వచ్చి పవిత్ర మాస్ జరుపుకోవడం ప్రారంభించాడు. ఇంటర్వెల్ సమయంలో మేము సెంట్రల్ నేవ్‌లో వరుసలో ఉన్నాము మరియు ఒకరి తర్వాత ఒకరు మమ్మల్ని ధృవీకరించారు. మాస్

అయ్యాక అమ్మానాన్నలు కాఫీ కూడా ఇవ్వలేదు. వారు ఆమెను "కమర్" అని పిలిచి పలకరించారు.

చిన్నతనంలో, మేము కాస్ట్రాంగియా నుండి తిరిగి వచ్చినప్పుడు, గ్రామానికి రాకముందు రక్షకునికి అంకితం చేయబడిన ప్రార్థనా మందిరం ఉందని నాకు గుర్తుంది. zizì ఒక్క క్షణం ఆగి పెద్ద గొంతుతో "ఓ తల్లులారా ఓ తల్లులారా..." అంది. ఇది ప్రార్థన అని నేను అనుకున్నాను. నేను పెద్దయ్యాక, స్మశానవాటిక ప్రార్థనా మందిరం పైన ఉన్నందున అతను మరణించిన తన తల్లిని పిలుస్తున్నాడని నాకు అర్థమైంది. నేను స్మశానవాటికను ఎప్పుడూ సందర్శించలేదు ఎందుకంటే జిజి సెయింట్స్ విందుకు కూడా వెళ్ళలేదు. ఆ సందర్భంలో ప్రజలు "ఫుస్సాడెల్లో" అనే ప్రదేశంలో మిస్ సిగ్నోరినో నుండి పువ్వులు కొని, తమ ప్రియమైనవారి సమాధిని అలంకరించడానికి దాదాపు ఊరేగింపుగా వెళ్ళారని నాకు తెలుసు. ఒకసారి నేను zizìకి ప్రపోజ్ చేసాను: "మేము కూడా వెళ్లి మీ అమ్మ సమాధిని ఎందుకు సందర్శించకూడదు?".

క్షమించండి అని బదులిచ్చింది. - మీరు ఆమెకు పువ్వును కూడా తీసుకురాకూడదనుకుంటే "తల్లులు - తల్లులు" అని పిలవడం పనికిరానిది. - ఈ మాటలకు అతను దాదాపు కదిలాడు. మేము కొన్ని క్రిసాన్తిమమ్స్ కొనడానికి ఫస్సాడెల్లోకి వెళ్ళాము. ఆల్ సెయింట్స్ డే రోజున నేను మా అమ్మమ్మ రోజా కోసం మమ్మల్ని "తల్లుల" సమాధికి తీసుకెళ్లడానికి తాత టూరిని పిలవడానికి వెళ్ళాను. మా తాత ఇటీవలే ఆ సమాధిని పునర్నిర్మించారు ఎందుకంటే యుద్ధ సమయంలో స్మశానవాటికలో పడిన ఏకైక బాంబు దానిని నాశనం చేసింది.

మరో యుద్ధంలో గెలిచినందుకు గర్వపడుతున్నా, నా ఆలోచనలు పగలు రాత్రి నా తల్లిదండ్రులతోనే ఉన్నాయి. నేను ల్యాబ్‌లో ఉన్నప్పుడు దృష్టి మరల్చడానికి ప్రయత్నించాను. నేను కుట్టుపనిని ఆస్వాదించడం ప్రారంభించాను: నేను భుజం ప్యాడ్‌ల కోసం వాడింగ్‌ను సిద్ధం చేసాను, నేను బొగ్గు ఇనుముపై పేల్చాను. ఇనుము వేడిగా ఉన్నప్పుడు పెద్ద అమ్మాయిలు బట్టలు తయారు చేయడానికి ముక్కలను ఇస్త్రీ చేస్తారు. దాన్ని గట్టిగా

ఉంచడానికి, రెండు రిబ్బన్‌ల మధ్య కుట్టిన బరువులు హేమ్‌లో ఉంచబడ్డాయి. రైఫిల్ మెటీరియల్ అమ్మే నా గాడ్ ఫాదర్ నుండి వాటిని కొనడానికి వెళ్ళాను. అవి నేను సుత్తితో చదును చేయాల్సిన గుళికలు. కొన్నిసార్లు నేను నా వేళ్లను కూడా చదును చేసాను... ఇంతలో, శ్రీమతి ఓర్లాండో పెద్ద బాలికలకు చెల్లింపు కట్టింగ్ కోర్సులను నిర్వహించింది. నేను దూరంగా కూర్చున్నాను కానీ పాఠాల నుండి ఏదో అర్థం చేసుకోవడానికి వింటున్నాను. ఒకప్పుడు అమ్మానాన్నలు ముఖ్యమైన పనుల కోసం నోవారా వచ్చినప్పుడు మాతో పడుకునే వారు "commare" మరియు "compare" ని సందర్శించడానికి ఫాంటినాకు వెళ్తాము. ఒకసారి గాడ్ మదర్ zizì "నీ వయస్సు ఎంత?" మరియు zizì: - నా కళ్ళు చీకటిగా ఉన్నాయి, నాకు గుర్తులేదు - (నాకు చూపు లేకుంటే, నాకు గుర్తులేదు).

తాత టూరి చిట్కాతో నేను ఆకుపచ్చ బట్టను కొనడానికి వెళ్ళాను, నా సామర్థ్యాన్ని పరీక్షించడానికి నేను స్కర్ట్ తయారు చేసాను. ఫాంటినా కోసం బయలుదేరే రోజు వచ్చింది (కాలినడకన రెండు గంటలు). మేము 4 గంటలకు లేచాము. నేను నా స్కర్ట్ ధరించి Zizìని ఆశ్చర్యపరచాలనుకున్నాను. ఇది చాలా ఇరుకైనది, నేను దాదాపు నడవలేను. వారు నా సృష్టిని చూసినప్పుడు వారు ఇలా చెప్పడం ప్రారంభించారు: - మేము దానిని పెంచాము మరియు ఇప్పుడు అది పెరగడం ప్రారంభించినప్పుడు అది గుడ్లగూబలా పనిచేస్తుంది. అది మనల్ని సిగ్గుపడేలా చేస్తుంది. మరియు నేను ఎత్తి చూపాను: "నేను దీన్ని తీసివేయడం లేదు, మీకు కావాలంటే ఇది ఇలా ఉంటుంది, లేకపోతే, మీరు వెళ్ళండి!" కానీ మనసులో మాత్రం "ఇంత బిగుతుగా ఉన్న లంగాలో ఎలా నడవగలను..." అనుకున్నాను. ఎలాగైనా మా గమ్యస్థానానికి చేరుకున్నాం. ఇంత అందమైన స్కర్ట్‌ను నేను ఎక్కడ తయారు చేసాను అని కమారే అడిగాడు. - Sa figi illa - (ఆమె దానిని స్వయంగా చేసింది) zizì అని జవాబిచ్చింది. - కాబట్టి మనం ఏదైనా కుట్టవలసి వచ్చినప్పుడు మేము ఆమె వద్దకు వస్తాము -. గుడ్లగూబ గర్వం...

కొన్నిసార్లు పట్టణంలో నాకు బాధ కలిగించే విషయాలు చూశాను. ఎమీలియా చెవిటి మూగ, బహుశా నిరాశ్రయురాలు. దాదాపు ప్రతి రోజు అతను నేను నివసించే వీధి గుండా వెళ్ళాడు. ఎవరినైనా కలిస్తే నోటికి చేయి వేసేవాడు. కొన్నిసార్లు ప్రజలు ఆమెకు రొట్టె ముక్కను అందించారు, కాని ఆమెకు జున్ను క్రస్ట్లను ఇచ్చి, ఆపై ప్రతిచర్యను చూడటానికి దాక్కున్న వారు ఉన్నారు: పేద అమ్మాయి తలుపు మెట్టుపై కూర్చుని తన తల గోడకు కొట్టుకుంది. ఒకరోజు దారం తెచ్చుకోవడానికి దుకాణానికి వెళుతుండగా ఆంటోనియో అనే అంధుడైన పెద్ద గొంతు వినిపించింది. పట్టణం ఎగువన ఉన్న మఠం నుండి, అతను సార్డినెస్ వచ్చినట్లు ప్రకటించాడు. నా దగ్గర మిగిలిపోయిన మా తాత చిట్కా నుండి కొన్ని లీరాలతో, నేను రెండు ఔన్సులు కొనడానికి చేపల మార్కెట్‌కి వెళ్లాను. మధ్యాహ్న సమయంలో నేను బొగ్గుతో స్టవ్ వెలిగించి, సార్డినెస్ ఉడికించి, పంచదార కాగితంలో ఉంచాను. నేను ఎమిలియా పాస్‌ని చూసినప్పుడు నేను వాటిని ఆమెకు ఇచ్చాను. ఆమె ఆశ్చర్యంగా వారివైపు చూసి, నాకు కృతజ్ఞతలు చెప్పడానికి చిన్నగా నవ్వింది. ఆమె మామూలు గుమ్మంలో కూర్చొని, తల గోడకు కొట్టుకోకుండా, సన్నగా ఉన్న వేళ్లను నోటికి పెట్టుకుని చూసాను. ఆ రోజు నేను తినలేదు: మా అమ్మానాన్నలు నా చొరవలను అర్థం చేసుకోకుండా ఉండటానికి నేను మిగిలిన నిప్పుల నుండి పొయ్యిని శుభ్రం చేయాల్సి వచ్చింది.

ఏంజెలా తన కొడుకు నినోతో కలిసి మధ్యాహ్నం వేళ ఆ వీధి గుండా వెళ్ళింది, ఒక వికలాంగుడైన వ్యక్తి నడిచాడు కానీ సైగలతో మాట్లాడాడు. వారు అనాథాశ్రమం నుండి సూప్ తీసుకోవడానికి బకెట్‌తో వెళ్లారు. ఒక రోజు నినో తన బకెట్‌తో ఒంటరిగా ఉన్నాడు, నా ఇంటి దగ్గర ఇద్దరు అబ్బాయిలు అతనిని విప్పి పారిపోయారు. అతను తన ప్యాంటు పైకి లాగలేకపోయాడు. అతను లోదుస్తులు లేకుండా ఉన్నాడు. నేను బిడియంగా అతనికి డ్రెస్ వేసేందుకు దిగాను. నేను నగ్నుడిని చూడటం అదే మొదటిసారి. పాపం అమ్మానాన్నలకు తెలిస్తే అపవాదు అయ్యేది.

నా తల్లిదండ్రులకు పంపిన అనేక లేఖలలో ఒకదానిలో నేను చేతి గడియారం కోరికను వ్యక్తం చేసాను. శ్రీమతి అగోస్టినా డొమోడోసోలా నుండి వచ్చిందని తెలుసుకున్న నేను ఆమెను చూడటానికి వెళ్ళాను. నన్ను చూడగానే నన్ను కౌగిలించుకుని మా పేరెంట్స్ పంపిన పొట్లం ఇచ్చాడు. నేను దానిని తెరిచాను మరియు నా ఆశ్చర్యానికి ఒక వేలు అంత పెద్ద కర్ల్స్‌తో ఉన్న గోధుమ రంగు గొర్రె బొచ్చు కోటు, భావించిన టోపీ మరియు వాచ్‌తో కూడిన పెట్టె కనిపించింది. లేడి నా మణికట్టు మీద పెట్టడంతో నేను ఆనందంతో వణికిపోయాను. అతను నాకు కోలుకోవడానికి ఒక గ్లాసు నీరు ఇచ్చాడు మరియు నేను ఇంటికి పరిగెత్తాను. మరుసటి రోజు మా అమ్మానాన్నలు నోవారాకు వచ్చినప్పుడు, నేను ఆ బొచ్చును ధరించినట్లయితే వారు నన్ను వెర్రివాడని అనుకుంటారని చెప్పారు: పట్టణంలో ఎవరూ అలాంటిదేమీ కలిగి లేరు. నేను ఏమైనప్పటికీ గర్వంతో ధరించాను. చిన్న గడియారాన్ని అందరూ గమనించేలా చేయడానికి నేను నా స్లీవ్‌ని వెనక్కి తిప్పుతాను. నేను తరచుగా తాడు ఇచ్చాను, కాబట్టి తక్కువ సమయంలో అది విరిగిపోయింది. కాస్ట్రాంగియాకు వెళుతున్నప్పుడు, నన్ను సమయం అడిగిన కొంతమంది వృద్ధులను కలిశాను. చెడు అభిప్రాయాన్ని కలిగించకుండా ఉండటానికి, నేను ఇప్పుడు సరిదిద్దలేనంతగా విరిగిపోయిన వాచ్‌ని చూసి, నేను దానిని మూసివేయడం మర్చిపోయాను అని చెప్పాను. - చాలా ధన్యవాదాలు -. నన్ను పలకరించి ప్రయాణం కొనసాగించారు.

నా స్నేహితులతో పోలిస్తే నేను చిన్నవాడిని మరియు సన్నగా ఉన్నాను, వారందరూ "అభివృద్ధి చెందినవారు". నేను నా సోదరి రోసాలాగా "అభివృద్ధి చెందానా" అని మా అమ్మ ఒక లేఖలో ziziని అడిగింది. కానీ Zizi కోసం ఈ విషయాల గురించి మాట్లాడటం నిషిద్ధం. నాకు జీవితం గురించి అన్నీ తెలుసని అతనికి తెలియదు. ఎప్పటిలాగే తిరుగుబాటు చేస్తూ, "నేను పోషకాహార లోపంతో ఉన్నందున నేను 'మిస్' కాను" అని చెప్పాను. మరియు ఆమె: - మీరు ఏమి చెప్తున్నారు? మేము ఎల్లప్పుడూ మీకు మద్దతునిస్తాము. ఒక

సాయంత్రం నేను కాౖన్స్టాంగియాలో నిద్రిస్తున్నాను మరియు నాకు అనారోగ్యంగా అనిపించింది. నేను చల్లని చెమటలో ఉన్నాను. ఇది ముగింపు అని భావించి, ప్రార్థన చేసి, ఏడ్చి, కొన్ని చుక్కలు మూత్ర విసర్జన చేయడానికి చీకటిలో వెళ్ళాను. మరియు వారు ఇలా అన్నారు: "మీరు మరొక సారి లేచి ఉంటే నేను నిన్ను కొట్టాను!". బహుశా తిండారి మడోన్నా నన్ను రక్షించింది. నేను గడ్డి పరుపు వద్దకు తిరిగి వెళ్లి నిద్రపోయాను. మరుసటి రోజు నోవారా మిస్ అసుంటాలోని లేబొరేటరీలో నన్ను సాధారణం కంటే లేతగా చూసింది. వెయిట్రెస్ ప్రతిరోజూ ఉదయం లాగా కాల్చిన ముక్కలతో కాఫీ మరియు పాలు తెచ్చినప్పుడు, ఆమె నాకు కూడా కొన్ని ఇచ్చింది.

ఎనిమిదవ అధ్యాయం - స్వాలోస్ యొక్క ఫ్లైట్

నోవారాలో ఎక్కువ సమయం గడపడం వల్ల, జీవితం మారిపోయినట్లు అనిపించింది: బహుశా నేను తాత టూరిని సందర్శించడానికి వెళ్లి, మధ్యాహ్నమంతా ఆయనతో నిరాటంకంగా కబుర్లు చెప్పుకోవడం వల్ల కావచ్చు. అతను తన జీవితం గురించి మరియు అతని ఉనికి ఒకప్పుడు ఎంత కష్టతరంగా ఉండేదో నాకు చాలా కథలు చెప్పాడు. ఇంకా, నోవారాలో నివసిస్తున్న నాకు పట్టణంలో జరిగిన ముఖ్యమైన సంఘటనలను చూసే అవకాశం లభించింది. అన్నింటికంటే మించి, పెద్ద పెద్ద మతపరమైన కార్యక్రమాలు, ఊరేగింపులు, బాప్టిజంలు, కన్ఫర్మేషన్లు, కానీ అన్నింటికంటే వివాహ వేడుకలు నన్ను కదిలించాయి. అప్పటికి సాయంత్రం పెళ్లిళ్లు జరిగేవి, నేను దాదాపు ఎప్పుడూ శాన్ నికోలా చర్చిలో నా స్నేహితులతో కలిసి చూసేందుకు వెళ్లేవాడిని.

ఒక సాయంత్రం తెల్లటి దుస్తులు ధరించిన వధువు తన తండ్రితో కలిసి బయటకు వెళ్లడం నేను చూశాను. మంచులా తెల్లగా, ఆమె బొమ్మలా కనిపించింది, చాలా అందంగా ఉంది! ఫిలిప్పోను వివాహం చేసుకున్నది

కార్మెలీనా. నేను పూర్తిగా సానుభూతి పొందాను మరియు పగటి కలలు కన్నాను: "ఎవరికి తెలుసు, ఏదో ఒక రోజు అది నాకు కూడా జరగవచ్చు...".

ఆ రోజుల్లో నాకు విచిత్రమైన అనుభూతులు ఉండేవి, గాలిలో కొత్తవి మరియు వింతగా ఉన్నాయి, నాకు పూర్వాపరాలు ఉండేవి. నేను అశాంతిగా ఉన్నాను మరియు ఒక అసాధారణ సంఘటన కోసం వేచి ఉన్నాను. మరియు వాస్తవానికి ఈవెంట్ రావడానికి ఎక్కువ కాలం లేదు. మధ్యాహ్నానికి పోస్ట్‌మాన్ సాధారణంగా వచ్చేవాడు. జూన్‌లో ఒక రోజు నేను అతని గొంతు అరవడం విన్నాను: "కాంపో, మెయిల్ ఉంది". నేను ఉత్తరం తీసుకున్నాను, అది వచ్చింది... డోమోడోసోలా! తల్లి తన సోదరికి రాసింది.

నేను దాదాపుగా చింపి చదివే వరకు నేను దానిని అకస్మాత్తుగా తెరిచాను, నా జీవితమంతా నేను ఎదురుచూస్తున్న వార్త ఉంది: సెప్టెంబర్ 12 న నా తల్లి నన్ను తీసుకొని ఉత్తరాన తీసుకెళ్లడానికి సిసిలీకి వస్తుంది! ఇప్పటికి నేను యువతి, భవిష్యత్తు నా కోసం ఎదురుచూస్తోంది మరియు నేను ఉద్యోగం వెతకవలసి వచ్చింది. మా అత్త ఎలాంటి రియాక్షన్ ఉంటుందో తెలుసుకుని, వివేకంతో ఆ ఉత్తరాన్ని జంక్ సముద్రం ఉన్న కూజా అడుగున దాచిపెట్టాను: జిజీ చదివి ఉంటే, నేను పేదవాడిని.. కొన్నిసార్లు అంకుల్ మిచెరిల్లో, అతను లేనప్పుడు కుగ్రామాల్లో పని చేస్తూ నోవారాలోని దుకాణానికి వచ్చాడు. కొన్నిసార్లు అతను zizì తో వచ్చి, భయపడి, అతను ఇలా అన్నాడు: "మీ అమ్మ కొంతకాలంగా వ్రాయలేదు, ఆమెకు ఏదో జరిగింది ...". నేనూ, ఇంకో ఉత్తరం ఏదో సూచనతో వస్తుందేమోనని భయపడ్డాను. ఒక రోజు, వాస్తవానికి, ఒకరు వచ్చారు, కానీ అదృష్టవశాత్తూ సిసిలీ పర్యటనకు ఎటువంటి సూచన లేకుండా. వేసవి నా కోసం నెమ్మదిగా జారిపోయింది, ఆ వెర్రి వెయిట్ ముగిసే వరకు నేను వేచి ఉండలేకపోయాను. అమ్మ వచ్చేదాకా ఆలోచించకుండా టైం పాస్ చేయడానికి పని నాకు తోడ్పడింది. ఆగష్టు 15 న అజంప్షన్ విందు కోసం ప్రజలందరూ తమ చక్కదనాన్ని ప్రదర్శించాలని కోరుకున్నారు మరియు ప్రయోగశాలలో ఎల్లప్పుడూ చాలా ఎక్కువ చేయవలసి ఉంటుంది, సాధారణం

కంటే ఎక్కువ: చాలా మంది మహిళలు తమ కొత్త దుస్తులను ప్రదర్శించాలని కోరుకున్నారు. ఆగస్టు 13వ తేదీని సొంతంగా బట్టలు కుట్టుకునే కార్మికులకు అంకితం చేయబడింది.

నేను నా స్నేహితులతో సమానంగా ఉండేలా ఫ్యాబ్రిక్‌ని కొనమని జిజిని అడిగాను. ఆమె అంగీకరించింది మరియు నేను బ్లూ నాట్ డిజైన్‌లతో కూడిన చౌకైన లేత గోధుమరంగు బట్టను ఎంచుకున్నాను. వర్క్‌షాప్‌లోని యువతి దానిని నా కోసం కత్తిరించింది మరియు దానిని కుట్టడానికి నాకు సహాయం చేయమని ఒక పెద్ద కార్మికుడిని కోరింది. పార్టీ రోజున నేను అందరిలాగే కొత్త డ్రెస్ వేసుకున్నాను.

ఫాంటినా నుంచి వచ్చిన కొందరు పరిచయస్తులు కూడా ఉన్నారు. వారిలో ఒకరు నా ప్రసిద్ధ బైట్ స్కర్ట్‌ని చూశారు. అతను ఒక ఫాబ్రిక్ ముక్క తెచ్చి zizìని అడిగాడు: "మీ మేనకోడలు నాకు ఒక డ్రెస్ వేయాలి, ఆమె చాలా బాగుంది!". నేను ఆమె కొలతలు తీసుకున్నాను. మిస్ అసుంటా ఒక కస్టమర్ కోసం తయారు చేసిన మోడల్‌ను నేను మనసులో ఉంచుకున్నాను. నేను దానిని కత్తిరించడానికి మరియు ప్రయత్నించడానికి కొంత సమయం అడిగాను. "ఫర్వాలేదు, ఫాబ్రిక్ కొంచెం బరువుగా ఉంది, శరదృతువుకి అనుకూలంగా ఉంది. నేను సెప్టెంబర్ 20కి వస్తాను."

ఇంతలో, కార్మెలీనా, ప్రయోగశాల నుండి ఒక అమ్మాయి తన స్నేహితులందరినీ తన వివాహానికి ఆహ్వానించింది, సెప్టెంబర్ ఒక సాయంత్రం మ్యాట్రిక్స్ చర్చిలో జరుపుకుంది. zizì అనుమతితో నేను వేడుకకు వెళ్లాను. అతిథులలో డొమోడోసోలా నుండి ఒక మహిళ కూడా ఉంది, ఆమె తన నిష్క్రమణను ప్రకటించింది: "కాన్సెట్టినా, నోవారాలో మీ రోజులు లెక్కించబడ్డాయి. మీ తల్లి త్వరలో మిమ్మల్ని తీసుకెళ్లడానికి వస్తుంది."

రిఫ్రెష్‌మెంట్స్ తర్వాత నేను సంతోషంగా ఇంటికి తిరిగొచ్చాను. రోజులు గడిచిపోయాయి మరియు తిందారీ పండుగ సెప్టెంబర్ 8వ తేదీన వచ్చింది, ఆ

సంవత్సరం నది గుండా వెళ్ళిన చాలా పొడవైన మార్గం మొదటి సారిగా కష్టంగా మరియు అనంతంగా అనిపించలేదు, నేను ఎగురుతున్నట్లు అనిపించింది. మేము కాస్ట్రాంగియాకు తిరిగి వచ్చినప్పుడు, నేను 12వ తేదీ వరకు ప్రయోగశాల మూసివేయబడుతుందనే సాకుతో నేను కొన్ని రోజులు అక్కడే ఉంటానని ziziకి తెలియజేశాను. ఆ రోజు ఉదయం నా గుండె దడ పట్టింది. మేము పొరుగువారికి తీసుకెళ్లడానికి కొన్ని అత్తి పండ్లను ఎంచుకుని, నోవారాకు బయలుదేరాము. అక్కడికి వెళ్లాక దూరం నుంచి మా అమ్మ మ్యూల్ ట్రాక్‌లో వెళ్లడం చూశాను. నేను ఆమె వైపు పరుగెత్తాను మరియు నా చిన్న చేతులలో ఉన్న శక్తినంతా ఆమెని కౌగిలించుకున్నాను. Zizì అరవడం ప్రారంభించింది "అకస్మాత్తుగా ఎందుకు వచ్చావు? మీరు కాన్సెట్టినాను తీసుకెళ్లగలరని అనుకుంటున్నారా?". "అవును - అమ్మ బదులిచ్చింది - మేము మూడు రోజుల్లో బయలుదేరాము". "మీరు కుదరదు, మీరు ఫాంటినా నుండి ఒక మహిళ కోసం దుస్తులు సిద్ధం చేయాలి". నన్ను అడ్డుకోవడం మరో సాకు. అతను నిరంతరం అరిచాడు. నేను నిర్విరామంగా వేలితో ఆకాశాన్ని తాకుతున్నాను. తాత టూరిని సందర్శించలేకపోయినందుకు నా ఏకైక విచారం.

14వ తేదీ సాయంత్రం భోజనం చేశాం. Zizì నా తల్లిని అవమానించడానికి మాత్రమే తన నోరు తెరిచాడు: "మీరు ఆమెను నా నుండి తీసివేయడానికి ఎంత ధైర్యం, మీకు హృదయం లేదు, మీరు నన్ను చాలా బాధపెడతారు, నేను ఇకపై నిన్ను సోదరిగా పరిగణించను." కన్నీళ్లతో మిచెరిల్లోని మొదటిసారి చూశాను. చెక్క వంటి దాని కఠినమైన మరియు గట్టి షెల్ కింద, మానవత్వం యొక్క కొన్ని చుక్కలు ఖైదు చేయబడ్డాయి. మరోవైపు, నేను పాలరాయిలా చల్లగా ఉన్నాను మరియు అస్సలు కదలలేదు.

నేను రాత్రి కంటికి రెప్పలా నిద్రపోలేదు, నా మనసులో వేల ఆలోచనలు ఒకదానికొకటి అస్తవ్యస్తంగా వెంబడించాయి మరియు ఉదయం వచ్చే వరకు వేచి ఉండలేకపోయాను కాబట్టి నేను బయలుదేరాను. తల్లి "కౌజీ ఐ లూపి"

(తోడేలు ప్యాంటు) అనే మారుపేరు గల పెద్దమనిషి నుండి టాక్సీని ఆర్డర్ చేసింది. తెల్లవారుజామున లేచి, కార్డ్‌బోర్డ్ సూట్‌కేస్‌కి ఫైనల్ టచ్ చేసి, మా అమ్మానాన్నలకు వీడ్కోలు చెప్పాము. వెళ్లిన తర్వాత, మా అత్త కన్నీళ్లతో తన గదిలో నుండి బయటకు వచ్చి, జుట్టుతో, నా తల్లి పాదాలపై తనను తాను విసిరి, ఇలా వేడుకుంది: "ఇప్పుడు నేను నన్ను చంపేస్తాను మరియు మీ అంతరాత్మపై మీకు మరణం ఉంటుంది. దయచేసి, మీరు నా మోకాళ్లపై అడుగుతాను - ఆమె చెప్పింది - నేను కేవలం పేద స్త్రీని, ఒంటరిగా మరియు ఒక తప్పుడు భర్తచే మృగంలా ప్రవర్తించబడ్డాను, ఎవరూ నన్ను ప్రేమించరు, నా సోదరి, ఆమెను దూరంగా తీసుకోవద్దని నేను నిన్ను అడుగుతున్నాను. నన్ను దయ చూపు, నన్ను ఒంటరిగా విడిచిపెట్టే హక్కు నీకు లేదు, ఆమె మా మధ్య ఒక పువ్వులా పెరిగింది మరియు ఇప్పుడు కృతజ్ఞత లేదు!

చెదిరిన జుట్టుతో, బురదతో కారుతున్న ముఖంతో, అతను మొత్తం విశ్వాన్ని శపిస్తూ నేలను కొట్టాడు. తన చెల్లి ప్రమాదకరంగా మారిందని, మతిస్థిమితం కోల్పోతోందని అమ్మ అర్థం చేసుకుంది, ఆమె అసహనానికి గురైంది. అయినా ఆమె కదలలేదు, జాలితో కదలనివ్వలేదు, అతని భ్రమలకు ఆమె చెవిటిది, దూరం వైపు చూస్తూ తన డ్రామా ముగింపు కోసం వేచి ఉంది. మా అమ్మ మొండిగా ఉందని మా అత్త గ్రహించినప్పుడు, ఆమె మాకు తుది వీడ్కోలు నిరాకరిస్తూ తన గదిలోకి దూసుకుపోయింది. అకస్మాత్తుగా మేము బయలుదేరాము, ఆమె తిట్టుకుంటూ వీధికి తిరిగి వచ్చింది, మేము దూరంగా వెళుతున్నప్పుడు ఆమె రాళ్లతో కలిసిన ఒక చిన్న నల్లటి బంతిగా మారే వరకు ఆమె కుంచించుకుపోవడం చూశాము. బహుశా నేను ఆమె పట్ల క్రూరంగా ప్రవర్తించాను, పిల్లలు మాత్రమే చేయగలరు, కానీ నేను మా అమ్మచేతిలో రక్షించబడిన ఆమె ఇంటి నుండి దూరంగా వెళుతున్నప్పుడు, ఆమె నా దృష్టి నుండి అదృశ్యమవుతుందని నేను చూసినప్పుడు నా ఆగ్రహం అంతా అకస్మాత్తుగా ఆప్యాయతగా మారింది. మరియు నేను ఆమె పట్ల కనికరం

అనుభూతి చెందాను (కొన్ని నెలలు ఆమె నేను చనిపోయినట్లు వీధుల్లో ఏడ్చిందని నాకు తరువాత తెలిసింది).

పియాజ్జా బెర్టోలామిలో టాక్సీ తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. కిటికీలోంచి ఊరు ముగిసే వరకు నేను చూసిన ప్రతి ఒక్కరికీ చేయి చూపాను. ప్రయాణంలో నా చూపుల నుండి మెల్లగా కదిలిన పనోరమా మరియు దేశాన్ని గుండెల్లో దహనంతో గమనించాను, నేను సముద్రాన్ని చూసే వరకు చాలాసేపు మౌనంగా ఉండిపోయాము. ఇప్పటికి నేను నోవారాకు దూరంగా ఉన్నాను, ఖచ్చితంగా! మనసులో వ్యతిరేక ఆలోచనలు పోట్లాడి వాటిని అదుపు చేసుకోలేక అమ్మ లాలిస్తే మేం వచ్చాం అని హెచ్చరించడంతో మెలకువ వచ్చింది. నేను గడిపిన విచారకరమైన జీవితం కారణంగా నేను చాలా కాలంగా అసహ్యించుకున్న ఆ దేశాన్ని నేను తీవ్రంగా ప్రేమించాను. విగ్లియేటర్ స్టేషన్‌లో చాలా గందరగోళం ఏర్పడింది, మాలాంటి చాలామంది తమ కార్డ్‌బోర్డ్ సూట్‌కేసులు మరియు ఇతర బ్యాగులతో ఉత్తరాదికి బయలుదేరుతున్నారు.

సముద్రం నుండి ఒక సన్నని గాలి వచ్చింది మరియు ఉప్పు నా పెదవులకు రుచిగా అనిపించింది. నేను మొదటిసారి అనుభవించిన ఒక అందమైన అనుభూతి. అరగంట పాటు రైలు కోసం ఎదురుచూశాం. నాకు అది కొత్త గాలి. "ప్రొఫెసర్, కోడి లేదా గుడ్డు ఏది ముందు వచ్చిందో చెప్పు" అనే ప్రసిద్ధ పాటను ప్రజలు పాడారు. అందరూ ఖండంలోని సెలవుల నుండి తిరిగి వస్తున్నారు. మేము మెస్సినాకు చేరుకున్న తర్వాత, ఫెర్రీ-బోట్ ఎక్కుతున్న క్యారేజీలను నేను ఆశ్చర్యంతో చూశాను. ఇది సెప్టెంబరు మధ్యకాలం మరియు జలసంధి పైన ఉన్న చాలా నీలి ఆకాశంలో వేలాది కోయిలలు తిరుగుతున్నాయి. వారి ఫ్లైట్‌తో వారు నా కలను ఎంబ్రాయిడరీ చేస్తున్నారు: చివరకు నా కుటుంబంతో కలిసి జీవించడానికి. నేను ఆ ప్రకాశవంతమైన నేపథ్యం మధ్యలో దేవుడిని చూడటానికి ప్రయత్నించాను మరియు నేను అతనిని చూడనప్పటికీ, నా చిన్న ఆత్మ యొక్క దిగువ నుండి అతనికి ధన్యవాదాలు చెప్పాను. లెక్కలేనన్ని గంటల తర్వాత మేము రోమ్‌లో దిగి, మరిన్ని గంటల నిరీక్షణ

తర్వాత, మిలన్‌కు రైలులో బయలుదేరాము, అక్కడ డోమోడోసోలా కోసం మరొక రైలు మార్పు ఉంది. ఇది ఒక కల. ఆ రైలులో మా అమ్మ తనకు తెలిసిన పలువురిని పలకరించింది. ఆమె ఎక్కడి నుండి వచ్చింది మరియు ఆమెతో ఉన్న అమ్మాయి ఎవరు అని అందరూ అడిగారు. అతనికి మరో కుమార్తె ఉందని వారికి తెలియదు.

నేను ప్రకృతి దృశ్యాలను గమనించాను: మగ్గియోర్ సరస్సు మరియు ద్వీపాలు, ఆపై పర్వతాలను నేను అద్భుతంగా చూశాను. ఆ ఊరు పర్వతాలు చుట్టుముట్టిన లోయలో ఉందని తెలిసి మేము వచ్చే వరకు ఎంత సమయం అని అడిగాను. మేము తెల్లవారుజామున డోమోడోసోలా చేరుకున్నాము. ఆకాశం బూడిద రంగులో ఉంది, వీధులు కూడా చీకటిగా పెయింట్ చేయబడినట్లు అనిపించాయి, ప్రజలు భూమిని చూస్తూ నిశ్చయమైన అడుగుతో నడిచారు, వారి బట్టలు కూడా చీకటిగా ఉన్నాయి. రెండు సంవత్సరాల క్రితం నేను సిసిలీలో చూసిన నా తమ్ముడితో కలిసి స్టేషన్‌లో నాన్న మా కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. చుంబనాలు మరియు కౌగిలింతలు. మేము ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు నేను త్వరలో నా నగరంగా మారే స్థలాన్ని కనుగొనడానికి ప్రయత్నించాను. నేను ఇళ్ల కిటికీలను లెక్కించాను, కానీ అవి చాలా ఎక్కువగా ఉన్నాయి, నా లెక్కలను నేను కోల్పోయాను. చాలా కిటికీలు మరియు ఒకదానిపై ఒకటి చాలా ఇళ్ళు ఉన్నాయి. అవి చాలా ఎత్తులో ఉన్నాయి, నా కళ్ళు ఆకాశంలో పోయాయి.

నాకు తల తిరుగుతున్నట్లు అనిపించింది. అసహనంగా వస్తూ పోతూ నా మదిలో వేల ప్రశ్నలు పొంగుకొస్తున్నాయి. ప్రయాణంలో నేను ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేకపోయాను. అప్పుడు ఇంట్లో నా సోదరీమణులను చూసినప్పుడు నాకు మరొక ఆశ్చర్యం కలిగింది, వీరిని నేను ఫోటోగ్రాఫ్‌ల నుండి మాత్రమే గుర్తుంచుకున్నాను. ఇంకో ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే సింక్, ట్యాప్ మరియు గ్యాస్ స్టవ్‌తో కూడిన వంటగది (నోవారాలో ఇంట్లో నీరు లేదు మరియు మేము కలపతో వండుకున్నాము). సాయంత్రం, కోమర్ గ్రాజియా తన కుమార్తె

కాటెరినాతో కలిసి మమ్మల్ని సందర్శించడానికి వచ్చింది. ఇరుగుపొరుగు వారు కూడా నన్ను కలవాలనుకున్నారు. మరుసటి రోజు సాయంత్రం నాన్న నన్ను సినిమాకి తీసుకెళ్లారు. నా జీవితంలోని అత్యంత అందమైన సాయంత్రాలలో ఒకటి, చివరి రోజు వరకు నేను ఎప్పటికీ గుర్తుంచుకుంటాను. నేను చివరికి మా నాన్నతో ఉన్నాను, ఒక వ్యక్తి లేని తండ్రిని ప్రేమిస్తున్నట్లుగా నేను అతనిని ప్రేమించే ముందు, ఇప్పుడు నేను అతనిని మెచ్చుకున్నాను మరియు చివరకు మొదటిసారిగా నేను అతని యువరాణిలాగా రక్షించబడ్డాను. సంక్షిప్తంగా, నేను మేఘాల పైన నడుస్తున్నట్లు భావించాను, నేను విశ్వంలోని మరొక బిందువులో దిగాను.

తొమ్మిదవ అధ్యాయం - స్వర్గానికి తలుపు

సిసిలీని విడిచిపెట్టడానికి ముందు, మా అమ్మ నాకు ఫ్యూరియర్స్‌లో ఉద్యోగం కల్పించింది మరియు రెండు రోజుల తర్వాత ఆమె నాతో పాటు పనికి వచ్చింది. మేము ఉదయాన్నే ఇంటి నుండి బయలుదేరాము: ఈ వార్త గురించి నేను చాలా సంతోషిస్తున్నాను.

ప్రవేశ ద్వారం వద్ద మిస్ టిల్డే నన్ను స్వాగతించారు, ఆమె నాకు పెద్ద చిరునవ్వు ఇచ్చి, ఆహ్లాదకరమైన మరియు స్నేహపూర్వక మహిళ అయిన నన్ను చేతితో పట్టుకుంది. టిల్డే మిలనీస్‌లో నాతో అన్నాడు "హలో బేలా తుసా (అమ్మాయి), రండి, నాతో పనిచేసే అమ్మాయిలు నెల్లా మరియు తెరెసినా మీకు పరిచయం చేస్తాను. వారికి చాలా అనుభవం ఉంది, వారు మీకు ఎలా పని చేయాలో నేర్పుతారు. ఉంటే ఏవైనా సమస్యలుంటే - ఆమె జోడించింది - అడగడానికి సిగ్గుపడకండి". కాబట్టి రెప్పపాటులో నా కొత్త ఉద్యోగం దొరికింది.

నేను ఇప్పటికే పెద్దవాడిగా భావించాను మరియు బేలా తుసా జీవితంలో ఈ మార్పును గుర్తించడానికి, ఆమెకు మొదటిసారిగా రుతుక్రమం వచ్చింది. ఆమెకు ఆ విషయం గురించి పెద్దగా తెలియదు, కానీ నోవారాలోని తన పాత స్నేహితుల నుండి ఆమె విన్న కథల నుండి, ఒక యువతి ఇలా రూపాంతరం

చెందిందని ఆమెకు అర్థమైంది. స్త్రీగా ఉండటానికి ఆమెకు ఆ సంకేతం అవసరం లేదని ఆమె అర్థం చేసుకుంది: ఆమె ఇప్పటికే నేర్చుకున్న, తెలిసిన మరియు ప్రేమించే ప్రతిదాని కారణంగా ఉంది. ఇది ఇకపై గొంగళి పురుగు కాదు మరియు సీతాకోకచిలుకగా రూపాంతరం చెందింది. అతను దూరం నుండి వచ్చాడు మరియు కొన్ని నిమిషాల్లో అతను ఒక ప్రపంచం నుండి మరొక ప్రపంచానికి వెళ్ళాడు. ఆమె తనను తాను ఒంటరిగా గుర్తించింది మరియు దాని గురించి చాలా గర్వపడింది.

ఇంతలో, నేను కొత్త ఉద్యోగం గురించి తెలుసుకోవడం ప్రారంభించాను. అప్పట్లో, బొచ్చు కాలర్‌లను కోట్లకు అటాచ్ చేయడానికి ఉపయోగించారు. తొక్కలను స్పాంజితో తడిపి, చివరగా అన్ని వైపుల నుండి లాగడం ద్వారా చెక్క పలకకు వ్రేలాడదీయబడింది. సిసిలీలోని ప్రయోగశాలలో నేను నా బట్టల అడుగున ఉంచడానికి లీడ్‌లను చూర్ణం చేసినప్పుడు నాకు గుర్తుకు వచ్చింది. ఇక్కడ కూడా వేళ్లపై కొంత సుత్తి కనిపించింది. కొంచెం ఎండ ఉంటే, వాటిని వీధిలోని తోటలో ఎండబెట్టారు, కాబట్టి నేను విలువైన పెర్షియన్ గొర్రె, నక్క, మింక్ మరియు ఎలుక మస్క్యూ తొక్కలకు సెంట్రీగా వ్యవహరించాల్సి వచ్చింది. నేను వాటిని చూసుకుంటున్నప్పుడు, నేను ప్రయాణిస్తున్న కార్లు మరియు ప్రజలను చూడటం ఇష్టపడ్డాను. నేను కారు ఎగ్జాస్ట్ పొగలను పీల్చుకున్నాను మరియు ఆ నగర సువాసనలో నానబెట్టడానికి ప్రయత్నించాను, స్వచ్ఛమైన గాలిలో పెరిగిన చిన్న అమ్మాయికి చాలా కొత్తగా మరియు మత్తుగా ఉంది. నా చూపులకు ముందే నగరం దాటిపోయింది మరియు నేను సమయం కూడా కోల్పోయాను. అక్కడ రోజు గంటలుగా విభజించబడిందని మా నాన్న నాకు వివరించాడు, అయితే నేను కాస్ట్రాంగియాలో నివసించినప్పుడు నాకు సూర్యోదయం మరియు అస్తమించడం మాత్రమే తెలుసు. కొన్నిసార్లు నేను తొక్కలు చూసుకుంటున్నప్పుడు పై అంతస్తు నుండి ఒక వృద్ధ మహిళ నన్ను కంపెనీగా ఉంచడానికి వచ్చేది. అతను కఠినమైన పీడ్‌మాంటీస్‌లో మాట్లాడాడు మరియు

నాకు ఒక విషయం అర్థం కాలేదు: "ఎంత అందమైన జోక్, డాండువా టి వెగ్నాట్ (మీరు ఎక్కడ నుండి వచ్చారు)? కుమా టి సే సియామత్ (మీ పేరు ఏమిటి)?". నేను మారతాను. "టి మి క్యాపిసాట్ మియా (మీకు అర్థం కాలేదా)?". తొక్కలు పొడిగా ఉన్నప్పుడు మిస్ టిల్డే వాటిని ఆర్డర్ చేసిన కుట్టేవారి కోసం మెడ ఆకారాన్ని కత్తిరించింది.

కొంచెం కొంచెంగా ఫ్రిసెల్లినా ప్యాడింగ్, దాని చుట్టూ లూప్ మరియు లైనింగ్ వేయడం నేర్చుకున్నాను. నా సామర్థ్యాల కారణంగా నేను వారానికోసారి పాకెట్ మనీ పొందడం ప్రారంభించాను మరియు వెంటనే నేను పెన్షన్ మార్కులకు అనుగుణంగా ఉంచబడ్డాను. నేను పెద్దవాడిగా భావించాను. ప్రయోగశాలలో రేడియో ఉంది: నేను పాటలు వింటూ ఆనందించాను. అప్పుడు రిఫ్రిజిరేటర్లు సాధారణం కాదు, కానీ ఆ యువతి ఐస్‌బాక్స్‌ని కలిగి ఉంది, ఆమె పట్టణంలోని వీధుల గుండా బండితో వెళ్ళిన ఒక పెద్దమనిషి సరఫరా చేసిన ఐస్ బ్లాక్‌లతో నింపింది. అలాంటి మంచినీళ్లు తాగడం నాకు కొత్త. చౌకైన కట్టెల పొయ్యి ఇంటిని వేడి చేసింది. అతని వద్ద టెలిఫోన్ లేదు కానీ అతను క్లయింట్‌లకు కాల్ చేయవలసి వచ్చినప్పుడు అతను నన్ను చాలా మంది కార్మికులతో కూడిన నిర్మాణ సంస్థ యజమాని అయిన తన అత్త వద్దకు పంపాడు. వీటిలో యాదృచ్ఛికంగా, నేను మొదటిసారి చూశాను ... అయితే ఇది మరొక కథ, నాకు సమయం మరియు కోరిక ఉంటే, తరువాత చెబుతాను.

ఇంట్లో నేను బాగా తిన్నాను, సాయంత్రం మేము సిటీ సెంటర్‌ను దాని రాతి పైకప్పులు మరియు అందమైన కిటికీలతో ఉన్న దుకాణాలను సందర్శించడానికి బయలుదేరాము. శనివారాల్లో, నేను మధ్యాహ్నం పని నుండి బయలుదేరినప్పుడు, సెంటర్‌లో మంచి భాగాన్ని ఆక్రమించిన మార్కెట్‌కి మా అమ్మతో కలిసి వెళ్లాను. నాకు కోటు వేయడానికి మేము ఫాబ్రిక్ కొన్నాము. ఇది చెక్కబడింది. నేను క్రిస్మస్ సందర్భంగా మిడ్‌నైట్ మాస్‌లో నా స్టఫ్‌లను స్ట్రట్ చేయడం ద్వారా దీన్ని ప్రారంభించాను. సంక్షిప్తంగా, సంతోషకరమైన జీవితం.

కార్నివాల్ వచ్చింది. గల్లేటి థియేటర్‌లో జరిగిన నూతన సంవత్సర వేడుకలకు మా కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి హాజరయ్యాం. ఫాస్ఫోరేసెంట్ లైట్ల నాటకాల మధ్య మాస్క్వేరేడ్ బాల్స్ చూడటం ఒక కల.

తరువాతి శనివారం నేను లేచినప్పుడు ఏదో తప్పు జరిగింది. మా అమ్మ నాకు శాన్ పెల్లెగ్రినో మెగ్నీషియా ఇవ్వనందుకు నేను ఏడుస్తున్నాను. మార్టిగ్నీ నుండి అతని బంధువు వచ్చాడు. మాతో కలిసి భోజనం చేశాడు. మధ్యాహ్నం నాకు వింతగా అనిపించింది, నా ఆనందం ముగిసిపోతున్నట్లు అనిపించింది. తండ్రి తన కజిన్‌తో కలిసి రైలుకు వెళ్లాడు, అప్పుడు మేము రాత్రి భోజనం చేసాము.

ఆ సాయంత్రం మేము నడక కోసం బయటకు వెళ్ళలేదు. నాన్న అమ్మతో, "నేను బార్‌లో ఉన్న నా స్నేహితులను చూడటానికి వెళుతున్నాను." రాత్రి 10 గంటల సమయంలో అతను తన ఛాతీలో బలమైన నొప్పితో భయంకరమైన ముఖంతో మూలుగుతూ మరియు ఊపిరి పీల్చుకుంటూ ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. "తెరెసా, నాకు చామంతి చేయి." నాన్న మంచం మీద ఊపిరి పీల్చుకుంటున్నప్పుడు, నేను 50 మీటర్ల దూరంలో ఉన్న వైద్యుడిని పిలవడానికి అత్తతో కలిసి పరిగెత్తాను. అతను వెంటనే వచ్చాడు, కానీ ఈలోగా మా నాన్న జీవించడం మానేశాడు. బృహద్ధమని పగిలిపోయిందని మాకు తర్వాత తెలిసింది. ఏమైనప్పటికీ చేసేదేమీ ఉండదు, నాన్న స్వర్గ ద్వారం గుండా వెళ్లి స్వర్గానికి వెళ్లాడు. అది ఫిబ్రవరి 17, 1951. రాత్రంతా మా నాన్న నిస్సహాయ శరీరంపైనే నా కళ్లతో ఉండిపోయాను. నా తల తిరుగుతోంది, మైగ్రేన్ మరియు మైకము యొక్క మిశ్రమం నన్ను దాదాపు ఆ గది నుండి దూరంగా తీసుకువెళ్ళింది, అక్కడ వస్తువులన్నీ ద్వేషపూరితంగా మారాయి ఎందుకంటే అవి అన్యాయమైన మరణానికి సాక్షులు. నేను నా తండ్రి గురించి మరియు డోమోడోసోలాలో నాకు ఎదురుచూసిన క్రూరమైన విధి గురించి ఆలోచించడం మానలేదు, నా కళ్ళ నుండి కన్నీళ్లు రావడం లేదు ఎందుకంటే అవి ఏడుపు నుండి ఎండిపోయాయి. మెస్సినా జలసంధి మీద మిరుమిట్లు

గొలిపే కాంతిలో నేను బయలుదేరినప్పుడు ఊహించిన దేవుడు, ఎక్కడ దాక్కున్నాడు? అతను మమ్మల్ని ఎందుకు విడిచిపెట్టాడు? ఎందుకు నన్ను ఇంత మోసం చేసాడు? నా తండ్రిని నేను కనుగొన్న తర్వాత, అతను నా నుండి శాశ్వతంగా ఎందుకు దూరంగా ఉన్నాడు? ఈ విషాదం యొక్క ఉద్దేశ్యం ఏమిటి? ఇప్పుడు ఇక్కడ డోమోడోసోలాలో ఉన్న దేవుడు భిన్నంగా, దూరంగా, అంతుచిక్కనిదిగా కనిపించాడు, అతను చీకటిగా, అంతుచిక్కని మరియు అస్పష్టంగా, చేదుగా కనిపించాడు, దేవుడు మళ్లీ విశ్వసించాలా లేదా నా మిగిలిన రోజులలో విస్మరించాలా అని నాకు తెలియదు. రాత్రులు మరియు రాత్రులు నేను నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయాను, చీకటిలో నా కళ్ళతో చూస్తూ ఉండిపోయాను, పగలు రాకతో ప్రతిదీ మునుపటి స్థితికి తిరిగి వస్తుందని దాదాపు ఆశించాను. ఆ బాధలో ఉన్న రోజుల్లో, నా కుటుంబం కొండచరియల అంచున ఉన్నందున, చిన్నారులకు స్వర్గం లేదని నేను అర్థం చేసుకున్నాను.

ఆ రాత్రులలో ఒకటి, తెల్లవారుజామున నేను కూలిపోయాను మరియు వేదనతో కూడిన నిద్ర తర్వాత నేను ఒక మధురమైన కలలో మునిగిపోయాను: నేను సరస్సుపై నన్ను కనుగొన్నాను, అప్పుడు నా తండ్రి తన కళ్ళు మరియు ముఖంతో ఖగోళ కాంతిలో మునిగిపోయాను. ఇప్పుడు అతని ముఖం బాధపడలేదు మరియు మళ్లీ అందంగా ఉంది. అతను నన్ను చూసి ముచ్చటగా నవ్వి, నా చేయి పట్టుకుని, కౌగిలించుకొని నాతో మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు. "నా బిడ్డ - అతను చెప్పాడు - నేను ఇప్పుడు మీకు చెప్పాలనుకుంటున్నది నా ప్రేమ, నేను మీకు కావలసిన అన్ని మంచి, పరిస్థితులు మాకు ఒకరికొకరు తెలియకుండా ఉన్నాయి. మీరు ఎదగడం చూడలేదని నేను చింతిస్తున్నాను..." .

కొన్నిసార్లు నేను ఆ కల గురించి మరియు నా చివరి ప్రయాణం గురించి ఆలోచిస్తాను, ప్రభువు నన్ను ఎప్పుడు పిలుస్తాడో అని ఆలోచిస్తాను, నేను స్వర్గం యొక్క తలుపు దాటినప్పుడు మా నాన్న నా కోసం వేచి ఉంటారని

ఊహించాలనుకుంటున్నాను, ఆ సాయంత్రం లాగా అతను నన్ను తీసుకెళ్లాడు. సినిమా: అతనితో మనం ఒకరికొకరు చెప్పుకోవడానికి చాలా విషయాలు ఉన్నాయి, ఆ చల్లని ఫిబ్రవరి రాత్రి ఆ సంభాషణకు అంతరాయం కలిగించిన సంభాషణను మనం ఎప్పటికీ కొనసాగించాలి. నా చివరి ప్రయాణాన్ని ప్రారంభించడానికి ఇది ఉత్తమ మార్గం అని నేను అనుకుంటున్నాను.

తండ్రి సాదాసీదా చెప్పులు కుట్టేవాడు కావడంతో తల్లికి నలుగురు పిల్లలతో పాటు పింఛను కూడా అందలేదు. ప్రపంచంలోని అన్ని చలి మరియు అన్ని బాధలు మా పేద వలస కుటుంబంపైకి వచ్చాయి.

మా భూమికి దూరంగా, జీవితానికి దూరంగా, మేము ఎడారి గాలికి లాగబడిన ఇసుక రేణువులాము.

నా తల్లి తనను మరియు తన మొత్తం ఆత్మను కోల్పోయింది. ఆమె ఖాళీ షెల్‌గా మారింది. అతని శరీరం చెక్క ముక్కలాగా కుంచించుకుపోయింది, అతను బరువు తగ్గడం ఎప్పుడూ ఆపలేదు మరియు అతని కోల్పోయిన చూపులు, లేత మరియు భావాలు లేని ముఖంలో, అతని తండ్రి సమాధి వైపు సుదూర బిందువు వైపు మొత్తం నిమిషాల పాటు స్థిరంగా ఉన్నాయి. ఆమె మరచిపోలేని దెయ్యంలా మారింది. ఆమె పడిపోవడం మరియు బయటపడే మార్గం లేకుండా నిరాశలో మునిగిపోయే క్షణం నేను గ్రహించాను. నేను ఆమెను కదిలించడానికి ప్రయత్నించాను, నేను ఆమెతో మాట్లాడాను, ఆమెను ఉత్సాహపరిచేందుకు ప్రయత్నించాను. నమ్మశక్యం కాని విధంగా, పాత్రలు పూర్తిగా తారుమారు చేయబడ్డాయి: ఆమె తన తల్లిని ఓదార్చింది, ఆమె తన భర్త లేకుండా జీవితాన్ని సిద్ధం చేయడానికి మరియు ఆమెను మరచిపోవడానికి ఆమెకు కథలు చెబుతుంది. నాకు, పెద్ద కూతురుకి ఇంకా 15 ఏళ్లు నిండలేదు.

రాత్రి భోజనం తర్వాత నేను మరికొన్ని సెంట్లు సంపాదించడానికి ఫ్యూరియర్స్‌లో పని చేయడానికి తిరిగి వెళ్ళాను. నేను ఆశల జ్వాలని

సజీవంగా ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. కానీ చివరికి, మా అమ్మ, బహుశా నిరాశ యొక్క బలంతో, ఒక ఏడుపు మరియు మరొకటి మధ్య ప్రపంచం మొత్తాన్ని తన భుజాలపై వేసుకుని, మెల్లగా కుట్టేది, కొన్ని స్కర్టులు మరియు దుస్తులు ధరించడం ఎలా జరిగిందో నాకు తెలియదు.

అధ్యాయం పది - అందమైన తుసా

అదే సంవత్సరం మే నెలలో, నా తమ్ముడు మీజిల్స్‌తో అనారోగ్యానికి గురయ్యాడు మరియు చిన్నతనంలో అది సోకని నేను కూడా దానిని పట్టుకున్నాను. నేను మంచం మీద ఉండగా మా అమ్మ తలుపు తెరవడం నాకు వినిపించింది. ఎవరో డోర్ బెల్ కొట్టారు. అప్పుడు నేను zizì మరియు Michelillo గాత్రాలు విన్నాను. నేను ఆందోళన చెందాను: ఇంతకు ముందు వారు నన్ను నా తల్లిదండ్రులను చూడటానికి డోమోడోసోలాకు తీసుకెళ్లలేదు మరియు ఇప్పుడు వారు కనిపించారు. వారు దాదాపు ఒక వారం పాటు ఉన్నారు, అప్పుడు నేను వారితో సిసిలీకి తిరిగి వస్తానని వారు ఆశించినందున కొంచెం నిరాశ చెందారు. నవంబర్‌లో నలుపు రంగులో ఉన్న ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. తల్లి అప్రమత్తమై దానిని తెరవగానే చేయి వణుకుతోంది. నేను ఆమె ఏడుపు చూశాను: zizì తాత తురీ మరణాన్ని ప్రకటించింది. వారు నవంబర్ 8 న బోర్డోనారో గ్రామీణ ప్రాంతంలో చనిపోయినట్లు గుర్తించారు. ఆయనకు 87 ఏళ్లు. మరుసటి సంవత్సరం మరొక పెద్ద నిరాశ ఉంది, అనుకోకుండా పరిశోధనలు గొంతులో రుమాలుతో ఊపిరాడక మరణానికి దారితీసింది, త్రవ్వీన సమయంలో కనుగొనబడింది. 11,000 లీర్ పింఛను దొంగిలించడానికి ఒక

మహిళ తన సోదరుడు, గ్రామీణ ప్రాంతంలోని పొరుగువారితో కలిసి ఈ నేరం చేసింది. ఆమె తరువాత 24 సంవత్సరాల జైలు శిక్షను అనుభవించింది మరియు అతను 12 సంవత్సరాల పాటు సహకరించాడు.

నేను విచారంగా కొనసాగించాను. తక్కువ డబ్బుతో మేము 5 మందితో గడపలేకపోయాము. మిస్ టిల్డే నన్ను ఎంప్లాయిమెంట్ ఆఫీస్‌లో రిజిస్టర్ చేసుకోగలిగేలా నకిలీ తొలగింపు తీసుకోవాలని సలహా ఇచ్చింది. ఏదైనా పని ఉందేమో అని తరచు వెళ్లేవాడిని, కానీ చిన్న ఆశ ఉండేది. 53 ఏప్రిల్‌లో వారు కొంతమంది అమ్మాయిలను ఫ్యాక్టరీలో పనికి తీసుకున్నారని నాకు తెలిసింది. వారికి ఇది అవసరం లేదు, వారి తండ్రులకు అప్పటికే ఉద్యోగాలు ఉన్నాయి. నేను నిరసన తెలిపేందుకు కార్యాలయానికి వెళ్లాను: నేను ఇతరుల కంటే ఎక్కువగా పని చేయాల్సి వచ్చింది. మేలో నేను చివరకు ఒక కర్మాగారంలోకి ప్రవేశించాను, అక్కడ వారు ఎలక్ట్రికల్ వైర్ల కోసం సాగే బ్యాండ్‌లు, షూ లేస్‌లు, రిబ్బన్‌లు మరియు ట్యూబులర్‌లను ఉత్పత్తి చేశారు. 6-13 మరియు 13-21 వారపు షిఫ్ట్‌లతో కష్టపడి పని చేయండి. ఇంటర్వెల్‌లో నేను కూడా నా జీతానికి అనుబంధంగా మరియు మా అమ్మకు ఉపశమనం కలిగించడానికి ఫ్రియర్‌కి వెళ్లాను.

ఆగస్ట్ వచ్చింది. సెలవుల కోసం, కొమరే గ్రాజియా తన వృద్ధ తల్లిని చూడటానికి సిసిలీకి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. నేను కూడా నా కుమార్తె కాటెరినాతో బయలుదేరాలని నిర్ణయించుకున్నాను. మేము మిలన్‌కి రైలులో బయలుదేరి, ఆపై రోమ్‌కు బయలుదేరాము, అక్కడ మేము రాత్రికి చేరుకున్నాము. సిసిలీకి వెళ్లే రైలు కోసం మేము కొన్ని గంటలు వేచి ఉండాల్సి వచ్చింది.

స్టేషన్‌లో మేము కొంతమంది తోటి గ్రామస్థులను కనుగొన్నాము మరియు వారిలో నోవారా నుండి ఒక మరుగుజ్జు నటుడు, సాల్వటోర్ ఫర్నారీ మరియు నాకు పేరు గుర్తులేని సైనికుడు ఉన్నారు. శ్రీమతి గ్రాజియా ఒక బెంచ్‌పై విశ్రాంతి తీసుకుంటుండగా, కాటెరినా మరియు నన్ను నడక కోసం ఆహ్వానించారు. వారు మమ్మల్ని మోటరెల్లో తినడానికి పియాజ్జా ఎసెద్రాకు తీసుకెళ్లారు. నేను మళ్ళీ జీవితంలోకి రావడం ప్రారంభించినట్లు అనిపించింది.

అప్పటికే రద్దీగా ఉన్న రైలు వచ్చేసరికి, శ్రీమతి గ్రాజియా రెండు బ్యాగులతో ఎక్కేందుకు తొందరపడింది. రైలు పూర్తిగా ఆగకపోవడంతో ఆమె పట్టాలపై పడిపోయింది. కాటెరినా, నేను మరియు మొత్తం గుంపు శాశ్వతమైన తండ్రికి అరిచాము, మేము ఆమెను గాయాలతో నిండినప్పటికీ అద్భుతంగా సజీవంగా బయటకు తీశాము. ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లేందుకు ఆమె నిరాకరించింది. గంట తర్వాత రైలు బయలుదేరింది. మధ్యాహ్నానికి ముందు మేము టెర్మ్ విగ్లియోటోర్ స్టేషన్‌కు చేరుకున్నాము, అక్కడ మేము బస్సులో మమ్మల్ని నొవారా సిసిలియాకు తీసుకెళ్లాము, జిజి మరియు మిచెరిల్లో అతిథులు.

వారు మమ్మల్ని గౌరవ అతిథులుగా ఆహ్వానించారు. మేము ముగ్గురం ఆ రాత్రి మంచం మీద ఉన్నాము, కాటెరినా మరియు నేను కనుసైగ కూడా నిద్రపోలేదు. మిసెస్ గ్రాజియా నొప్పితో నిండిపోయింది. అదే రాత్రి ఒక ఆశ్చర్యం జరిగింది: కొంతమంది యువకులు గిటార్ మరియు వయోలిన్‌తో

మమ్మల్ని సెరినేడ్ చేశారు, కానీ అంకుల్ మిచెరిల్లో, చిరాకుపడి, వారిని పారిపోయేలా చేశాడు.

కాటెరినా తల్లి దాదాపు తన సమయాన్ని మంచం మీద గడిపింది. అతను తన వృద్ధ తల్లిని చూడటానికి పది రోజుల్లో రెండుసార్లు మాత్రమే వెళ్ళాడు. మధ్యాహ్నం నేను ప్రయోగశాల నుండి నా క్లాస్‌మేట్స్ మరియు స్నేహితులను సందర్శించడానికి వెళ్ళాను. ఒకరోజు నన్ను కౌగిలించుకోవడానికి వచ్చిన స్కూల్‌మేట్‌ని కూడా చూశాను. అతను చేతితో సైకిల్ పట్టుకుని ఉన్నాడు, నన్ను రైడ్‌కి తీసుకెళ్లమని అడిగాను. అప్పటికి నోవారా సైకిల్ మీద వెళ్తున్న అమ్మాయిని చూడలేదు. ఆమె విషయం తెలుసుకున్న వెంటనే, జిజి నన్ను తిట్టింది: "నువ్వు గుడ్లగూబలా మారావు, నేను అలాంటివి ఊహించి ఉండను."

తిరిగి డొమోడోసోలాలో, శ్రీమతి గ్రాజియా కోలుకోవడానికి కష్టపడుతోంది. ఆ పతనం తరువాత, ఆర్థ్రోసిస్ నొప్పి ఆక్రమించింది. అతను ఏదో ఒక పార్టీకి తన కుటుంబంతో వెళ్ళినప్పుడు మాత్రమే అతనికి ధైర్యం వచ్చింది, అక్కడ నన్ను కూడా ఆహ్వానించారు.

నేను ఫ్యాక్టరీలో మరియు ఫ్యూరియర్స్‌లో పని చేయడానికి తిరిగి వెళ్ళాను, కానీ నాకు కొత్త అనుభవాలు కావాలి. ఒక రోజు, శాన్ గెర్వాసియో మరియు ప్రోటాసియో పారిష్‌లను సందర్శిస్తున్నప్పుడు, డాన్ గియుసెప్ బెనెట్టి నన్ను కొన్ని ప్రశ్నలు అడగడానికి నన్ను సంప్రదించాడు. నా బాధలన్నీ అతనికే చెప్పాను. అతను నన్ను ప్రోత్సహించి ఇలా అన్నాడు: “ఆదివారం మధ్యాహ్నం వక్తృత్వానికి రండి. అక్కడ మీరు కాథలిక్ యాక్షన్ సిగ్నోరినా జర్మనా అధ్యక్షుడిని కనుగొంటారు, వారు మిమ్మల్ని అమ్మాయిలకు పరిచయం చేస్తారు మరియు మీకు చాలా మంచి సలహాలు ఇస్తారు." నేను వెంటనే తేలికగా ఉన్నాను: కొంచెం సిగ్గుతో నేను స్నేహితులను చేసుకోవడం ప్రారంభించాను. ఎలా మాట్లాడాలో తెలియక భయపడ్డాను కానీ దేవుడి సహాయంతో మొదటి కష్టాలను అధిగమించాను. వ్యవస్థాపకురాలు అర్మిదా బరెల్లిని మెచ్చుకుంటూ అసోసియేషన్ వార్తాపత్రికను నేను ఇష్టపూర్వకంగా చదివాను: ఆమె వల్ల నా

జీవితం మెరుగుపడింది. ఫ్యాక్టరీ షిఫ్ట్ అనుమతించినప్పుడు, నేను 7 గంటలకు ఉదయం మాస్‌కి వెళ్లాను, అక్కడ నేను నా ఆధ్యాత్మిక దర్శకుడిగా భావించే డాన్ బెనెట్టిని కలిశాను. ఆదివారం నేను చర్చి ముందు ఉన్న మంచి ప్రెస్ స్టాండ్‌లో ఒక గంట గడపాలని ప్రతిపాదించాను. తర్వాత ACLI కౌన్సిల్‌లో చేరమని నన్ను ఆహ్వానించారు. ఆ కట్టుబాట్లన్నిటితో నేను ముఖ్యమైనవాడిగా మరియు సాధించినట్లు భావించాను.

ఫ్యాక్టరీలో నా సహోద్యోగులు నన్ను మూర్ఖంగా భావించారు, కానీ నేను అసౌకర్యంగా భావించలేదు, వాస్తవానికి నేను వారి కోసం ప్రార్థించాను మరియు షిఫ్ట్ ప్రారంభించే ముందు వారు మారుతున్న గదులలో అసభ్యంగా మాట్లాడినప్పుడు వారిని తిరిగి పిలిచాను.

అధ్యాయం పదకొండు - పింగాణీ ముఖం

ఒక వేసవి ఆదివారం జర్మన్ కాథలిక్ యాక్షన్ ప్రెసిడెంట్ పర్వతాలకు ఒక యాత్రను నిర్వహించారు. మిగిలి ఉన్న కొద్దిపాటి డబ్బుతో నేను ప్రయాణానికి అయ్యే ఖర్చును భరించగలిగాను. మేము బస్‌లో గోగ్లియోకి, తర్వాత కేబుల్ కార్‌లో ఆల్పే డెవెరోకి ఆపై కాలినడకన క్రాంపియోలోకి చేరుకున్నాము. రోడోడెండ్రాన్లు, బటర్‌కప్‌లు, వైల్డ్ ఆర్కిడ్‌లు: పువ్వులతో కప్పబడిన పర్వతాల అందాన్ని నేను ఆలోచించాను. విందు చేయడానికి బ్లూబెర్రీస్. రాతి కప్పులు మరియు చెక్క కిటికీలతో కూడిన క్యాబిన్‌లు దీని కిటికీల నుండి ప్రకాశవంతమైన ఎరుపు మరియు గులాబీ రంగు జెరానియంలను వేలాడదీయబడ్డాయి. రోడ్డు ఎక్కడ ముగిసిందని నేను జెర్మనాను అడిగాను. "మేము అలసిపోయినప్పుడు మేము ప్యాక్ చేసిన భోజనం కోసం ఆపుతాము." మధ్యాహ్నం 1 గంటలకు మేము ఒక రాయి నుండి లోయ వైపు ప్రవహించే స్పష్టమైన నీటిని తాగడానికి ఆగిపోయాము. భోజనం చేసి, ప్రార్థనలు చేసి, పాటలు పాడి తిరుగు ప్రయాణానికి బయలుదేరాము. నేను ఆనందంతో వణుకుతున్నాను: నేను ఇంత అందమైన రోజును ఎప్పుడూ గడపలేదు. ఇంట్లో నేను మా అమ్మకు అన్నీ చెప్పాను మరియు ఆమె నవ్వు చూశాను.

ప్రతిసారీ నాకు నోవారా సిసిలియా నుండి ఒక స్నేహితుడి నుండి మెయిల్ వచ్చింది: అతను డొమోడొసోలాలో ఉద్యోగం కనుగొనమని అడిగాడు, తద్వారా మనం కలుసుకోవచ్చు. నేను చాలా అయోమయంలో ఉన్నాను కానీ ఎవరైనా నాతో ప్రేమలో ఉన్నారని సంతోషంగా ఉంది. డోమోడోసోలా నుండి ఒక

అబ్బాయి కూడా ఉన్నాడు, కానీ నేను అతనిని ఇష్టపడలేదు: ఉదయం అతను గ్రాప్పా షాట్ తాగాడు మరియు ఎల్లప్పుడూ ఎర్రటి బుగ్గలు కలిగి ఉన్నాడు.

ఉదయం ధ్యానాలు నాకు కాన్వెంట్‌కు మార్గాన్ని చూపించాయి, కానీ అదే సమయంలో నేను పిల్లలను మరియు కుటుంబాన్ని ప్రారంభించాలనే ఆలోచనను ఇష్టపడ్డాను. నేను దేవుని చిత్తానికి నన్ను అప్పగించుకున్నాను. నేను ఆదివారం మధ్యాహ్నాలు నా స్నేహితులతో కలిసి వారపు కాటేచిజం కమిట్‌మెంట్‌లను ప్లాన్ చేసే వక్తృత్వ సభలో గడిపాను. కొన్ని ఆదివారాలు పక్క పట్టణాల్లోని వక్తృత్వానికి వెళ్లాం. బస్సు ప్రయాణం నన్ను ఇబ్బంది పెట్టింది, కానీ ధైర్యం కొన్ని చిన్న బాధలను అధిగమించింది.

మే 1, 1954న, ACLI మరియు వక్తృత్వం ఒక యాత్రను నిర్వహించాయి: ఉదయం మడోన్నా డి ఒరోపా యొక్క అభయారణ్యం వరకు తీర్థయాత్ర మరియు మధ్యాహ్నం బియెల్లాలో గౌరవనీయమైన పాస్టోర్ చేత ర్యాలీ. నా స్నేహితురాలు మరియు ఆమె ప్రియుడు పియరినోతో కలిసి సైన్ అప్ చేసిన మొదటి వ్యక్తులలో నేను ఒకడిని. 2 బస్సుల నిండా యువకులు బయలుదేరారు. వాళ్ళలో నేను ఇంతకుముందే ఎక్కడో చూసిన ఒక పిరికి అందగత్తె అబ్బాయి. అది అతనే: నేను ఫ్యూరియర్ కస్టమర్‌లను పిలవడానికి వెళ్ళిన నిర్మాణ కంపెనీకి చెందిన కార్మికుడు. పియరినో అతనిని నాకు పరిచయం చేసాడు: అతను అతని బంధువు. పగటిపూట తను నాపై చూపు వదలలేదు. ఇంటికి రాగానే అమ్మకి విషయం చెప్పాను. మరుసటి రోజు సాయంత్రం నేను మొదటి అంతస్తులో ఉన్న గది యొక్క చిన్న బాల్కనీ క్రింద అతనిని చూశాను. "అమ్మా, అమ్మా, వచ్చి చూడు: బియెల్లాలో నేను కలిసిన అబ్బాయి ఉన్నాడు". మరియు ఆమె సగం చిరునవ్వుతో: "అతను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాడని స్పష్టంగా ఉంది." మరుసటి రోజు సాయంత్రం, ఒక పొరుగువారితో బయటకు వెళుతున్నప్పుడు, నేను అతనిని నా ముందు కనుగొన్నాను. మాతో వస్తావా అని సిగ్గుపడుతూ అడిగింది. కొంచెం అనిశ్చితంగా నేను అంగీకరించాను. అటూ ఇటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఐస్‌ని

బ్రేక్ చేశాం. ఫ్యాక్టరీలో మధ్యాహ్నం షిఫ్ట్ అయిపోగానే నాతో పాటు ఇంటికి వచ్చాడు. ఒక సాయంత్రం నేను అతనిని అతని తల్లికి పరిచయం చేయడానికి అతనిని తీసుకువెళ్ళాను, ఆమె అతనికి బాగా స్వాగతం పలికింది. ఖాళీ సమయాల్లో వక్తృత్వానికి హాజరయ్యాడు. అప్పుడు అబ్బాయిలు మరియు అమ్మాయిలు వేరు చేయబడ్డాయి, సమావేశం చివరిలో మాత్రమే వారు కలుసుకోగలరు. మేము ACLI సమావేశాలకు కూడా హాజరయ్యాము.

మా అమ్మ సిసిలీ నుండి వచ్చినప్పటికీ, ఒకరినొకరు ఇష్టపడే ఇద్దరు అబ్బాయిలు ఒంటరిగా బయటకు వెళ్లలేరు, ఆమె మమ్మల్ని నమ్మి మేము ప్రశాంతమైన ప్రయాణం ప్రారంభించాము. అతను మా నాన్నను కలిశాడని గియుస్ నాకు చెప్పాడు: కొంత డబ్బు సంపాదించడానికి, 4 మంది పిల్లలు ఉన్నారు మరియు తండ్రి మాత్రమే పని చేస్తున్నాడు, బాలుడిగా అతను తన ఇంటి నుండి కొన్ని మెట్ల దూరంలో ఉన్న బ్యారక్స్ యొక్క ఫైనాన్షియర్ల కోసం కొన్ని పనులు చేసాడు. కొన్నిసార్లు అతను మరమ్మతుల కోసం మా నాన్న వద్దకు వారి బూట్లు తెచ్చేవాడు. నేను ఆనందంతో విన్నాను.

అతను నాకు ఇంకేదో చెప్పాడు: 16 సెప్టెంబర్ 1950న నేను డోమోడోసోలా చేరుకోవడానికి రోమ్ గుండా వెళ్ళినప్పుడు మేము వాస్తవంగా కలుసుకున్నాము. గియుస్, నేను ఇప్పటికీ అతన్ని పిలుస్తున్నట్లుగా, పవిత్ర సంవత్సరానికి సైకిల్‌పై వచ్చాడు. ఒక సాహసోపేతమైన ప్రయాణం: అతను లోయకు చెందిన ఒక పూజారితో కలిసి డోమోడోసోలాను విడిచిపెట్టాడు, అతను పర్వత బూట్లతో త్వరగా తొక్కాడు. అతనిని అనుసరించడం దాదాపు అసాధ్యం. అతను సలాడ్ కోసం కొన్ని కూరగాయల తోటను చూసినప్పుడు మాత్రమే ఆగిపోయాడు. ప్రయాణంలో సగం వరకు గియుస్ ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు. మార్గమధ్యంలో అతనికి ఒక పాత సైకిల్‌తో అమ్మడానికి జంక్‌తో కూడిన ఒక వీధి వ్యాపారి కనిపించాడు. వారు రోమ్ వరకు ఒకరికొకరు సహవాసం చేశారు.

ఆగస్ట్ వచ్చింది. ఫ్యాక్టరీ సెలవుల కోసం మూసివేయబడుతోంది మరియు మెర్గోజో సరస్సులోని కొండలలో కోలుకుంటున్న నా సోదరి రోసాను

సందర్శించాలని నిర్ణయించుకున్నాను. ఇంటిని నడిపే సన్యాసినులను కొన్ని రోజులు ఉండమని అడిగాను. నేను ఈ ఆలోచనను గియుస్‌తో ప్రస్తావించాను. ఇంట్లో సెలవుల్లో మరికొందరు అమ్మాయిలు ఉన్నారు. వారిలో ఒక సన్యాసిని బ్యూటీషియన్ మేనకోడలు కూడా ఉంది. 15వ తేదీ ఉదయం ఊరేగింపు మాస్ తర్వాత మమ్మల్ని ప్రాక్టీస్ చేయడానికి తన గదికి పిలిచాడు. అతను మా ముఖాలను రకరకాల క్రీమ్‌లు, మాస్కరా మరియు లిప్‌స్టిక్‌లతో నింపాడు: మేము మైనపు విగ్రహాల వలె కనిపించాము. మధ్యాహ్న భోజన సమయంలో సన్యాసిని అత్త తన మేనకోడలిని తిరిగి పిలిచింది: ఆమె మాతో ఇలా వ్యవహరించడంలో అర్థం లేదు.

మధ్యాహ్నం, కిటికీ నుండి సరస్సు వైపు చూస్తూ, గియుస్ బయటకు రావడం చూశాను. నేను ఆ పింగాణీ ముఖంతో కనిపించాలని అనుకోలేదు. తలుపు వద్ద నన్ను చూసిన అతను దాదాపు నన్ను గుర్తించలేదు. నేను క్షమాపణ చెప్పాను, ఇది ఒక ప్రయోగం అని మరియు ఇతర అమ్మాయిలు కూడా రూపాంతరం చెందారని వివరించాను. మధ్యాహ్నం మేము ఇంటి తోటలో నడిచాము. సాయంత్రం వరకు అతను నన్ను పలకరించాడు: "త్వరలో కలుద్దాం, డొమోడోసోలాలో, కానీ మీ ముఖం మునుపటిలా శుభ్రంగా మరియు తాజాగా ఉంటుంది."

పన్నెండవ అధ్యాయం - వైలెట్

రెండు వారాల సెలవులు ముగియగానే, నేను మధ్యాహ్నం 1 నుండి రాత్రి 9 గంటల వరకు షిఫ్ట్‌లో ఫ్యాక్టరీలో పనికి తిరిగి వెళ్ళాను, నేను యంత్రాల కుదురులోకి బాబిన్‌లను థ్రెడ్ చేస్తున్నప్పుడు నేను గియుస్ గురించి ఆలోచించాను, కానీ అదే సమయంలో నేను చేయలేదు. అతన్ని చూడాలని చాలా కోరిక. రాత్రి 9 గంటలకు సైరన్ మోగింది మరియు నా గుండె వేగంగా కొట్టుకోవడం ప్రారంభించింది. ఫోల్డర్‌ను స్టాంప్ చేసిన తర్వాత, గేట్ నుండి నిష్క్రమణ వద్ద నేను సెమీ చీకటిలో సైకిల్ చూశాను. ఇది నిజంగా అతనే: అతను నా వైపుకు వచ్చి, సిగ్గుతో నా ముఖం వైపు చూస్తూ ఇలా అన్నాడు: "నేను నిన్ను చాలా సరళంగా ఇష్టపడుతున్నాను". నన్ను సైకిల్ ట్యూబ్‌పై కూర్చోబెట్టి ఇంటికి తీసుకెళ్లాడు. మేము ఒక సాధారణ గుడ్‌నైట్ గ్రీటింగ్‌ని మార్చుకున్నాము. ఇది దాదాపు ప్రతిరోజూ జరిగేది. ఆదివారం మధ్యాహ్నం మేము సమీపంలోని గ్రామాలలో కొన్ని బైక్ రైడ్‌లు చేసాము. ఒక రోజు అతను నన్ను మా నాన్న మరియు అమ్మ, ఇద్దరు సోదరీమణులు మరియు ఒక సోదరుడికి పరిచయం చేయడానికి నన్ను తన ఇంటికి తీసుకెళ్లాడు. కొద్దికొద్దిగా ఆమె తన అమ్మానాన్నలకు, కజిన్స్‌కి కూడా నన్ను స్నేహితురాలిగా పరిచయం చేసింది.

మా అమ్మ మమ్మల్ని బాల్కనీ నుండి చూడగానే మమ్మల్ని ఇంటికి రమ్మని చేసింది. ఆమె ఆ అబ్బాయి మీద చులకన అయితే, నేను చాలా

నిర్ణయించుకోలేదు. డిసెంబర్ 8, నిర్మల గర్భం దాల్చిన రోజు, నా పేరు రోజు, డోర్‌బెల్ మోగింది. ఇది పూల వ్యాపారి, నాకు ఎర్రటి కార్నేషన్ల గుత్తిని అందజేశాడు. "అమ్మా, గియుస్ నాకు తన శుభాకాంక్షలు పంపారు!". నేను నోట్‌ను తెరిచినప్పుడు ఎంత నిరాశ కలిగింది: అది అతను కాదు, 14 ఏళ్ల అబ్బాయిని నేను అనుకోకుండా కలుసుకున్నాను. సంతకంతో "ఐ లవ్ యు" అని రాసి ఉంది. బహుశా నేనేమో తన వయసు అని అనుకున్నాడేమో.

క్రిస్మస్ ఈవ్ నాడు గియుస్ ఒక పెద్ద రంగురంగుల వాసే నిండా చాక్లెట్లు మరియు గ్రీటింగ్ కార్డ్‌తో కనిపించాడు. నేను అతనికి ధన్యవాదాలు మరియు మేము కలిసి అర్ధరాత్రి మాస్ వెళ్ళాము. ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత అతను నాతో ఇలా అన్నాడు: "రేపు నేను నా బంధువులతో కలిసి భోజనం చేయడానికి నా కుటుంబంతో వెళ్ళాలి. బాక్సింగ్ డే రోజున నేను మిమ్మల్ని మళ్ళీ కలుస్తాను". 26వ తేదీ ఉదయం నేను మా అమ్మతో చెప్పాను "నేను ఇకపై ఆ అబ్బాయితో బయటకు వెళ్ళను, వాజ్ వాపసు ఇస్తున్నాను, నాకు కమిట్మెంట్లు వద్దు". మరియు ఆమె దృఢమైన రూపంతో: "మీకు పిచ్చి ఉంది, మీరు ఇప్పటికే చాక్లెట్లు తినకపోతే మీరు దీన్ని చేయగలరు."

తరువాతి రోజుల్లో, గియుస్ నన్ను పని నుండి పికప్ చేయడానికి ఎప్పటిలాగే వచ్చారు. కాలినడకన రోడ్డు మార్గంలో లేదా సైకిల్ ట్యూబ్‌పై నేను దాదాపు అతనితో మాట్లాడలేదు. 1955 కొత్త సంవత్సరం రోజున నేను మాస్‌కి వెళ్లాను. అతను కూడా అక్కడే ఉన్నాడు మరియు చివరికి నాతో పాటు ఇంటికి వచ్చాడు. తలుపు వద్ద అతను నాతో ఇలా అన్నాడు: "నన్ను ఇలా బాధపెట్టడానికి మీ మనస్సులో ఏమి ఉందో నేను తెలుసుకోవచ్చా?", మరియు అతని కళ్ళ నుండి కన్నీరు కారింది. ఆ గడ్డి ఒంటె వీపును విరగ్గొట్టింది మరియు నేను అతనికి స్మైల్ ఇచ్చాను. అతను నాకు ఒక ముద్దు ఇచ్చి ఇలా అన్నాడు: "ఈ మధ్యాహ్నం నేను నిన్ను మౌంట్ కాల్వరియోలో వెస్పర్స్‌కి వెళ్ళడానికి పికప్ చేస్తాను. వెస్పర్స్ తర్వాత ACLI క్లబ్‌లో ఒక ఫిల్మ్ ప్రదర్శించబడుతుంది." నేను అంగీకరించాను మరియు మేము వీడ్కోలు

చెప్పాము. నేను దానిని ఇంట్లో నివేదించాను మరియు నా తల్లి సంతోషంగా చెప్పింది: "ఇలాంటి మంచి అబ్బాయి మీకు మళ్ళీ దొరకడు."

మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు మేము వయా క్రూసిస్ ప్రార్థనా మందిరాలతో మ్యూల్ ట్రాక్ వెంట కల్వరికి బయలుదేరాము. మేము అభయారణ్యం చేరుకున్న తర్వాత మేము వెస్పర్స్ పాడాము మరియు ఆశీర్వాదం తర్వాత మేము క్లబ్‌కి వెళ్ళాము. సినిమా టైటిల్ నాకు గుర్తులేదు, కానీ అది చాలా బోరింగ్‌గా ఉంది, కాబట్టి మేము నగరానికి తిరిగి కాటేనా సినిమాకు వెళ్లమని సూచించాను, అక్కడ మేము "వైలెట్" అనే మంచి చిత్రాన్ని ఆస్వాదించగలిగాము.

ఏప్రిల్‌లో, రైలులో Vigezzo లోయ మరియు సెంటోవల్లి వెంట ప్రయాణిస్తూ, మేము అతని తల్లిదండ్రులతో కలిసి లోకర్నోలో జరిగిన ఫ్లవర్ ఫ్లోట్ ఫెస్టివల్‌కి వెళ్ళాము. నన్ను "గర్ల్‌ఫ్రెండ్"గా పరిచయం చేసిన గియుస్ గాడ్‌ఫాదర్‌ని మేము కలిశాము. జేబులో చేతులు పెట్టుకుని వాలెట్‌లోంచి 10 స్విస్ ఫ్రాంక్‌లు తీసి గియుస్‌కి ఇచ్చి "బాగా చేశావ్, నీకు పెళ్లి ఎప్పుడు?". మేము ఒకరినొకరు చూసుకున్నాము, మేము దాని గురించి ఎప్పుడూ మాట్లాడలేదు.

తర్వాతి రోజుల్లో పెళ్లి ఆలోచన మొదలైంది. ఇంట్లో కూడా మాట్లాడుకున్నాం. అమ్మ సంతోషంగా ఉంది కానీ అదే సమయంలో కొన్ని ఆర్థిక అవకాశాలు ఉన్నాయి. కొద్దికొద్దిగా మేము కొన్ని షీట్లు మరియు కొన్ని లోదుస్తులను కొన్నాము. మాకు ప్రత్యేక అవసరాలు లేవు. మేము ఒక చిన్న, నిరాడంబరమైన అపార్ట్మెంట్ కోసం వెతుకుతున్నాము. మేము దీనిని పురాతన మొట్టా జిల్లాలో కనుగొన్నాము మరియు అందువల్ల పెళ్లి రోజును సెట్ చేసాము: సోమవారం 19 సెప్టెంబర్. నేను పెళ్లి దుస్తులకు జరీ కొనడానికి మా అమ్మతో కలిసి పంజరాసా ఫాబ్రిక్ షాప్‌కి వెళ్లి, దానిని ప్రేమతో తయారు చేస్తానని ఎప్పుడూ వాగ్దానం చేసే ఫర్రియర్ శ్రీమతి టిల్డే వద్దకు తీసుకెళ్లాను.

నేను మైనర్‌నే కాబట్టి టౌన్ హాల్‌లో మా అమ్మ పెళ్లి నిషేధాలపై సంతకం చేయాల్సి వచ్చింది. గియుస్ తల్లిదండ్రులు కూడా సంతోషించారు. పారిష్‌లో మోన్సిగ్నోర్ పెల్లాండా మాకు అందమైన ప్రోత్సాహకరమైన పదాలు చెప్పారు: "జీవితం మన కోసం రిజర్వ్ చేసిన సంతోషాలు మరియు దుఃఖాలను ఎదుర్కొనేందుకు ఎల్లప్పుడూ చాలా విశ్వాసంతో నిరాడంబరంగా ఉండండి. నావ్ వెంట రెడ్ రన్నర్‌ను కనుగొనేలా నేను మిమ్మల్ని అనుమతిస్తాను".

ఎప్పటిలాగే ఎవరికి ఫేవర్‌లు అందజేయాలో బంధువులు మరియు స్నేహితుల జాబితాను మేము సిద్ధం చేయాల్సి వచ్చింది. అతి తక్కువ మంది అతిథులు. గియుస్ తల్లి "ఒక కుటుంబానికి ఇద్దరు" అన్నారు. నెమ్మదిగా 35 మందిని చేరుకున్నాం. సాక్షులు ఎంపిక చేయబడ్డారు: గియుస్ మామయ్య కార్మెలో మరియు నాకు మా సమావేశానికి ఆర్కిటెక్ట్ అయిన పియరినో. వివాహానికి ఒక వారం ముందు డాన్ గియుసెప్ బ్రియాకా నేతృత్వంలోని పురుషుల వక్తృత్వం మా కోసం ఒక పార్టీని సిద్ధం చేసింది. మాస్టర్ ఫురిగా బ్లాక్‌బోర్డ్‌పై శుభాకాంక్షల చిత్రాన్ని చిత్రించాడు మరియు స్నేహితుల జాబితాతో ఒక స్క్రోల్‌ను సృష్టించాడు. పేస్ట్రీలు మరియు పానీయాలతో కప్పబడిన టేబుల్ కూడా ఉంది. వక్తృత్వంలో ఇలాంటి పార్టీ ఎప్పుడూ లేదు. సెయింట్స్ గెర్వాసియో మరియు ప్రోటాసియో యొక్క కాలేజియేట్ చర్చి పునర్నిర్మించబడుతోంది మరియు పేవ్‌మెంట్ పూర్తిగా రాళ్లతో మరియు రాళ్లతో ఉంది, అయితే కొంతమంది ఇష్టపడే మహిళలు గియుసేప్ మరియు కాన్సెట్టా గౌరవార్థం దానిని శుభ్రం చేయడానికి తమ వంతు కృషి చేశారు.

సెప్టెంబరు 16న, జిజి మరియు మిచెరిల్లో వచ్చారు, ఎందుకంటే కాన్సెట్టినా వివాహం చేసుకుంటుంది మరియు అతను ఆమెతో పాటు బలిపీఠం వద్దకు వెళ్లవలసి వచ్చింది, అక్కడ లేని ఆమె తండ్రి స్థానంలో ఉన్నాడు.

ఇంతలో, కొన్ని చిన్న బహుమతులు వచ్చాయి: ఒక కాఫీ పాట్, ఒక కాఫీ గ్రైండర్, రోసోలియో గ్లాసెస్, సాసర్ల సెట్లు మరియు బంధుమిత్రులు మరియు స్నేహితుల నుండి కత్తులు, పియరినో మరియు అతని అమ్మానాన్నల నుండి

వంటగది సెట్. ఉమెన్స్ క్యాథలిక్ యాక్షన్ మాకు హోలీ ఫ్యామిలీతో బెడ్‌సైడ్ పెయింటింగ్ ఇచ్చింది, అసిస్టెంట్ డాన్ బెనెట్టి వెండి అలంకరణలతో కూడిన అద్భుతమైన గ్రీన్ ఫ్లవర్ వాజ్‌ని అందించింది.

ముందు రాత్రి చాలా కాలం గడిచింది. ముగ్గురు చిన్న పిల్లలతో మరియు కొన్ని వనరులతో మిగిలిపోయిన మా అమ్మ గురించి నేను ఆలోచించాను. "మీకు నమ్మకం తక్కువ, జీవితంలో ఎప్పుడూ ప్రావిడెన్స్ ఉంటుందని వక్తృత్వ పాఠశాల మీకు నేర్పించలేదా?", అని నేను నాలో చెప్పాను. 19వ తేదీ సోమవారం నేను ఏడు గంటలకు లేచాను. శ్రీమతి టిల్డే లేస్ డ్రెస్ లో వచ్చారు. అతను నాకు దుస్తులు ధరించాడు మరియు నేను మిలన్‌లో కొనుగోలు చేసిన వీల్‌ను సర్దుబాటు చేశాడు. ఉదయం 9 గంటలకు టాక్సీ నన్ను చర్చికి తీసుకెళ్లడానికి వచ్చింది. నేను గందరగోళానికి గురయ్యాను, నన్ను చూస్తున్న ప్రజల సముద్రాన్ని నేను కనుగొన్నాను. గియుస్ అప్పటికే బలిపీఠం వద్ద నారింజ పువ్వుల గుత్తితో నా కోసం వేచి ఉన్నాడు, అతని సోదరి రోసాతో కలిసి, తల్లి ఒలింపియా మొదటి బిడ్డ పెళ్లి గురించి చాలా ఉత్సాహంగా ఉండేది. నేను రెడ్ రన్నర్‌లో అంకుల్ మిచెరిల్లోతో కలిసి అతనితో చేరాను.

మాస్ ప్రారంభమైంది. మోన్సిగ్నోర్ పెల్లాడ కూడా భావోద్వేగానికి లోనయ్యారు. నాకు ప్రోత్సాహకరమైన ఉపన్యాసం, ఉంగరాల ఆశీర్వాదం, జీవితకాల విశ్వసనీయత యొక్క వాగ్దానం మరియు వేడుక ముగింపులో, సంతకాలు నాకు గుర్తున్నాయి. బయటకు వెళ్లేటప్పుడు, ఆ సమయంలో నాకు అత్తగా మారిన పియరినో తల్లి, నా ఛాతీపై కాథలిక్ యాక్షన్ మహిళల బ్యాడ్జ్‌ను ఉంచింది.

పదమూడవ అధ్యాయం - కొత్త జీవితం

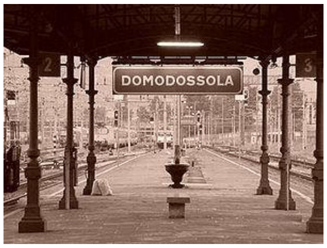

చర్చిలో వేడుక ముగిసిన తర్వాత, కాస్టెల్లాజ్జో ద్వారా గ్రాండ్యాజీ బార్‌లో రిఫ్రెష్‌మెంట్‌లు జరిగాయి. అతిథులతో ఒక ముద్దు మరియు మరొక ముద్దు మధ్య మేము కొన్ని పిజ్జా మరియు పేస్ట్రీలతో అపెరిటిఫ్ కలిగి ఉన్నాము. సూట్‌కేస్ తీసుకోవడానికి మమ్‌తో కలిసి వెళ్లిన అత్తమామలు ఒలింపియా మరియు అర్మాండోలకు ప్రత్యేక శుభాకాంక్షలు మరియు ముద్దు, ఆపై వారి హనీమూన్ కోసం 12.15 రైలు పట్టుకోవడానికి స్టేషన్‌కు పరుగెత్తారు.

మమ్మీ కళ్లు బైర్లు కమ్ముతూ ఏడుస్తోంది. కంపార్ట్‌మెంట్‌లోకి ప్రవేశించాము. గ్యూస్ మరియు నేను మా చివరి వీడ్కోలు చెప్పడానికి కిటికీకి వంగి ఉండగా స్టేషన్ మాస్టర్ విజిల్‌తో బయలుదేరినట్లు ప్రకటించారు. మా జీవితాల సాహసం మొదలైంది.

మేము ఫ్లోరెన్స్‌కు చేరుకున్న తర్వాత, మిసెస్ టిల్డే, ఫ్యూరియర్ సూచించిన హోటల్ వైపు వెళ్లాము. లగ్జరీ ప్రవేశద్వారం వద్ద మేము సంగీతంతో స్వాగతం పలికాము, అప్పుడు బట్లర్ మమ్మల్ని మూడవ అంతస్తులోని గదికి తీసుకెళ్లాడు. మాకు ప్రతిదీ కొత్త ఉంది, డబుల్ బెడ్ లో కూడా నిద్ర.

మేము నగరాన్ని సందర్శించిన మొదటి రోజు, రెండవ రోజు మేము పియాజ్జాల్ మైఖేలాంజెలోకు వెళ్లాము, అక్కడ మీరు ఫ్లోరెన్స్ మొత్తాన్ని ఆరాధించవచ్చు. మేము కొన్ని ఛాయాచిత్రాలను తీశాము: గియుస్ కెమెరా రోల్ ఫిల్మ్‌తో ఎనిమిది నలుపు మరియు తెలుపు ఫోటోలను తీయగలదు.

మూడవ రోజు రోమ్‌కు బయలుదేరారు. త్యాగాలతో ఆదా చేసిన డబ్బు సరిపోవాలి కాబట్టి హోటల్ మరింత నిరాడంబరంగా ఉంది. హోలీ ఇయర్‌లో గియుస్ చూసిన నాలుగు బాసిలికాలను మరియు ట్రెవీ ఫౌంటెన్‌ని సందర్శించడానికి మేము రెండు రోజులు ఆగిపోయాము. మేము ఎసెడ్రా ఫౌంటెన్‌కి కూడా తిరిగి వచ్చాము, ఇది '53 నాటి ప్రసిద్ధ రాత్రి సిగ్నోరా గ్రాజియా రైలు కింద పడిపోయింది.

సిసిలీకి బయలుదేరే సమయం వచ్చింది. సుదీర్ఘ ప్రయాణం తర్వాత రైలు కాలాబ్రియా చేరుకుంది మరియు చివరకు సిసిలీ విల్లా శాన్ గియోవన్నీ నుండి చూడవచ్చు. గియుస్ ఆ క్షణాలను ఆస్వాదించాడు: రైలును ఫెర్రీ-బోట్‌లో ఎక్కించారు, మెస్సినా ఓడరేవు ప్రవేశ ద్వారం వద్ద మడోన్నినా ఎత్తులో ఉంది.

మామ కార్మెలో, తల్లి సోదరుడు, అతని భార్య గీతానా మరియు కుమార్తెలు రోసెట్టా మరియు ఆంటోనియెట్టా మా కోసం స్టేషన్‌లో వేచి ఉన్నారు.

ఇద్దరు రాకుమారులలా మమ్మల్ని స్వాగతించారు. మేము మెస్సినాను సందర్శిస్తూ రెండు రోజులు గడిపాము: నేను చిన్నప్పుడు చూసిన కేథడ్రల్ గడియారం, మడోన్నా డి మోంటాల్టో మరియు ఇతర చాలా అందమైన చతురస్రాలు.

ఆ ఇంట్లో ఒకే ఒక లోపం ఉంది: రాత్రి భోజన సమయంలో మేనమామలు మరియు బంధువులు దుస్తులు ధరించి, టేబుల్ వద్ద కూర్చోకుండా, "సముద్రతీరంలో నడవడానికి వెళ్దాం" అని అన్నారు. గియుస్ మరియు నేను రాజీనామా చేసి చికాకుగా బయటకు వెళ్ళాము. రాత్రి 11 గంటలకు మేము ఇంటికి తిరిగి వచ్చాము మరియు అత్త వంట చేయడం ప్రారంభించింది. ఒక రాత్రి అతను నత్తలను వాటి పెంకులలో సాస్‌లో ఉంచాడు, కానీ లెక్కించేది అభిమానం, అలవాట్లు కాదు.

మూడవ రోజు వారు కొన్ని కన్నీళ్లతో రైలుకు మాతో పాటు వచ్చారు. అంకుల్ మిచెరిల్లో నోవారా చేరుకోవడానికి టాక్సీ డ్రైవర్‌తో టెర్మ్ విగ్లియోటోర్ స్టేషన్‌లో

ఉన్నారు. Zizì, అత్త మరిచియా మరియు అత్త పెప్పినా గ్రామంలో మా కోసం వేచి ఉన్నారు. నిజంగా డోమోడోసోలా రాకుమారులు వస్తున్నట్లు అనిపించింది.

మరుసటి రోజు మేము మా నాన్నమ్మ కాన్సెట్టా మరియు మా నాన్నగారి మేనమామలు, సోదరీమణులు మరియు సోదరులను సందర్శించడానికి బడియావెచ్చియాకు వెళ్లాము. మా అమ్మమ్మ పొగాకు దుకాణం ఉన్న చిన్న కూడలిలో, చిన్నతనంలో నాకు తెలిసిన చాలా మంది కుగ్రామం నివాసితులు గుమిగూడారు మరియు ఇతర వ్యక్తులను పిలిచారు: "కాన్సెట్టినా తన భర్తతో వచ్చింది!"

ముద్దులు, కౌగిలింతలు, ఎర్రటి ముఖాలు. నాకు అదొక కలలా అనిపించింది. నేను దేశం విడిచి వెళ్లి సరిగ్గా ఐదేళ్లు గడిచాయి.

రెండు రోజుల తర్వాత మేము టాక్సీ డ్రైవర్ “కౌజీ ఐ లుపు”తో కలిసి టోర్మినకు వెళ్లాము. మధ్యాహ్నం అతను మమ్మల్ని రెస్టారెంట్‌కి తీసుకెళ్లాడు, అక్కడ మాకు తెల్లటి చేతి తొడుగులు అందించబడ్డాయి. గియుస్ మరియు నేను చెప్పడానికి ఒకరినొకరు చూసుకున్నాము: "మాకు తగినంత డబ్బు ఉందా?". టోర్మినాను సందర్శించి, ఆపై కుండపోత వర్షంతో కాస్టెల్మోలాను సందర్శించి, సాయంత్రం వరకు మేము అలసిపోయినప్పటికీ సంతృప్తిగా నోవారాకు తిరిగి వచ్చాము.

మరుసటి రోజు డోమోడోసోలాకు తిరిగి రావడానికి సమయం ఆసన్నమైంది. కొత్త జీవితం యొక్క కట్టుబాట్లు మాకు ఎదురుచూస్తున్నాయి.

పద్నాలుగు అధ్యాయం - మా మొదటి గూళ్ళు

నేను ఇప్పటికే '50 మరియు '53లో డోమోడోసోలాకు ప్రయాణాన్ని చేపట్టినప్పటికీ, నేను మొదటిసారి బయలుదేరినట్లు అనిపించింది: నేను జంటగా కొత్త జీవితం వైపు వెళుతున్నాను.

మేము ఫెర్రీ-బోట్‌లో రైలు ఎక్కడం పూర్తి చేసిన తర్వాత, ఓడరేవులోని మడోనినా మరియు సిసిలీ నెమ్మదిగా కదులుతున్నట్లు చూడటానికి మేము టెర్రస్‌పైకి వెళ్లాము.

కన్నీటితో మేము చెక్క బెంచీల మీద కూర్చొని క్యారేజీకి తిరిగి వచ్చాము. అప్పట్లో బంక్‌లు లేవు.

రాత్రి వచ్చినప్పుడు మేము మా మెడలు వేలాడుతూ నిద్రపోవడం ప్రారంభించాము. ఎప్పుడెప్పుడా అని లేచి కిటికీలోంచి చూసేసాం. ముఖ్యమైన స్టేషన్లలో స్టేషన్‌మాస్టర్ నగరం పేరును బిగ్గరగా ప్రకటించారు. నేపుల్స్‌లో కాలిబాటల మీద పిజ్జాలు అమ్మే "గ్వాగ్లియోని" ఉండేవి. చాకచక్యంగా వారు మొదట ప్రయాణికుల నుండి డబ్బు సంపాదించారు, ఆపై రైలు బయలుదేరింది మరియు వారికి డబ్బు మరియు పిజ్జా మిగిలిపోయింది.

కొద్దికొద్దిగా మిలన్‌కి దగ్గరయ్యాం. డొమోడోసోలాకు రైలులో 5 సంవత్సరాల క్రితం నేను మొదటిసారిగా అనుభవించిన భావోద్వేగాన్ని మళ్లీ అనుభవించాను: లేక్ మాగియోర్, ఒస్సోలా పర్వతాలు, రాతి పైకప్పులు. ఈసారి నా భర్త గియుస్‌తో కలిసి. మధ్యాహ్న సమయానికి మేము మా గమ్యస్థానానికి చేరుకున్నాము.

గియుస్ అర్మాండో తల్లి మరియు తండ్రి మా కోసం వేచి ఉన్నారు. ఇది ఒక వేడుక: వారు గంటలు మోగించగలిగితే.

తల్లి ఒలింపియాతో శీఘ్ర భోజనం చేసి, మోట్టా జిల్లాలోని మా కొత్త నర్సరీలో విశ్రాంతి తీసుకోండి. మరుసటి రోజు నేను ఫ్యాక్టరీలో నా పనిని తిరిగి ప్రారంభించాను మరియు గియుస్ నిర్మాణ ప్రదేశానికి తిరిగి వచ్చాను.

నాకు మద్దతు లేకపోవడంతో నా ఆలోచనలు మా అమ్మ వద్దకు వెళ్లాయి, కానీ నా ఆధ్యాత్మిక దర్శకుడు డాన్ బెనెట్టి నన్ను ప్రార్థన చేయమని ప్రోత్సహించాడు, చాలా మంది ఆమెను ప్రేమిస్తున్నారని నాకు హామీ ఇచ్చారు. కొన్నిసార్లు గియుస్ మరియు నేను ఆమె ఇంటికి భోజనానికి వెళ్ళాము, మరియు ఆమె దానిని ఆనందించింది. ఇంతలో, నా సోదరిలలో ఒకరికి కుటుంబానికి కొత్త మద్దతునిచ్చే ఉద్యోగం దొరికింది.

కొంతకాలం తర్వాత మేము జూలైలో తాతలు అవుతామని అమ్మ, అమ్మ ఒలింపియా మరియు నాన్న అర్మాండోలకు ప్రకటించాము.

నేను ప్రెగ్నెన్సీలో అసౌకర్యాన్ని అనుభవించడం ప్రారంభించాను, కానీ పని కాల్ చేస్తోంది. అప్పుడు కార్మికులకు ఇప్పటిలా రక్షణ లేదు. గ్యూస్ బహిరంగ నిర్మాణ స్థలంలో కంటే మెరుగైన ఉద్యోగాన్ని కనుగొనగలిగాడు: బారెల్ ప్లగ్‌లు, ఉన్ని తొక్కలను విప్పే సాధనాలు మరియు "పాంగి" (చెక్క స్పిన్నింగ్ టాప్స్) వంటి చెక్క వస్తువులను తయారు చేసే చిన్న కర్మాగారం. ఐదవ నెలలో మేము భవిష్యత్తులో నవజాత శిశువు కోసం ప్రాం కోసం వెతుకుతున్న దుకాణాలను సందర్శించడం ప్రారంభించాము. వెడల్పు ఎల్లప్పుడూ ప్రవేశ ద్వారం కంటే ఎక్కువగా ఉంటుంది మరియు మేము ఇంటిని మార్చాలని నిర్ణయించుకోవాలి.

అప్పట్లో ఏజన్సీలు లేవు, మీరు వెళ్లి అక్కడక్కడ అడిగారు. ప్రావిడెన్స్ మాకు ఫ్యూరియర్స్ వర్క్‌షాప్‌కు సమీపంలో ఉన్న స్కాపాకినో ద్వారా ఇంటి రెండవ అంతస్తులో ఒక అపార్ట్‌మెంట్‌ను కనుగొనేలా చేసింది.

కొద్ది సమయంలోనే మేము తరలింపును నిర్వహించాము. మేము ఇప్పుడు సిటీ సెంటర్‌లో లేము, కానీ చాలా దూరం కూడా కాదు, నా కార్యాలయానికి దగ్గరగా.

నెలవారీ అద్దె 8,000 లైర్లు, మా కొద్దిపాటి వేతనాలకు చాలా ఎక్కువ, కానీ అపార్ట్‌మెంట్ స్వాగతించదగినది మరియు ప్రకాశవంతమైనది. ప్రాంగణంలో మేము సుగంధ మూలికలు మరియు పువ్వులను పెంచగలిగే రెండు చదరపు మీటర్ల భూమిని కూడా కలిగి ఉండవచ్చు, నా అభిరుచి.

మేము కీలను స్వీకరించిన తర్వాత మేము గదులను శుభ్రం చేసాము మరియు వంటగదిలో వాలెన్సులు మరియు లేస్ కర్టెన్లతో అందమైన కర్టెన్లతో కిటికీలను అలంకరించాము. తరలింపు పూర్తయిన తర్వాత, సాధారణ జీవితం కొనసాగింది. నా కడుపు మరింత గుర్తించదగినదిగా మారింది. ఒక రోజు ఒక సహోద్యోగి నన్ను ప్రసూతి సెలవు కోసం ఇంటికి ఎప్పుడు వస్తానని అడిగాడు మరియు గైనకాలజిస్ట్ వద్దకు వెళ్లమని సలహా ఇచ్చాడు. అందుకే ప్రైవేట్‌గా అపాయింట్‌మెంట్ తీసుకున్నాను. చాలా కాలం వేచి ఉన్నందుకు డాక్టర్ నన్ను దాదాపుగా తిట్టాడు: "మీరు ఆరవ నెల తర్వాత పని చేయలేరు మరియు మీరు ఇప్పటికే ఏడవ నెలలో ఉన్నారు: మీరు రిస్క్ తీసుకున్నారు." మరుసటి రోజు నేను పత్రాన్ని కార్యాలయానికి పంపిణీ చేసాను మరియు ఉద్యోగి కూడా నేను అమాయకుడినని చెప్పాడు.

ఇంతలో అమ్మ అందించిన పాత షీట్లతో చేసిన స్వెటర్లు, షర్టులు, షూలు, డైపర్లు అల్లి లేయెట్ రెడీ చేశాను.

మగపిల్లాడా, ఆడపిల్లా అని తెలియకుండా న్యూట్రల్ కలర్స్‌లో నా చేత ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన షీట్లతో నేను సిద్ధం చేసిన ప్రాం కూడా కొనడానికి వెళ్ళాము. చివరగా, జూలై 2వ తేదీ సాయంత్రం, నా నీరు విరిగిపోయింది మరియు మా సూట్‌కేస్‌లు అప్పటికే ప్యాక్ చేయబడి మేము ఆసుపత్రికి కాలినడకన బయలుదేరాము. నన్ను పరీక్షించిన స్త్రీ జననేంద్రియ నిపుణుడు అతను ఇంటికి వెళ్ళవచ్చని గియుస్‌కు చెప్పాడు. లేబర్ ఇప్పుడే ప్రారంభమైంది మరియు దీనికి 20 గంటలు పట్టింది. మరుసటి రోజు అతను ప్రసూతి ఆసుపత్రికి తిరిగి వచ్చాను, నేను ప్రసవ గదిలో ఇంకా వేచి ఉన్నాను.

 ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో ఒక అబ్బాయి జన్మించాడు మరియు నర్సు శిశువు యొక్క తండ్రికి చెప్పడానికి వెళ్ళింది, అతను దాదాపు భావోద్వేగంతో అనారోగ్యంతో ఉన్నాడు. ఒక గంట తర్వాత ఆమె మా మొదటి బిడ్డను కౌగిలించుకోగలిగింది, అతని తాత వలె అర్మాండో అని పేరు పెట్టారు. కొన్ని గంటల తర్వాత, తాతలు, అమ్మానాన్నలు మరియు బంధువులకు కూడా సమాచారం అందించారు. ప్రపంచం మొత్తానికి అతనే మొదటి పాప అని అనిపించింది.

పదిహేనవ అధ్యాయం - దేవునికి కృతజ్ఞతలు...

ప్రసూతి వార్డులోని నర్సులు ఈ మాంసం మరియు రక్తపు జీవిని పుట్టిన కొన్ని గంటల తర్వాత నా మంచానికి తీసుకువచ్చారు. వారు దానిని నా రొమ్ముకు పెట్టారు. zizì నా కోసం చిన్నప్పుడు చేసిన రాగ్ బొమ్మ కాకుండా.

అప్పుడు ఆసుపత్రిలో ఒక వారం ఉంది. ఇంటికి తిరిగి వచ్చే ముందు మేము పూజారి నుండి "శుద్ధీకరణ" కోసం ఆసుపత్రి చర్చికి వెళ్ళాము.

వార్డులో ఇంటికి వెళ్ళడానికి అంతా సిద్ధంగా ఉంది, కానీ నా తల తిప్పడం ప్రారంభించింది. మంత్రసాని నా జ్వరాన్ని పరీక్షించింది: 39. నా బొమ్మ మరియు నేను మరో రెండు రోజులు ఉండవలసి వచ్చింది. చివరగా గురువారం 12వ తేదీ, దాదాపుగా నయమై, మేము ఇంటికి తిరిగి వచ్చాము. ఆదివారం 15వ తేదీన అర్మాండోను కొత్త వీల్‌చైర్‌లో అతని తండ్రి గియుసేప్, అతని స్నేహితుడు మారియుసియా గాడ్ మదర్‌గా మరియు అతని గాడ్‌ఫాదర్ బాసిలియో, వక్తృత్వ స్నేహితుడితో కలిసి బాప్టిస్మల్ ఫాంట్‌కి తీసుకెళ్లారు. మూఢనమ్మకాలతో పెద్దలు ఇంట్లోనే ఉండమని సలహా ఇవ్వడంతో ఆ కార్యక్రమానికి హాజరయ్యానన్న ఆనందం నాకు కలగలేదు. నేను ఒక చిన్న రిఫ్రెష్‌మెంట్ సిద్ధం చేయడంతో సంతృప్తి చెందాను.

ముగ్గురి జీవితం భిన్నంగా ఉంటుంది కానీ నేను చాలా బాగా చేసాను. నాకు చాలా పాలు ఉన్నాయి, బిడ్డ పెరుగుతోంది మరియు నేను ప్రతి వారం నర్సరీ సెంటర్‌కి చెకప్‌ల కోసం తీసుకెళ్లాను.

దురదృష్టవశాత్తు, రెండు నెలల చివరిలో నేను ఫ్యాక్టరీలో పని చేయడానికి తిరిగి వెళ్ళాను. అప్పట్లో నర్సరీలు లేవు. అమ్మమ్మలు ఒక్కొక్కరు ఒక్కో వారం అతనిని చూసుకోవడానికి అంగీకరించారు.

నేను ఆరు గంటల షిఫ్ట్‌లో పని చేసినప్పుడు, గియుస్ పనికి వెళ్లే ముందు అతనికి కట్టు కట్టి, అతని గమ్యస్థానానికి తీసుకెళ్లేవాడు. అపస్మారక స్థితిలో ఈ పిల్లవాడు బాధపడుతున్నాడు మరియు నేను అతనితో కలిసి ఏడుస్తున్నాను.

దురదృష్టవశాత్తు నేను పనిని వదిలి వెళ్ళలేకపోయాను. కొద్దికొద్దిగా, విశ్వాసంతో, ముగ్గురిగా ప్రయాణాన్ని కొనసాగించాము: మొదటి భోజనం, మొదటి అడుగులు అద్భుతమైన విషయాలు. కిండర్ గార్టెన్ మొదటి రోజున గియుస్ చివరకు మంచి జీతంతో కూడిన ఉద్యోగాన్ని కనుగొన్నాడు. కొన్ని సంవత్సరాలు అతను ప్రాథమిక పాఠశాలలో కాపలాదారుగా ఉన్నాడు, తరువాత అతను సమ్మిళిత పదవిని చేపట్టడానికి మున్సిపాలిటీకి పిలిచాడు.

ఇది ఫ్యాక్టరీలో నా ఉద్యోగాన్ని విడిచిపెట్టి, అతనికి ఒక చిన్న తమ్ముడిని ఇవ్వడానికి వేచి ఉన్న సమయంలో అతనికి నన్ను అంకితం చేసే అవకాశాన్ని సృష్టించింది. ఆగష్టు 17, 1962 న, మా రెండవ బిడ్డ పుట్టినందుకు మేము సంతోషించాము. లూసియానో అర్మాండోకు వ్యతిరేకమైన రాగి జుట్టుతో లేత చర్మంతో ఉన్నాడు. ఒక అద్భుత కథ. ఆదివారం 26వ తేదీన అతను తన తండ్రి గియుస్, అతని గాడ్ మదర్ కజిన్ మారియుసియా మరియు అతని గాడ్ ఫాదర్ ఆంటోనియో, గియుస్ సోదరుడితో కలిసి బాప్టిజం పొందాడు. ఈసారి కూడా ఇంట్లోనే ఉండాల్సి వచ్చింది. నా ప్రసూతి సెలవు ముగిసిన తర్వాత, నా ఇద్దరు అందమైన పిల్లలకు నన్ను అంకితం చేయడానికి నేను నా ఉద్యోగాన్ని విడిచిపెట్టాను.

అక్టోబరు 1, 1962న, అర్మాండో తన నీలిరంగు ఆప్రాన్ మరియు భుజంపై స్కూల్ బ్యాగ్‌తో మొదటి తరగతిని ప్రారంభించాడు. మేము దానిని ఉపాధ్యాయుడు చిరుతపులికి కొన్ని కన్నీళ్లతో అప్పగించాము.

అదే కాలంలో, డోమోడోసోలా మేయర్ గియుస్‌ని పిలిచి, నగర భవనంలోని రెండవ అంతస్తులో అతనికి వసతి కల్పించారు, మునిసిపల్ మెసెంజర్ పదవీ విరమణ చేసినప్పుడు అది ఖాళీగా ఉంది. కొన్ని రోజుల్లో మేము తరలింపును

నిర్వహించాము. కేంద్రంలో అన్ని సౌకర్యాలు ఉన్నాయి. సాయంత్రం, ఒకసారి, పెద్ద తలుపు మూసివేయబడితే, మేము నగరానికి పాలకులం. మేము మేయర్ కార్యాలయ బాల్కనీ నుండి ప్రదర్శనలను హాయిగా వీక్షించగలము. మా కిటికీల నుండి మేము శతాబ్దాల నాటి సంప్రదాయంతో మార్కెట్‌లో కొంత భాగాన్ని చూడవచ్చు.

ఇంతలో లూసియానో తన మొదటి అడుగులు వేస్తున్నాడు: అతను మునిసిపాలిటీ ఉద్యోగులకు మస్కట్ అయ్యాడు.

గియుస్ వేతనాన్ని భర్తీ చేయడానికి నేను ఒక ఉద్యోగాన్ని కనుగొనాలనుకున్నాను. స్నేహితుల కోసం కిటికీలు, మంచాలు, దిండ్లు వేసుకోవడం మొదలుపెట్టాను. పదం వ్యాప్తి చెందింది మరియు నేను "కర్టెన్ లేడీ" అయ్యాను. తన ఖాళీ సమయంలో, గియుస్ లైన్ల అసెంబ్లీని సిద్ధం చేయడం నేర్చుకున్నాడు మరియు దేవునికి ధన్యవాదాలు, మేము మరింత సౌకర్యవంతమైన జీవితాన్ని ఆస్వాదించగలిగాము.

అక్టోబరు 1, 1968న, లూసియానో ఉపాధ్యాయుడు లూయిసా సెర్రీతో కలిసి పాఠశాలను కూడా ప్రారంభించాడు.

కాలం వేగంగా గడిచిపోయింది. వేసవిలో మేము క్యాంపింగ్ టెంట్‌తో ఇటలీ చుట్టూ సెలవులకు వెళ్ళాము. కొన్నిసార్లు సిసిలీకి, నా స్వస్థలానికి వెళ్ళే మార్గం.

జూలై '73లో మేము Val d'Aostaలో క్యాంపింగ్ చేస్తున్నాము మరియు నాకు గర్భం యొక్క మొదటి లక్షణాలు కనిపించడం ప్రారంభించాయి. ఫిబ్రవరి 16, 1974న, దాదాపు పద్దెనిమిదేళ్ల వయసున్న అర్మాండో మరియు పన్నెండేళ్ల వయసున్న లూసియానో కోసం చిన్న చెల్లెలు డానియెలా వచ్చారు. కార్నివాల్ పీరియడ్ కావడంతో టౌన్ హాల్ డోర్ పై ఉన్న గులాబీ రంగు రిబ్బన్ వైపు చూసిన జనం ఇదేదో జోక్ అనుకున్నారు. పారిష్ పూజారి ఈస్టర్ రాత్రి బాప్టిజం

జరుపుకోవాలని మాకు సలహా ఇచ్చారు, మా స్నేహితుడు జియానాను గాడ్ మదర్‌గా మరియు మా మామ-అత్తగారు బెనిటో గాడ్ ఫాదర్‌గా ఉన్నారు.

మూఢనమ్మకాలకు అతీతంగా ఈసారి నేను కూడా ఏప్రిల్ 13వ తేదీ రాత్రి జరిగిన కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నాను. మరుసటి రోజు వక్తృత్వం వద్ద రిసెప్షన్‌లో వంద మంది అతిథులు ఉన్నారు.

డానియెలా కూడా పెరిగి ఇప్పుడు వృద్ధులం. మా ముగ్గురు పిల్లలు మాకు 7 మంది మనవరాళ్లను ఇచ్చారు: స్టెఫానో, వర్జీనియా, గ్రెటా, లోరెంజో, రెబెక్కా, లెటిజియా మరియు మాటియో.

కథ ముగుస్తోంది. సెప్టెంబర్ 19, 2015 న గియుస్ మరియు నేను కలిసి 60 సంవత్సరాలు జరుపుకున్నాము.

మేము దేవునికి, అవర్ లేడీకి మరియు మమ్మల్ని ప్రేమించిన వారందరికీ ధన్యవాదాలు.

లా మజ్జా కాన్సెట్టా మాగ్లియో, 18 ఏప్రిల్ 1936న నోవారా డి సిసిలియాలో జన్మించారు.

సూచిక

1. తండ్రి ఇల్లు

2. ఈ ప్రపంచం నుండి

3. ఇసుకలో ఆటలు

4. నూనె, cobwebs మరియు చెడు కన్ను

5. గుడ్లగూబలు

6. వోస్సియా నన్ను క్షమించు (నక్షత్రాల కాంతి)

7. ఎమిలియా

8. స్వాలోస్ యొక్క ఫ్లైట్

9. స్వర్గపు ద్వారం

10. అందమైన తుసా

11. పింగాణీ ముఖం

12. వైలెట్లు

13. కొత్త జీవితం

14. మా మొదటి గూళ్ళు

15. మేము దేవునికి ధన్యవాదాలు...